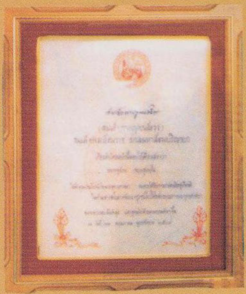
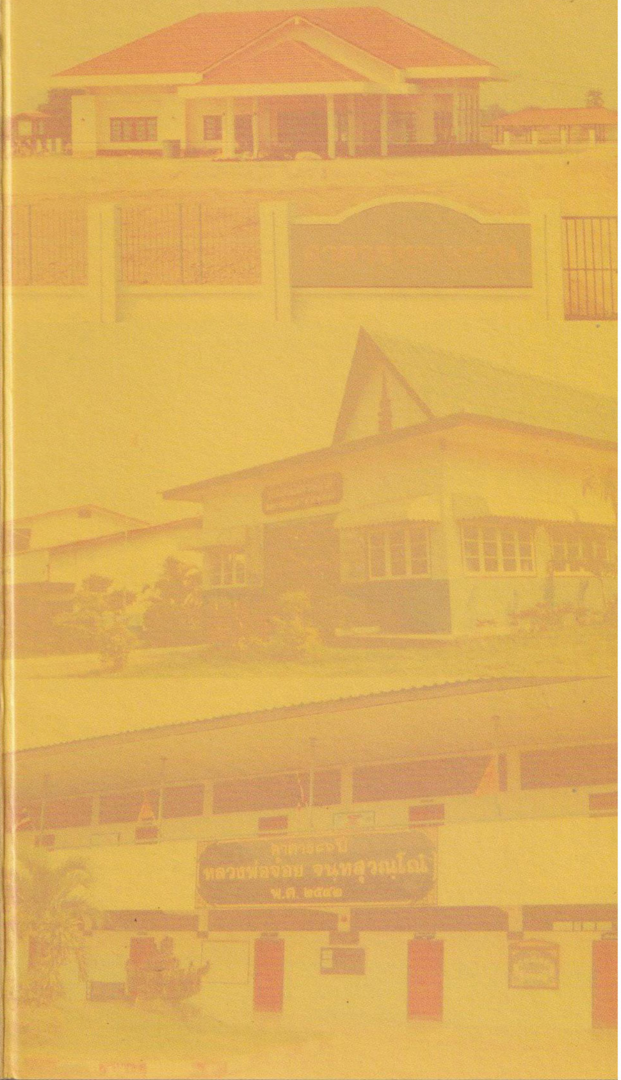
อนุสรณ์ พิธีพระราชทานดินบรรจุศพ เป็นกรณีพิเศษ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ได้รับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักร
จากพระหัตถ์ ของ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ที่ท้องสนามหลวง
ได้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา
ในด้านส่งเสริมการพัฒนาชุมชน
โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
พุทธศักราช ๒๕๓๔






# อนุสรณ์

## พิธีพระราชทานดินบรรจุศพ

เป็นกรณีพิเศษ

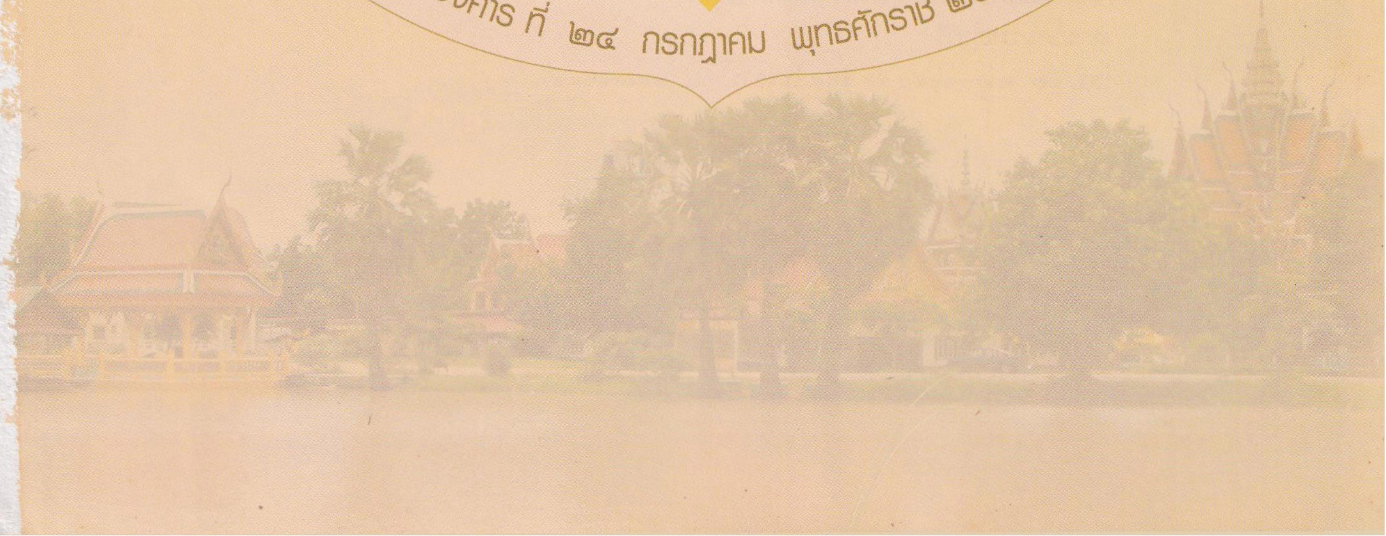
# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร (วังเดื่อ)

ณ มณฑปวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ

จังหวัดนครสวรรค์

วันอังคาร ที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐



ที่ รล ๐๐๐๔/๔๖๒

สำนักราชเลขาธิการ
สวนจิตรลดา กทม. ๑๐๓๐๓

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง พระราชทานดินบรรจุศพ พระครูจ้อย จนทสุวณโณ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือที่ นว ๐๐๓๐/๑๔๒๘๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

ตามที่มีหนังสือขอให้นำความกราบบังคมทูล ขอพระราชทานดินบรรจุศพ หลวงพ่อจ้อย จนทสุวณโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกำหนดประกอบพิธีในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ มณฑปวัดศรีอุทุมพร ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ทราบฝ่าละอองพระบาทแล้ว พระราชทานดินบรรจุศพในการดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง จะเป็นผู้เชิญดินพระราชทานไปยังวัดศรีอุทุมพร ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

อารยา พิบูลนครินทร์

(คุณหญิงอารยา พิบูลนครินทร์)
ราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

กองงานในพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ
สยามบรมราชกุมารี
โทร. ๐๒ ๒๘๐-๑๖๔๐ ต่อ ๑๐๙ โทรสาร. ๐๒ ๒๘๐-๑๖๓๙



ด่วนมาก

ที่ นว 0030/๑๔๑๕

ศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์
ถนนสวรรค์วิถี นว 60000

๒๒ มิถุนายน 2550

เรื่อง ขอรับพระราชทานดินบรรจุศพ เป็นกรณีพิเศษ

นมัสการ พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร รักษาการเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร

อ้างถึง หนังสือวัดศรีอุทุมพร ที่ จร 002/2550 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักราชเลขาธิการ จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการวัดศรีอุทุมพร มีความประสงค์ขอรับพระราชทานดินบรรจุศพเป็นกรณีพิเศษแก่ พระครูจ้อย จนฺทสุวณฺโณ โดยกำหนดในวันอังคารที่ 24 กรกฎาคม 2550 เวลา 13.30 น. ณ มณฑปวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ รายละเอียดดังความแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ ได้รับแจ้งจากสำนักราชเลขาธิการว่า ได้นำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทราบ ฝ่าละอองพระบาทแล้ว พระราชทานดินบรรจุศพในการดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง จะเป็นผู้เชิญดินพระราชทานไปยังวัดศรีอุทุมพร ในวันและเวลาดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดดังสำเนาหนังสือสำนักราชเลขาธิการแนบมาพร้อมนี้

จึงนมัสการมาเพื่อโปรดทราบ

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด
กลุ่มพุทธศาสนศึกษาและการคณะสงฆ์
โทร.0 5622 8549
โทรสาร 0 5623 3411

# สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

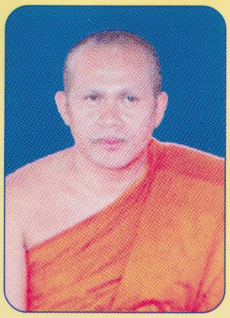
นับแต่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ถึงมรณภาพ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพวงมาลา และพระราชทานดินบรรจุศพ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ณ มลฑปวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณ แด่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ หากหลวงพ่อฯ จะหยั่งทราบด้วยญาณวิถีใดๆ ก็คงจะชื่นชมโสมนัสเป็นอย่างยิ่ง และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดมิได้

คณะสงฆ์ คณะกรรมการ และศิษยานุศิษย์ขอถวายพระพรและรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดมิได้ตลอดไป

ขอถวายพระพร
คณะสงฆ์วัดศรีอุทุมพร



# อนุสรณ์กถา

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร เป็นพระมหาเถระผู้สมบูรณ์ด้วยศีลาจารวัตรที่งดงาม เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของศิษยานุศิษย์และศรัทธาสาธุชน หลวงพ่อมีอัธยาศัยน้อมไปในการเสียสละ พัฒนาสร้างสรรค์และเอื้อเฟื้อต่อการบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในส่วนของคณะสงฆ์และประชาชนมาโดยตลอดมีคุณสมบัติที่เด่นชัด ๒ ประการ คือ

**๑. อัตตสมบัติ** หมายถึง สมบัติส่วนตัว หลวงพ่อได้สร้างเสริมอบรมสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่นสารให้เกิดขึ้นภายในตนเองสมบูรณ์ด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา

**๒. ปรหิตปฏิบัติ** หมายถึง การปฏิบัติของหลวงพ่อที่เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อผู้อื่นด้วยการพัฒนาสร้างสรรค์ส่งเสริมให้สำเร็จเป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาและประชาชน

นอกจากนี้ หลวงพ่อยังประกอบด้วยความงาม ๓ ประการ ที่สามารถนำมาเป็นแบบอย่างให้อนุชนรุ่นหลังได้ถือปฏิบัติ คือ

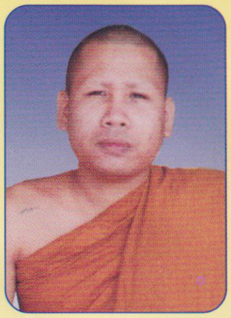
**๑. กัลยาณสีโล** หลวงพ่อมีศีลาจารวัตรงดงาม อ่อนน้อมถ่อมตน มีวาจาสุภาพเรียบร้อย อ่อนโยน

**๒. กัลยาณธัมโม** หลวงพ่อมีจิตใจงดงาม เมตตาต่อทุกคนที่เข้าไปหาไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน

**๓. กัลยาณปัญโญ** หลวงพ่อมีปัญญางาม รอบรู้ทั้งคดีโลกและคดีธรรม สามารถนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ ดังมีผลงานปรากฏต่อสาธารณชน

ขออำนาจแห่งกุศลสัมมาปฏิบัติ ที่ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ บำเพ็ญมา จงรวมเป็นตบะเดชะ เป็นพลวปัจจัย สำเร็จเป็นทิพยสุข ทิพยสมบัติให้ท่านมีความสุขเกษมสำราญในสัมปรายภพ เทอญ

**(พระราชปริยัติ)**
เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
เจ้าอาวาสวัดนครสวรรค์



# อาลัยพจน์

**ของ**

**พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร**

**เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร (วังเดื่อ)**

---

วันที่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ มรณภาพ อาตมารู้สึกเสียดายในการจากไปของหลวงพ่อฯ ที่ท่านมีเมตตาเคยอบรมสั่งสอนอาตมา และท่านให้อะไรต่อมิอะไรหลายๆ อย่างกับอาตมา ประเมินค่าไม่ได้ท่านมรณภาพสิ้นไปเปรียบเสมือนดวงอาทิตย์ที่ให้ความสว่างส่องแจ้งในโลกที่ดับไป อุปมาเหมือนดั่งดวงประทีปที่ให้ความสว่างไสวแก่ลูกศิษย์ได้ดับไป แต่บุญญาบารมีที่ท่านมีเมตตา ที่ท่านเป็นผู้มีแต่ให้และเป็นผู้มีพระคุณอันสูงสุดยังเอิบอิ่มปรากฏฝังอยู่ในดวงใจของอาตมามิอาจลืมได้

ขอให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เข้าสู่พระนิพพานเป็นอมตะแด่ท่านเทอญ อาตมาขอกราบด้วยความเคารพบูชาอย่างสูงสุด

**(พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร)**

เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร (วังเดื่อ)

ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์



# อาลัยพจน์

**ของ**

**นายชนินทร์ บัวประเสริฐ**

**ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์**

---

เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2550 ผมได้ทราบข่าวร้ายเรื่อง การมรณภาพของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ (ปานสีทา) อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร รู้สึกเสียใจและเสียดายเป็นอย่างยิ่งในการจากไปของหลวงพ่อ ซึ่งนับเป็นปูชนียบุคคลที่เป็นที่เคารพรักของประชาชนจังหวัดนครสวรรค์ ด้วยวัตรปฏิบัติที่ดีงามและได้สร้างคุณประโยชน์ให้กับจังหวัดนครสวรรค์มาตลอดชีวิตของหลวงพ่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ การจากไปของหลวงพ่อจึงนับเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ไม่เฉพาะแต่ในวงการคณะสงฆ์และญาติพี่น้องของหลวงพ่อเท่านั้น ยังเป็นการสูญเสียของวงการพระพุทธศาสนา บรรดาศิษยานุศิษย์ทั้งหลายและผู้ที่ศรัทธาเลื่อมใสในตัวหลวงพ่ออีกด้วย

ตลอดช่วงอายุในการครองสมณเพศบรรพชิต หลวงพ่อนั้นได้ชื่อว่าเป็นพระนักพัฒนาหลายๆ โครงการ กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานด้านสาธารณประโยชน์สาธารณกุศล หลวงพ่อจะเป็นผู้นำและชักชวนราษฎรได้ร่วมกันดำเนินงานจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังที่ปรากฏอยู่ในทุกวันนี้

ในนามจังหวัดนครสวรรค์ ขออานุภาพแห่งคุณพระรัตนตรัย และอำนาจแห่งกุศลผลบุญที่คณะกรรมการจัดงาน พระเถรานุเถระ ศิษยานุศิษย์ ญาติมิตร และผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ร่วมกันบำเพ็ญแล้ว อันเป็นส่วนแห่งปัตตานุโมทนามัยในครั้งนี้ จงเป็นผลพละปัจจัยให้ดวงวิญญาณของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ (ปานสีทา) ได้โปรดทราบด้วยญาณวิถี และโปรดอนุโมทนาในบุญกุศลส่วนปัตตานุโมทนามัย จงสถิตอยู่ในสุคติสัมปรายภพ อันควรปรารถนาตามสมควรแก่คติวิสัยตราบเท่าถึงพระนิพพาน เทอญ.

**(นายชนินทร์ บัวประเสริฐ)**

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์



# อาลัยพจน์

## ของ

## นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล

## รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

สรรพสิ่งในโลกล้วนอนิจจัง มีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป เป็นคำสอนที่เราชาวพุทธคุ้นเคยกันมานาน และได้พิจารณปลงมาโดยตลอด จนบางครั้งคิดกันว่าเราปลงได้แล้ว แต่เมื่อคนที่เราเคารพรักจากไปของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ(ปานสีทา) เพราะหลวงพ่อเป็นที่เคารพรักศรัทธาทั้งวงการคณะสงฆ์และพุทธศาสนิกชน โดยปกติแล้ว หลวงพ่อเป็นผู้มีน้ำใจ รักผู้อื่นบางครั้งดูเหมือนจะรักมากกว่าตัวท่านเองเสียด้วยซ้ำ ผู้ที่ไปวัดบ่อยๆ คงคุ้นเคยกับภาพหลวงพ่อยืนอยู่กลางแดดคอยอำนวยการควบคุมการทำงานในโครงการต่างๆ ด้านสาธารณประโยชน์ สาธารณกุศล อยู่ตลอด ความจริงหลวงพ่อไม่ต้องทำก็ได้ ท่านไม่เคยสั่งให้พวกเราทำ แต่ท่านจะทำให้พวกเราดูและทำตาม

บัดนี้ หลวงพ่อได้จากพวกเราไปแล้ว แต่ชื่อเสียงและความดีงามที่ท่านทำไว้ยังปรากฎอยู่ในความรู้สึกของพวกเราทุกคนตลอดไป เรื่องความตายไม่มีใครห้ามได้ดังคำกลอนที่ว่า

*พฤษภกาสร อีกกุญชรอันปลดปลง*
*โททนต์เสน่งคง สำคัญหมายในกายมี*
*นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์*
*สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา*

ขอให้ดวงวิญญาณของหลวงพ่อ จงไปสถิตอยู่ในสุคติโลกสวรรค์ อันเป็นสถานที่สุขเกษมสำราญตามสมควรแก่วิบากสมบัติในสัมปรายภพนั้นเทอญ

**(นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล)**
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์



# อาลัยพจน์

**ของ**

**นายสุรชัย อังเกิดโชค**

**นายอำเภอเมืองนครสวรรค์**

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร เป็นพระภิกษุที่มีบารมีสูงรูปหนึ่ง ใครมีความเดือดร้อนตกทุกข์ได้ยาก เมื่อไปกราบมนัสการท่าน ท่านจะช่วยขจัดปัดเป่าเคราะห์ภัยให้ทุเลาเบาบางลง และกลับบ้านด้วยความอิ่มเอิบใจโดยไม่เลือกชั้นวรรณะ เป็นที่เคารพเลื่อมใสศรัทธาของพี่น้องประชาชน ชาวจังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอื่นๆ

นอกจากนี้ ท่านยังเป็นพระภิกษุที่มุ่งมั่นในการพัฒนาทางด้านสังคม และชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน จะเห็นได้จากการอุทิศที่ดินและทรัพย์สินต่างๆ ที่ได้รับบริจาคให้แก่มูลนิธิชัยพัฒนา เพื่อดำเนินงานตามโครงการพระราชดำริซึ่งท่านได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จนวาระสุดท้ายของสังขาร

ขออำนาจคุณงามความดีที่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้สั่งสมมา โปรดดลบันดาลให้หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ไปสู่สุขคติภพในสรวงสวรรค์ด้วยเทอญ

**(นายสุรชัย อังเกิดโชค)**

นายอำเภอเมืองนครสวรรค์



# อาลัยพจน์

ของ

**นายละม่อม ชัยโย**

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์

---

ผมมีโอกาสรับใช้ใกล้ชิดหลวงพ่อ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๓ จำได้ว่าเรานักศึกษาชายทั้ง ๑๒ คน ช่วยหลวงพ่อหามแท็งค์น้ำขึ้นเขาหลวง ซึ่งมีเรดาอยู่ในขณะนั้น มาทราบภายหลังว่าหลวงพ่อได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูชั้นประทวน ที่ "พระครูจ้อย" หลวงพ่อได้ทำงานพระศาสนาเพื่อพัฒนาสาธารณประโยชน์ อันเป็นคุณูปการของประชาชน โดยเอาชีวิตเข้าแลก ซึ่งหาผู้เปรียบได้ยากชีวิตของหลวงพ่อมีค่ายิ่งนัก น่าภูมิใจที่มีพระอย่างหลวงพ่อ

ตลอดเวลาที่ผ่านมาได้เห็นทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือร่วมใจกันอย่างยิ่ง ที่เป็นดังนี้ก็เพราะเมตตาธรรมที่หลวงพ่อได้มอบให้ ดังนั้นคณะสงฆ์และประชาชน ทุกฝ่ายจึงพร้อมใจที่จะร่วมกันสร้างและพัฒนาวัดศรีอุทุมพร ให้สำเร็จสมดังเจตนารมณ์ของหลวงพ่อ ซึ่งบัดนี้แม้ว่าหลวงพ่อจะจากพวกเราไปโดยไม่มีวันที่จะกลับ ก็คงเหลือแต่คุณงามความดี ชื่อเสียงเกียรติคุณที่หลวงพ่อทำไว้ให้ปรากฏเป็นอนุสรณ์ที่ระลึกแก่อนุชนและคณะสงฆ์ไทยต่อไป

ด้วยอำนาจบุญกุศลที่ท่านเจ้าคุณบำเพ็ญมาโดยตลอด และด้วยความตั้งใจจริงในการทำงานให้กับพระพุทธศาสนา ขอให้ดวงวิญญาณหลวงพ่อจงสถิตอยู่สุคติภพชั่วกาลนาน

**(นายละม่อม ชัยโย)**

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์

# อาลัยพจน์

**คณะกรรมการ ญาติพี่น้อง หลานๆ และชาวบ้านศรีอุทุมพร**

---

นับจากวันจันทร์ที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา พวกเรารู้สึกใจหาย ห่วงหาอาวรณ์ ใจทุกดวงยังกังวลคิดถึงหลวงพ่อ, หลวงปู่จ้อย จนฺทสุวณฺโณ อยู่ตลอดเวลา ทั้งๆ ที่ก็ทราบกันอยู่แล้วว่าไม่มีใครจะมีชีวิตอมตะอยู่ได้ตลอดไป สรีระร่างกายจิตวิญญาณของท่านจะจากพวกเราไปให้นานแสนนานสักเพียงใดก็ตามแต่สิ่งที่พวกเราทั้งหลายยังต้องสำนึกอยู่ในจิตใต้สำนึกเสมอว่า ผลงานที่ท่านสร้างไว้นั้นมีมากมายมหาศาลสุดที่จะพรรณนามาเป็นลายลักษณ์อักษรได้หมด

หลวงพ่อ, หลวงปู่ท่านคือ ผู้ให้ ผู้สร้าง และผู้อุปถัมภ์ท่านทำงานทุกอย่าเพื่อประโยชน์สุขของสังคม ชุมชน เป็นที่ตั้ง ไม่เคยคิดถึงผลประโยชน์ส่วนตนแม้แต่น้อย จากนี้ไปพวกเราคงจะหาพระดี พระดัง พระที่มีความขลังเป็นยอดของพระเช่นนี้มิได้อีกแล้ว

*แสนอาลัยจากไปแล้วแก้วดวงนี้ จากทั้งที่ยังห่วงหาน่าใจหาย*
*จากครั้งนี้ไม่มีแล้วแคล้วคลาดกาย ครั้งสุดท้ายได้มาส่งตรงนิพพาน*
*จากครั้งไหนไม่เสียใจเท่าครั้งนี้ ขอความดีที่ท่านสร้างทางสุขศานต์*
*สนองสู่สรวงสวรรค์ชั้นพิมาน สู่นิพพานทวีสุขทุกคืนวัน*
*อันทรัพย์สินถิ่นฐานทั้งบ้านช่อง อีกทั้งเงินทองไร่นามหาศาล*
*เป็นสมบัติของตัวได้ชั่วกาล จะต้องผ่านจากกันเมื่อวันตาย*
*ส่วนความดีมีสัตย์สมบัติแท้ ถึงตัวแก่กายดับไม่ลับหาย*
*จะสถิตติดแน่นแทนร่างกาย ถึงตัวตายชื่อยังอยู่เชิดชูเอย*

# กำหนดการ

## พิธีพระราชทานดินบรรจุศพ

### เป็นกรณีพิเศษ

## หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

### อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร

**วันอังคารที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๓๐ น.**

**ณ มณฑปวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์**

---

**วันอังคารที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐**

เวลา ๐๙.๐๐ น. พระสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน พร้อมกัน
ณ ศาลาการเปรียญ
วัดศรีอุทุมพร เพื่อบำเพ็ญกุศลสตมวาร (ครบ ๑๐๐ วัน)

เวลา ๑๐.๐๐ น. ประธาน จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย
- พระสงฆ์สมณศักดิ์ ๑๖ รูป สวดพระพุทธมนต์
- ทอดผ้าไตรบังสุกุล ๑๖ ไตร
- ถวายไทยธรรมแด่พระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ ๑๕๐ รูป

เวลา ๑๑.๑๐ น. ประธาน จุดเทียนบูชาธรรม
- พระวิสุทธาธิบดี เจ้าคณะภาค ๔ แสดงพระธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์
- ประธาน ถวายกัณฑ์เทศน์บูชาธรรม
- พระสงฆ์อนุโมทนา

เวลา ๑๒.๐๐ น. พระสงฆ์ ๒๐ รูป สวดมาติกา-บังสุกุล
- ทอดผ้าบังสุกุล ถวายไทยธรรม
- พระสงฆ์อนุโมทนา
- เคลื่อนศพหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ขึ้นสู่มณฑป

เวลา ๑๓.๓๐ น. ประธานฝ่ายฆราวาส ทอดผ้ามหาบังสุกุล และประกอบพิธี
วางดินพระราชทานบรรจุศพ
- พระวิสุทธาธิบดี กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะภาค ๔
  ประธานฝ่ายสงฆ์ พิจารณาผามหาบังสุกุล
- พระสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ขึ้นวาง
  พวงมาลัยดอกไม้สด
- เป็นเสร็จพิธี

# ฎีกาอาราธนา

**วัดศรีอุทุมพร** ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์

---

ขอกราบอาราธนา **พระครูนิทานโพธานุยุต**

**สวดมาติกา-บังสุกุล** ในงานบำเพ็ญกุศลสตมวาร (ครบ ๑๐๐ วัน) หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์

**กำหนดการ** วันอังคารที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๐

เวลา ๑๑.๐๐ น. ฉันภัตตาหารเพล (โต๊ะที่..........)

เวลา ๑๒.๐๐ น. สวดมาติกาบังสุกุล

**สถานที่** ศาลาการเปรียญวัดศรีอุทุมพร

หวังว่าคงได้รับความเมตตารับอาราธนาตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

**(พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร)**
รักษาการเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร
ผู้อาราธนา

**โทร. ๐๕๖-๒๘๖๐๒๗, ๐๘๑-๙๕๓๙๔๐๖, (๐๘๙-๖๔๐๐๒๐๒ นายสุพรต บุญอ่อน)**


หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ
ชาตะ อังคารที่ ๘ เมษายน ๒๔๕๖
มตะ จันทร์ที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐
สิริอายุ ๙๔ ปี ๘ วัน

ประวัติ

# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

## เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร
## ต.หนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์

**นามเดิม** จ้อย (ภาษาลาวกะลา แปลว่า ผอม)

**ฉายา** จนฺทสุวณฺโณ

**นามสกุล** ปานสีทา

**วัด** ศรีอุทุมพร หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์

**ชาติภูมิ** ตำบลพรวงสองนาง อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี

**ชาติกาล** วันอังคารที่ ๘ เมษายน ๒๔๕๖ (ตรงกับวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๕ ปีฉลู) เป็นบุตรคนที่สอง ของนายแหยม นางบุญ ปานสีทา มีพี่น้อง ด้วยกัน ๖ คน เป็นชาย ๓ คน หญิง ๓ คน คือ



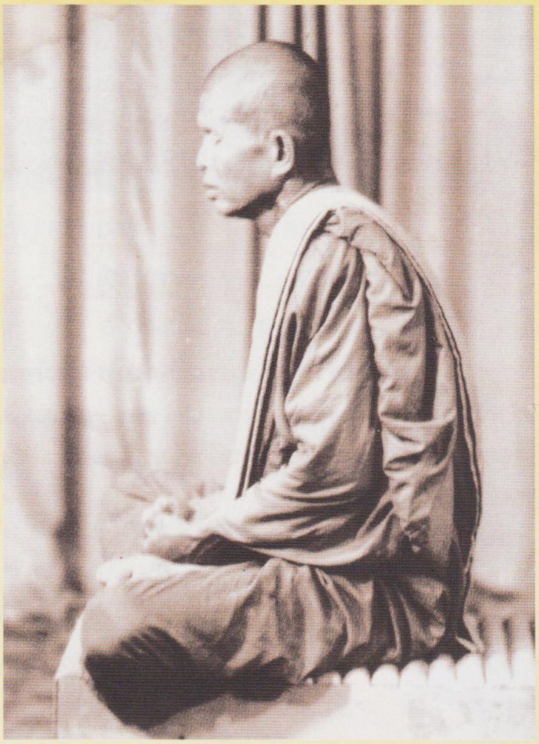
๑. นางทองดี (ถึงแก่กรรมแล้ว)
๒. พระครูจ้อย หรือ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ
๓. พระภิกษุสิงห์ (มรณภาพแล้ว)
๔. นางแต๋ว (ถึงแก่กรรมแล้ว)
๕. นางหนู เหล่าเขตกิจ (ถึงแก่กรรมแล้ว)
๖. พระภิกษุสุเทพ (มรณภาพแล้ว)

**อุปสมบท** เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๔๗๖ ที่วัดดอนหวาย ตำบลพรวงสองนาง อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี โดยมีพระปลัดตุ้ยเป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์บุญธรรมเป็น พระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์บุญตาเป็นพระอนุสาวนาจารย์

**วิทยฐานะ**
๑. พ.ศ.๒๔๗๐ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดดอนหวาย อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี
๒. พ.ศ.๒๔๘๐ สอบนักธรรมชั้นตรีได้
๓. พ.ศ.๒๔๘๑ สอบนักธรรมชั้นโทได้
๔. การศึกษาพิเศษ หลักสูตรพระอภิธรรมและวิปัสสนากรรมฐานจากวัดระฆังโฆษิตาราม และวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร
๕. มีความรู้ ความชำนาญในการเผยแพร่ธรรมแก่พุทธบริษัท และพระสงฆ์ที่ไปอยู่ปริวาสกรรมเป็นอย่างดี

๖. มีความรู้ความชำนาญในการก่อสร้างทุกชนิด

เมื่อหลวงพ่อจ้อยฯ อุปสมบทแล้วได้อยู่จำพรรษาเพื่อศึกษาพระปริยัติธรรมที่วัดดอนม่วง ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำพรรษาอยู่ ๕ พรรษา แล้วไปศึกษาพระอภิธรรมและวิปัสสนากรรมฐานที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์กับพระอาจารย์เจชินซึ่งมาจากประเทศพม่าและยังได้ศึกษาวิปัสสนากรรมฐานกับท่านเจ้าคุณภาวนาภิราม (สุกปวโร) และหลวงปู่นาก ที่วัดระฆังโฆษิตาราม ซึ่งเป็นสายเดียวกันกับสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) โดยมีหลวงพ่อพิมพา วัดหนองตางู ก็ไปศึกษาที่นั่นด้วย ใช้เวลาศึกษาอยู่ที่วัดระฆังโฆษิตารามหลายปี จึงได้กลับมาจำพรรษาและพัฒนาวัดศรีอุทุมพร



หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ขณะกำลังเจริญพระกัมมัฏฐานอย่างอุกกฤษณ์

หลังจากออกพรรษาแล้ว หลวงพ่อนิยมการออกธุดงค์รุกขมูล (อยู่โคนต้นไม้เป็นวัตร) ไปยังภูมิภาคต่างๆ เพื่อแสวงหาความวิเวก ทดสอบความอดทน เพื่อเผาผลาญกิเลสตัณหา อันได้แก่ ความโลภ ความโกรธและความหลง และเพื่อศึกษาสัจจธรรมอันเป็นหนทางแห่งความหลุดพ้น ตลอดจนวิชาอาคมจากครูบาอาจารย์ ต่างๆ ที่เชี่ยวชาญและมีชื่อเสียงโด่งดัง หลวงพ่อจ้อยฯ ได้ขึ้นไปตั้งต้นเดินธุดงค์ที่ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ลงมาจนถึงจังหวัดนครปฐม และศึกษาวิชาอาคมกับหลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบกับหลวงพ่อฉาบ วัดคลองจัน อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท หลวงพ่อเงินวัดดอนยายหอมอำเภอเมืองฯ จังหวัดนครปฐม ได้แลกเปลี่ยนวิชาความรู้ต่างๆ แก่กันและหลวงพ่อยังได้มีโอกาสไปศึกษาวิชาอาคมกับหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นเกจิอาจารย์ ชื่อดังในสมัยนั้น จากนั้นได้ศึกษาอักขระขอมลาวจนมีความรู้แตกฉานเป็นอย่างดี



ภาพนี้สมัยเดินธุดงจากภาคเหนือ โยมจากกำแพงเพชร ถ่ายไว้

## ด้านการปกครอง

พ.ศ.๒๔๘๕ - ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯจังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ.๒๔๙๐ - ตั้งสำนักเรียนพระปริยัติธรรม แผนกนักธรรม

พ.ศ.๒๔๙๕ - ตั้งสำนักเรียนพระปริยัติธรรม แผนกบาลี

พ.ศ.๒๔๙๘ - ตั้งสำนักวิปัสสนากรรมฐาน อบรมพระสงฆ์ สามเณร จัดให้มีการอยู่ปริวาส เพื่อให้ภิกษุต้องอาบัติสังฆาทิเสส และภิกษุทั่วไปที่ศรัทธาประพฤติปฏิบัติตาม

พุทธบัญญัติเป็นประจำทุกปี จนถึงปัจจุบันนี้

พ.ศ.๒๕๑๔ - ได้รับแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็นพระครูชั้นประทวนที่ "พระครูจ้อย"

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นพระเถระที่ให้การสนับสนุนในด้านการศึกษาของพระสงฆ์สามเณร ทั้งในด้านคันถธุระและวิปัสสนาธุระ เพื่อให้พระสงฆ์ สามเณร มีความรู้แตกฉานตรงต่อสภาวธรรม ในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นศาสนทายาทที่มีคุณภาพเพื่อสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา นอกจากหลวงพ่อจ้อยฯ จะสอนด้วยตัวของหลวงพ่อเองแล้ว หลวงพ่อยังนิมนต์พระที่ทรงคุณวุฒิจากวัดต่างๆ มาช่วยสอนพระปริยัติธรรมแผนกนักธรรมและบาลีประจำสำนักเรียนวัดศรีอุทุมพรอีกด้วย เมื่อพระสงฆ์หรือสามเณรรูปใดมีความประสงค์จะไปศึกษาต่อในกรุงเทพฯ หลวงพ่อก็จะรับเป็นภาระนำไปฝากวัดที่ คุ้นเคยกันให้พร้อมกับส่งเสียเรื่องปัจจัย ๔ ให้เป็นประจำอีกด้วย

พ.ศ.๒๕๓๔ - ได้รับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักร และประกาศเกียรติคุณบัตรในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาประเภทส่งเสริมการพัฒนาชุมชน โดยใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนาจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในสมัยที่หลวงพ่อจ้อยฯ ยังมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและยังไม่มีภารกิจมาก หลวงพ่อจะวางกติกาในการปกครองพระสงฆ์และสามเณรวัดศรีอุทุมพรไว้ดังนี้

เวลา ๐๔.๐๐ น. พระภิกษุสามเณรครองผ้าไปทำวัตรที่อุโบสถ

เวลา ๐๖.๐๐ น. ออกบิณฑบาต

เวลา ๐๗.๐๐ น. ฉันภัตตาหารเช้า

เวลา ๐๘.๐๐ น. ทำวัตรเช้า

เวลา ๐๙.๐๐ น. เรียนนักธรรมทุกชั้น

เวลา ๑๑.๐๐ น. ฉันภัตตาหารเพล

เวลา ๑๓.๐๐ น. สอนวิปัสสนากรรมฐาน

เวลา ๑๗.๐๐ น. ทำวัตรเย็น

เวลา ๑๙.๐๐ น. ท่องหนังสือ จนถึงเวลา ๒๒.๐๐ น. จำวัตร การทำวัตรเช้า-เย็นก็ดี การเรียนหนังสือก็ดี ถ้าไม่มีกิจจำเป็นห้ามขาดในกรณีที่พระภิกษุหรือสามเณรมีกิจจำเป็นให้ลาต่อครูประจำชั้นหรือเจ้าสำนักเรียน การลานั้นอาจทำเป็นหนังสือหรือลาด้วยตนเองก็ได้แล้วแต่ความสะดวก

## ด้านสาธารณประโยชน์

๑. พ.ศ.๒๔๙๓ เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้างอุโบสถด้วยเงินศรัทธาประชาชนสิ้นค่าก่อสร้าง ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาทถ้วน)

๒. พ.ศ.๒๔๙๓ เป็นประธานในการสร้างเหมืองฝาย หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองกรด ราคาประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน)

๓. พ.ศ.๒๔๙๙ ได้ชักชวนประชาชนก่อสร้างอาคารเรียนให้แก่โรงเรียนวัดศรีอุทุมพร ๑ หลัง สิ้นค่าก่อสร้างประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๔. พ.ศ.๒๕๐๐สร้างกุฎิกรรมฐาน ๑๐ หลัง ราคาหลังละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๕. พ.ศ.๒๕๐๑ สร้างกุฏิแบบทรงไทย จำนวน ๓ หลัง ค่าก่อสร้างประมาณ ๑๙๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๖. พ.ศ.๒๕๐๒ ได้รับบริจาคที่ดินจากประชาชน ระยะทางที่ถนนตัดผ่าน ๘ กิโลเมตรเศษ คิดเป็นราคาประมาณ ๑,๗๖๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนหกหมื่นบาทถ้วน)

๗. พ.ศ.๒๕๐๓ เป็นประธานในการจัดสร้างถนน จากถนนสายอำเภอลาดยาวเข้าถึงหมู่บ้านผาแดง ถนนกว้าง ๘ เมตร ระยะทางยาว ๘ กิโลเมตร คิดค่าก่อสร้างประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๘. พ.ศ.๒๕๐๗ ได้รับมอบสถานีเรดาร์ของทางราชการบนยอดเขาหลวง ราคาประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นบาทถ้วน) และได้ดัดแปลงเป็นสำนักสงฆ์ มีพระภิกษุไปอยู่เป็นประจำ

๙. พ.ศ.๒๕๑๑ ก่อสร้างศาลาการเปรียญของวัดศรีอุทุมพร ๑ หลัง ราคา ๑,๕๗๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน)

๑๐. ได้เป็นประธานจัดหาเงินซื้อโต๊ะเก้าอี้ สำหรับครู และนักเรียน ชุดรับแขก เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโรเนียว เครื่องขยายเสียง มอบให้แก่โรงเรียนวัดศรีอุทุมพรรวม ๖ รายการ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน)

๑๑. ได้จัดหาถังน้ำมอบให้โรงเรียน ๑๐ ถัง ราคาประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๑๒. ได้ชักชวนราษฎรร่วมกันบริจาคเงินและแรงงานสมทบก่อสร้างฝายน้ำล้นที่วังหินเพลิง หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองกรด เป็นเงิน ๑๙๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๓. ได้ชักชวนราษฎรขุดเหมืองส่งน้ำจากฝายน้ำล้นที่วังหินเพลิงถึงตำบลนากลาง อำเภอโกรกพระ โดยมิได้ใช้งบประมาณจากทางราชการ เงินดำเนินการ ๗๔๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสี่หมื่น บาทถ้วน)

๑๔. ได้ชักชวนราษฎรก่อสร้างประตูน้ำวังกะพง หมู่ ๒ ตำบลหนองยาว อำเภอลาดยาว คิดเป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นบาทถ้วน)

๑๕. ได้ชักชวนราษฎรก่อสร้างประตูน้ำดอนเลียง หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองยาว อำเภอลาดยาว คิดเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) อำนวยประโยชน์ให้แก่เนื้อนา หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๖ ตำบลหนองยาว อำเภอลาดยาว เป็นอย่างยิ่ง

๑๖. ได้ชักชวนราษฎรร่วมกันสละแรงงานขุดลอกเหมืองสายดอนเลียง ตำบลหนองยาว ถึงวังกะพุ เป็นประจำทุกปี ทำให้เนื้อที่นาบริเวณหมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๖ ตำบลหนองยาว อำเภอลาดยาว และหมู่ที่ ๙ ตำบลหนองกรด มีน้ำใช้ในการทำนา

๑๗. ได้ชักชวนราษฎรสร้างถนนจากบ้านหนองเบนถึงบ้านวังเลา ขนาดกว้าง ๔ เมตร ระยะทางยาว ๔.๕ กิโลเมตร คิดเป็นเงินค่าก่อสร้าง ๔๗,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน) และดำเนินการ ซ่อมแซมถนนที่ชำรุดอยู่เสมอและ พ.ศ.๒๕๒๕ ได้ดำเนินการปรับปรุงขยายถนนมีขนาดกว้าง ๖ เมตร แล้วลงลูกรังตลอดสาย คิดเป็นเงินดำเนินการ ๓๗๒,๐๐๐ บาท (สามแสนเจ็ด หมื่นสองพันบาทถ้วน)

๑๘. ได้ชักชวนราษฎรสร้างสะพานไม้บ้านวังเลา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองกรด คิดเป็นเงินค่าก่อสร้าง ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) และ

ดำเนินการก่อสร้างซ่อมแซมอยู่เสมอมาเป็นประจำทุกปี จนปี พ.ศ.๒๕๒๒ จึงได้ดำเนินการซ่อมแซมใหม่ ใช้งบประมาณ ๖๗,๐๐๐ บาท (หกหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน)

๑๙. ได้ชักชวนราษฎรบริจาคเงินเพื่อขยายเขตไฟฟ้า นำไฟฟ้ามาใช้ในหมู่บ้าน เป็นเงิน ๗๔,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสี่พันบาทถ้วน)

๒๐. ได้ชักชวนราษฎรสร้างสะพานคลองตาวัด เป็นสะพานคอนกรีตเสริม เหล็กขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สูง ๓ เมตร (โดยทางราชการมีงบประมาณค่าวัสดุให้เพียง ๑๕,๐๐๐ บาท) จากค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาทถ้วน) ได้เสร็จเรียบร้อย

๒๑. ได้ชักชวนราษฎรสละเงินและแรงงานสร้างสะพานวังประเทือง เป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๔ เมตร คิดเป็นมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๒๒. ได้ชักชวนราษฎรสร้างอ่างเก็บน้ำวัดศรีอุทุมพรขนาดพื้นที่จำนวน ๕ ไร่

๒๓. ได้ชักชวนราษฎรสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามลำน้ำเหมืองบ้านผาแดง ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๐ เมตร คิดเป็นมูลค่า ๑๗๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน)

๒๔. ได้ชักชวนราษฎรสละเงินเพื่อซื้อที่ดินจากราษฎร จำนวน ๒๓ ไร่ ราคาไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๖๓๐,๐๐๐ บาท (หกแสนสามหมื่นบาทถ้วน) เพื่อปลูกสวนป่าหน้าเขาหลวง



๒๕. ได้ชักชวนราษฎรสละเงินและแรงงานสร้างอ่างเก็บน้ำเขาแก้ว ขนาดพื้นที่ประมาณ ๘๕ ไร่ เพื่อให้ราษฎรมีน้ำเพื่อทำการเพาะปลูกและบริโภค

๒๖. ได้ชักชวนราษฎรสละเงินเพื่อซื้อที่ดินจากราษฎร จำนวน ๖๓ ไร่ ราคาไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๓๔๖,๕๐๐ บาท (สามแสนสี่หมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน) และ ชักชวนราษฎรปลูกป่าเพื่อสร้าง "สวนสมเด็จย่า ๙๐ พรรษา"



๒๗. ได้ชักชวนราษฎรสละเงินและแรงงานสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองบ้านวังเลา ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๒ เมตร คิดเป็น มูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาทเศษ



๒๘. ได้ชักชวนราษฎรทำถนนลาดยางตั้งแต่ทางแยกติดกับถนนสายลาดยาว–วัดศรีอุทุมพร

และในบริเวณวัด-สำนักปริวาสกรรม ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตรเศษ คิดเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)



๒๙. พ.ศ.๒๕๓๗ ก่อสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๔๐ พรรษา เพื่อเป็นที่ศึกษาหาความรู้ของเยาวชน ภิกษุ สามเณร และบุคคลภายนอกทั่วไป ใช้รูปแบบของหอสมุดโรงเรียนบ้านดีลัง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี สิ้นค่าก่อสร้าง




เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองแสนบาทถ้วน)

๓๐. พ.ศ.๒๕๓๙ ก่อสร้างอาคารทรงงาน โดยเริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๙ เสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ใช้เวลาก่อสร้าง ๑๑๖ วัน



สิ้นค่าก่อสร้าง เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒,๙๕๗,๕๖๐ บาท (สองล้านเก้าแสนห้าหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยหกสิบบาทถ้วน) ณ พื้นที่หัวงานอ่างกักเก็บน้ำเขาแก้วกับอ่างกักเก็บน้ำเขาหินเพลิง

๓๑. พ.ศ.๒๕๔๑ ได้ชักชวนราษฎรร่วมกันบริจาคเงินและวัสดุในการก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ แทนหลังเก่าที่ชำรุด ทรุดโทรม ให้กับโรงเรียนวัดศรีอุทุมพร คิดเป็นมูลค่าก่อสร้างประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) โดยมิได้ใช้งบประมาณของทางราชการแต่อย่างใด

***"การทำงานของเราให้เขาไม่มีปัญหา***
***ทำงานของเขาแล้วเอามาเป็นของเรามีปัญหา"***

**หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ**
เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร
ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์

# วาระบั้นปลายของ
# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เกิดอาการอาพาธอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนที่ร้านข้าวสาร "บุญมาพานิช" ซึ่งเป็นร้านของหลานสาวของหลวงพ่อฯ พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร รองเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพรพร้อมด้วยลูกหลานศิษยานุศิษย์ได้นำพาหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ โดยมีรถจากโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์มารับ อาการในระหว่างเข้ารับการรักษานั้น มีแต่ทรงกับทรุดหรือบางครั้งดูเหมือนว่าจะดีขึ้น ลูกหลานและศิษยานุศิษย์เกิดความสงสารเห็นท่านอยากจะกลับวัด

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ลูกหลานและศิษยานุศิษย์จึงได้ขออนุญาตนายแพทย์ผู้รักษานำหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ กลับวัดศรีอุทุมพรโดยมีรถจากโรงพยาบาลมาส่งถึงอาคารอเนกประสงค์วัดศรีอุทุมพร

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ในเช้าวันนี้เองหลวงพ่อให้สัญญาณว่าจะให้พาไปจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อไปพักผ่อนที่บ้านศิษยานุศิษย์ผู้หนึ่ง แต่เมื่อถึงที่นั่นปรากฏว่าอาการยิ่งทรุดลงมาก ลูกหลานศิษยานุศิษย์เลยต้องนำหลวงพ่อฯ เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเปาโลวชิรปราการ จ.สมุทรปราการ ระหว่างการรักษาที่แห่งนี้อาการก็มีทั้งดีขึ้นบ้างทรุดลงบ้างสลับกันอยู่อย่างนี้จนกระทั่งนายแพทย์ผู้ให้การรักษาให้ความเห็นกับลูกหลานและศิษยานุศิษย์ว่าควรย้ายหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลเปาโล เมโมเรียล สะพานควาย กทม.

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ หลวงพ่อได้รับการดูแลจากคณะแพทย์แห่งนี้ด้วยดีตลอดมา อาการก็ไม่ดีขึ้น จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๐ แพทย์บอกว่าหลวงพ่อมีอาการช็อค อาการน่าเป็นห่วงและต่อจากนั้นในความเห็นของแพทย์ ลูกหลาน ศิษยานุศิษย์ ตกลงจะพาหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ กลับวัดตามความประสงค์ของท่าน "ซึ่งจะเหมือนกับคนชราทั่วไปที่กล่าวว่าถ้าจะตายขอให้ไปตายที่บ้านดีกว่า" ในเวลาเช้าวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐ แพทย์ได้นำพาหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ กลับวัดศรีอุทุมพร โดยรถฉุกเฉินของโรงพยาบาล

เวลาประมาณ ๑๑.๐๙ น. รถฉุกเฉินของโรงพยาบาลคันนั้นได้นำหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ถึงวัดศรีอุทุมพร เครื่องช่วยกระตุ้นส่วนต่างๆ หยุดทำงานทันที ท้องฟ้าสีอันงดงามเป็นที่แปลกตาแปลกใจของผู้คนเป็นจำนวนมากที่ทราบข่าวแล้วมารอรับอยู่ที่วัด

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้จากลูกหลานศิษยานุศิษย์ และประชาชนที่เคารพนับถือไป ณ วันเวลานั้นอย่างไม่มีวันกลับมาอีกแล้ว

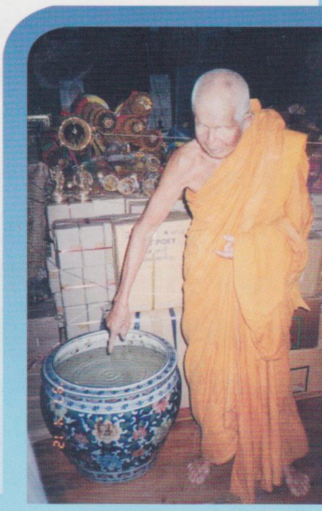
*"ใดใดในโลกล้วน อนิจจัง*
*คงแต่บาปบุญยัง เที่ยงแท้*
*คือเงาติดตัวตรัง ตรึงแน่นอยู่นา*
*ตามแต่บาปบุญแล้ ก่อเกื้อ รักษา"*

# ปฏิปทา ของ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ในอภิลักขิตสมัยที่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร มีชนมายุครบ ๘๔ ปี (๗ รอบ) ในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้เขียนได้เฝ้าสังเกตศึกษาปฏิปทาของหลวงพ่อมาเป็นเวลานานพอสมควร ขอสรุปปฏิปทาของหลวงพ่อที่ได้ปฏิบัติมาแล้วในอดีตและปัจจุบันมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านได้ศึกษา ดังนี้

๑. หลวงพ่อเป็นพระนักศึกษา เมื่ออุปสมบทแล้วหลวงพ่อมิได้ศึกษาพระปริยัติธรรม สมถะกรรมฐาน และวิปัสสนากรรมฐานเท่านั้น หลวงพ่อได้ศึกษาวิชาช่างและวิชาอาคมต่างๆ ควบคู่กันไปด้วย ทั้งนี้ด้วยใจรักจึงได้เสาะแสวงหาพระอาจารย์ไปยังภูมิภาคต่างๆ เมื่อทราบว่าพระอาจารย์ที่ไหนมีชื่อเสียง หลวงพ่อก็จะดั้นด้นพยายามไปฝากตัวเป็นศิษย์ศึกษาวิทยาคมกับพระอาจารย์เหล่านั้น โดยมุ่งหวังจะได้ใช้วิชาต่างๆ ไว้ช่วยเหลือบุคคลอื่นต่อไป หลวงพ่อเป็นผู้สนับสนุนการศึกษาของพระสงฆ์ สามเณร และอุบาสก อุบาสิกา ได้จัดตั้งสำนักเรียนพระปริยัติธรรมทั้งแผนกนักธรรมและบาลี และสำนักวิปัสสนากรรมฐาน ตลอดจนสนับสนุนการศึกษาของท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่าเด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า และเด็กในวันนี้คือผู้บริหารประเทศในวันหน้า ถ้าเด็กไร้การศึกษาเสียแล้วจะสามารถบริหารนำพาประเทศชาติให้อยู่รอดปลอดภัยได้อย่างไร จึงได้ชักชวนประชาชนก่อตั้งให้มีโรงเรียนประชาบาลขึ้นในบริเวณวัดศรีอุทุมพร เมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๙ และได้จัดหาวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับครูและนักเรียนมอบให้โรงเรียนอีกเป็นจำนวนมาก เพื่อให้กุลบุตร กุลธิดาได้มีสถานที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างสะดวกสบาย ยังความเจริญก้าวหน้าในด้านการศึกษาให้เกิดขึ้นเป็นลำดับมาโดยไม่หยุดยั้งจนทุกวันนี้ ยิ่งไปกว่านั้นหลวงพ่อยังได้แผ่เมตตาบารมีธรรมช่วยสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาแก่กุลบุตร กุลธิดา ไปยังสถานศึกษาต่างๆ ในจังหวัดนครสวรรค์อีกหลายสถาบัน เช่น วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนครสวรรค์ โดยมอบเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์

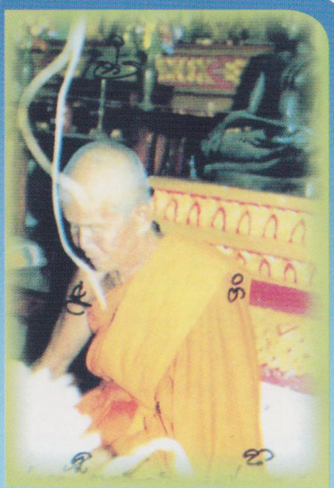
๒. หลวงพ่อเป็นพระนักสังคมสงเคราะห์ หลวงพ่อเป็นพระเถระที่มีพรรษายุกาลยาวนานมากมีคุณธรรม คือ เมตตา กรุณาอันสูงส่งสะอาดบริสุทธิ์อย่างเปี่ยมล้น สงเคราะห์ช่วยเหลือเกื้อกูลพระสงฆ์ สามเณรในปกครอง ชาวบ้านใกล้เคียงวัด รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่เลื่อมใสศรัทธาในหลวงพ่อทุกคนถ้วนหน้าโดยไม่เลือกชาติชั้น วรรณะ และความมีความจน หลวงพ่อได้อุทิศองค์ท่านเอง อุทิศประโยชน์สุขส่วนตนเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่นอย่างแท้จริง มีจิตใจเปี่ยมล้นด้วยเมตตาธรรม ผู้ใดมีทุกข์มาขอให้หลวงพ่อช่วยเหลือ ถ้าไม่เหลือวิสัยแล้วหลวงพ่อจะต้องให้การ



ช่วยเหลือเกื้อกูล ด้วยอัธยาศัยเรียบร้อยนิ่มนวล

๓. หลวงพ่อเป็นพระยอดกตัญญู ความกตัญญูกตเวทีเป็นคุณธรรมทั่วไปที่บุคคลทุกระดับทุกเพศทุกวัย จะพึงประพฤติปฏิบัติ ไม่มีข้อยกเว้นใดๆ หลวงพ่อยึดมั่นในคุณธรรมข้อนี้ตลอดมา ไม่ว่าจะเป็น พระเณร อุบาสก อุบาสิกา และผู้มีศรัทธาเลื่อมใสในองค์หลวงพ่อที่เคยเอื้อเฟื้อเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกล หากประสบภัยทุกข์ โศก โรคภัยพิบัติต่างๆ หรือถึงแก่กรรม หลวงพ่อจะเอาใจจดจ่อไปเยี่ยมเยียน ปลอบขวัญให้กำลังใจ ให้การสงเคราะห์ อนุเคราะห์ เป็นภาระธุระช่วยเหลือเกื้อกูลตามความเหมาะสมและโอกาสอยู่เป็นประจำตลอดมา หลวงพ่อถือว่าบุคคลที่จะได้ชื่อว่าเป็นคนดีได้ต้องมีคุณธรรม คือความกตัญญูกตเวทีประจำตัว หากบุคคลใดไม่มีคุณธรรมข้อนี้ประจำตัวแล้วบุคคลนั้นจะอยู่ในเพศใด ระดับใดและวัยไหนก็ตามจะไม่ได้ชื่อว่าเป็นคนดีเลย ดังในพระพุทธพจน์ที่ว่า ภูมิ เว สาธุรูปานํ กตญฺญูกตเวทิตา ซึ่งแปลความว่า ความเป็นผู้มีกตัญญูกตเวทีเป็นภูมิแท้ของคนดีทั้งหลาย

๔. หลวงพ่อเป็นพระนักปฏิบัติธรรมะ หลวงพ่อมิใช่ว่ามีความรู้ทางธรรมอย่างเดียว หากแต่เป็นผู้ปฏิบัติธรรมด้วย ดังพระพุทธวจนะที่ว่า ธมฺมานุธมฺมปฏิปนฺโน หมายความว่า เป็นพระผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมที่ตนได้ศึกษาเล่าเรียนมาดีแล้ว หลวงพ่อเพียบพร้อมด้วยสีลาจารวัตร เคร่งครัดในธรรมวินัย หลวงพ่อเป็นพระเกจิอาจารย์ที่สุภาพอ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่โอ้อวดตนว่าเป็นผู้วิเศษ ทุกครั้งที่หลวงพ่อมอบวัตถุมงคลให้แก่ศิษยานุศิษย์และท่านที่เคารพนับถือหลวงพ่อ จะสอนให้เขาเหล่านั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม เช่น เป็นคนขยันหมั่นเพียร รู้จักกตัญญูกตเวที ไม่เบียดเบียนมนุษย์และสัตว์ มีการอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ อย่าไปยึดมั่นในความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์ของวัตถุมงคล หรือเครื่องรางของขลังให้มากนัก ขอให้นับถือเป็นปูชนียวัตถุหรือปูชนียบุคคลให้หมั่นระลึกถึงพระโอวาทคำสอนของพระพุทธเจ้า คือห้ามไม่ให้ทำความชั่วทางกาย วาจา ใจ หมั่นทำความดีทางกาย วาจา ใจ และทำจิตให้ผ่องใส น้อมนำเอาปฏิปทาของครูบาอาจารย์ตลอดจนเกจิอาจารย์ต่างๆ ที่ท่านปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ที่เราเคารพนับถือมาเป็นแบบอย่างแล้วประพฤติปฏิบัติตาม และอยู่ในโอวาทที่ท่านอบรมสั่งสอนไว้ ซึ่งเรียกว่าปฏิบัติบูชา โดยเราบูชาท่านด้วยการปฏิบัติ พระจึงจะคุ้มครองรักษา ความสุข ความเจริญ ความเป็นสิริมงคลต่างๆ และความนิราศปราศจากทุกข์โทษภยันตรายทั้งปวง ก็จะบังเกิดโดยไม่ต้องสงสัย



บางโอกาสหลวงพ่อจะปฏิบัติธรรมอย่างยิ่งยวดอุกฤษฏ์ โดยนั่งวิปัสสนากรรมฐานอยู่ในกุฏิ ไม่ฉันภัตตาหาร ฉันแต่น้ำ ไม่พูด เวลาต้องการอะไรก็ใช้เขียนหนังสือบอก เป็นเวลาครั้งละ ๗ วันบ้าง ๙ วันบ้าง มีอยู่ครั้งหนึ่งหลวงพ่อนั่งวิปัสสนากรรมฐานอยู่ในกุฏินานถึง ๑๐ วัน เลยจากที่กำหนดไว้โดย ไม่มีสัญญาณบอกใบ้แต่ประการใด ญาติโยมถึงกับมารวมตัวกันร่ำไห้เข้าใจว่าหลวงพ่อถึงแก่มรณภาพแล้ว จนหลวงพ่ออดรนทนไม่ได้จึงเขียนหนังสือยัดใส่ร่องพื้นกุฏิลงมาบอกญาติโยมว่า "ไม่ต้องเป็นห่วงหลวงพ่ออยู่สบายดี" ญาติโยมจึงพากันกลับบ้านไป

๕. หลวงพ่อเป็นพระนักปลุกเสก มิใช่เป็น

เกจิอาจารย์ที่ปลุกเสกวัตถุมงคลเครื่องรางของขลังแต่อย่างเดียว แต่หลวงพ่อยังเป็นผู้ปลุกเสกคนอีกด้วย เพราะคำว่า "ปลุกเสก" แยกออกเป็น ๒ คำ คือคำว่า "ปลุก" กับคำว่า "เสก" คำว่า "ปลุก" หมายถึง "ทำให้ตื่น" คำว่า "เสก" หมายถึง "ทำให้ขลัง" เมื่อรวมทั้ง ๒ คำเข้ากันแล้ว จึงได้คำจำกัดความว่า "ปลุกเสก" หมายถึง "ปลุกให้ตื่น ทำให้ขลัง" ที่ว่าหลวงพ่อปลุกคนนั้นหมายถึง ปลุกพระสงฆ์ สามเณรที่เข้ามาบวชเข้ามาศึกษาอยู่ที่วัดศรีอุทุมพรก็ดี อุบาสก อุบาสิกา ศิษยานุศิษย์ และท่านที่เคารพศรัทธาในหลวงพ่อ มารักษาศีลฟังธรรมที่วัดก็ดี มาขอพึ่งบุญบารมีของหลวงพ่อก็ดี ให้ตื่นตัวให้พัฒนาตัวเอง คอยเตือนสติ คอยให้กำลังใจ ไม่ให้หลับไหลอยู่ในความประมาทให้รู้เท่าทันโลก และหลักสัจจธรรม ให้เชื่อกรรม "คือการกระทำของตนเอง" ซึ่งเรียกอีกนัยหนึ่งว่า "กรรมลิขิต" คือกรรมเป็นเครื่องลิขิตเจ้าของกรรมนั่นเอง ถึงคราวได้รับทุกข์โทษ ก็อย่าไปพูดว่าตามบุญตามกรรม หรือสุดแท้แต่บุญแต่กรรม ความจริงเราเป็นผู้ทำกรรมเอง รับผลของกรรมเอง ถ้าเป็นกรรมเก่าคือกรรมที่ได้กระทำลงไปแล้วก็แก้ไขไม่ได้ ต้องตามบุญตามกรรมหรือสุดแท้แต่ผลกรรมที่ทำไว้แล้วจะอำนวยให้ แต่ถ้าเป็นกรรมใหม่คือกรรมที่ยังไม่ได้กระทำยังแก้ไขได้ ผลใดๆ ก็ยังไม่เกิด เพราะธรรมชาติทุกอย่างต้องมีเหตุและผล คำว่าเหตุ คือต้น คำว่า ผล คือ ปลาย ถ้าต้องการผลดีก็ต้องทำเหตุ คือ กรรมดี หลวงพ่อจะอบรมสั่งสอน (ปลุก) ให้ทุกคนปฏิบัติต่อกรรมชั่วและกรรมดี ดังนี้

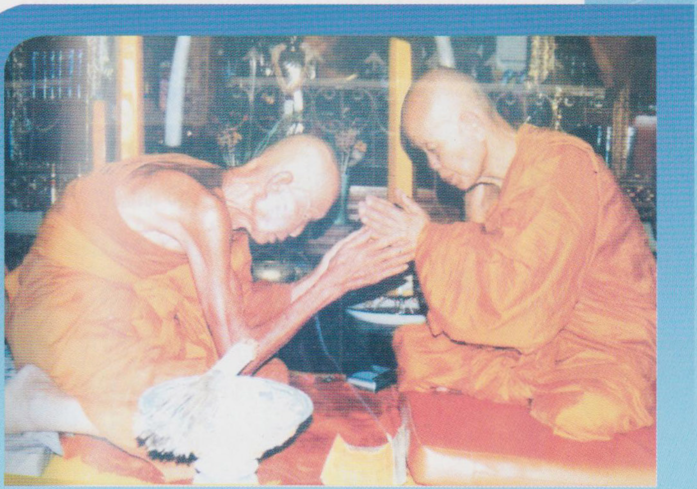
๑. พยายามละกรรมชั่วที่กระทำแล้ว ด้วยการไม่กระทำกรรมชั่วนั้นอีกต่อไป

๒. พยายามระวังกรรมชั่วที่ยังไม่ได้ทำ อย่าไปทำเข้า ด้วยการสติอยู่เสมอ อย่าเผลอสติ จงรักษาสติให้เหมือนกับรักษาสตางค์

๓. พยายามสร้างความดีที่ยังไม่ได้เกิดให้เกิดมีขึ้น ด้วยการให้ทานรักษาศีล และพยายามทำใจให้เป็นสมาธิ ด้วยการปฏิบัติสมถกรรมฐาน และวิปัสสนากรรมฐาน

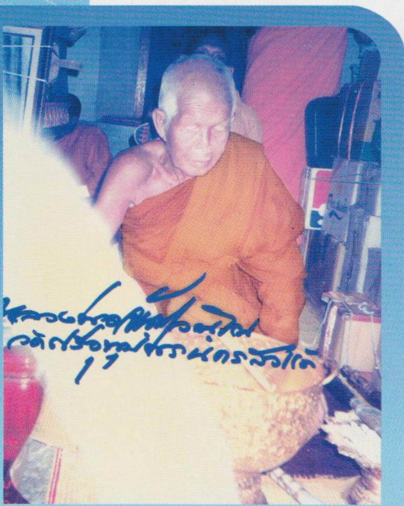
๔. พยายามรักษาความดีที่ทำไปแล้ว ไม่ให้เสื่อม ด้วยการทำความดีเช่นนั้นเสมอๆ หรือทำความดี เช่นนั้นให้มากยิ่งๆ ขึ้น

เสก คือ ทำให้ขลัง หมายความว่า หลวงพ่อได้ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่างๆ ทั้งพระปริยัติ และปฏิบัติให้แก่ศิษย์จนหมดไม่ปิดบังอำพราง พูดง่ายๆ ก็คือ หลวงพ่อมีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างไร หลวงพ่อก็อบรมสั่งสอนให้ศิษย์เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างนั้น เช่นแสดงให้เห็นประโยชน์ในปัจจุบัน คือปฏิบัติตามจะได้รับผลทันตาเห็นในด้านวัตถุเป็นอับดับ ๑ ประโยชน์ข้างหน้าคือ ผู้ปฏิบัติตามจะได้รับผลในทางคุณธรรมด้านจิตใจเป็นอันดับ ๒ และประโยชน์อันยอดสุดคือ ผู้ปฏิบัติตามจะได้รับผลในทางปลดเปลื้องความทุกข์ทางใจเป็นจุดหมายปลายทางเป็นอันดับ ๓ เมื่อศิษย์มีความรู้ความเข้าใจในพระปริยัติแล้วนำไปปฏิบัติจนสามารถรู้แจ้งเห็นจริงตามควรแก่ธรรมา



นุธรรมปฏิบัติ ประสบผลสำเร็จคือ ความสุขความเจริญทั้งในทางธรรมและทางโลก ซึ่งเรียกว่าความเป็นสวัสดิมงคล มีมรรคผลสมบูรณ์ตามฐานานุรูปของแต่ละเพศแต่ละบุคคล นี่คือแสดงว่าการเสกของหลวงพ่อเกิดความขลัง เกิดความศักดิ์สิทธิ์สัมฤทธิ์ผลทั้งผู้ปลุกเสกและผู้ขอให้หลวงพ่อปลุกเสก มีบางคนเสกเท่าไรก็ไม่ขลัง หลวงพ่อก็พยายามเสกอยู่บ่อยๆ โดยอาศัยเมตตาธรรมเป็นเครื่องชี้นำจนกว่าจะขลัง หลวงพ่อได้ตั้งใจเฝ้าปลุกเสกมาแล้วเป็นเวลาถึง ๖๔ ปี หลวงพ่อเคยพูดว่า "ปลุกเสกวัตถุมงคลเป็นเรื่องทำได้ง่ายและใช้เวลาไม่มากแต่การปลุกเสกคนนี้ซิเป็นเรื่องยากและใช้เวลามาก"

๖. หลวงพ่อเป็นพระนักพัฒนา หลวงพ่อพูดอยู่เสมอๆ ว่างานพัฒนานั้นเป็นงานที่สร้างคุณค่าความมั่นคงแห่งพระศาสนาและประเทศชาติ และเป็นบ่อเกิดวัฒนธรรมประจำชาติคือ ความสมัครสมานสามัคคีกันของชุมชนของหมู่คณะอีกด้วยกับแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์พูนสุขของประชาชน และความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระศาสนาจึงต้องช่วยกันพัฒนา หลวงพ่อได้พัฒนาคน คือ ทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ศาสนา เช่นสร้างสำนักเรียนพระปริยัติธรรม ทั้งแผนกนักธรรมและบาลี สร้างสำนักปริวาสกรรมให้เป็นสถานศึกษาของพระสงฆ์สามเณร เพื่อจะได้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยให้ถูกต้องมั่นคงอยู่ในสมณสารูป มีศีลาจารวัตรปฏิปทาเป็นสัมมาปฏิบัติ เป็นศาสนทายาทสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา เป็นกำลังช่วยกันทนุบำรุงศาสนสมบัติให้มั่นคงถาวร เป็นศรีสง่าแก่พระศาสนา สร้างโรงเรียนประชาบาล สถานอนุบาลเด็กเล็กให้เป็นสถานศึกษาของกุลบุตรกุลธิดา เพิ่มพูนคุณภาพทางด้านวิชาการให้สูงขึ้นตามควรแก่กาลสมัย และพัฒนาวัตถุ คือ นับตั้งแต่หลวงพ่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ก็ยอมรับภาระได้พยายามพัฒนาถาวรวัตถุต่างๆ ภายในวัดและนอกวัดที่รับผิดชอบ หลังไหนชำรุดทรุดโทรมก็บูรณปฏิสังขรณ์ให้เป็นถาวรวัตถุในพุทธศาสนา และจัดสร้างเพิ่มใหม่อย่างมีระเบียบเรียบร้อยสวยงามมาโดยลำดับ เป็นที่ประจักษ์อยู่ในขณะนี้ สมกับคำพังเพยที่ว่า "วัดอาศัยสมภาร มิใช่สมภารอาศัยวัด" แล้วพัฒนาถนนหนทาง สะพาน ซื้อที่ดินขยายเขตวัดออกไปอีกเป็นจำนวนมาก สร้างอ่างเก็บน้ำไว้เพื่อชาวบ้านได้อาศัยใช้ทำเกษตรกรรมและบริโภค และเพื่อให้เป็นสถานที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณชนในภายภาคหน้า ด้วยเมตตาธรรมอันโปร่งใส มิได้สนใจในลาภสักการะและสมณศักดิ์แต่อย่างใด



๗. หลวงพ่อเป็นพระแท้ ของแท้มีค่ามากกว่าของเทียม เช่น ทองแท้ พระแท้ มหาชนนิยม เพราะมีค่ามากกว่าพระเทียม ทองเก๊ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นพระเก่าอายุถึง ๙๔ ปี บวชมาแล้ว ๗๔ พรรษา เป็นพระแท้ ดังนี้

ผู้ที่เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนามีศีล ๒๒๗ เป็นข้อวัตรปฏิบัติ เมื่อบวชแล้วได้นามเรียกตามกัน ๔ ประการ คือ พระ ภิกษุ บรรพชิต และสมณะ พระคือผู้ประเสริฐ คือประเสริฐกว่าผู้ที่ไม่ได้บวช ภิกษุคือ ผู้ทำลายกิเลสความชั่วร้ายเศร้าหมองเสียหาย บรรพชิตคือผู้เว้นจากความชั่วผู้กำจัดมลทินคือความเศร้าหมองของตน สมณะคือ ผู้สงบกาย วาจา ใจ คือ ผู้สงบจากบาปทั้ง

ปวง หลวงพ่อได้ปฏิบัติตนมั่นคงอยู่ในศีลาจารวัตรโดยสมบูรณ์เหมาะสมอย่างยิ่งกับที่ได้นิมิตมงคลนามว่า พระว่าภิกษุ ว่าบรรพชิต และว่าสมณะ ยิ่งไปกว่านั้นหลวงพ่อยังมีองค์ประกอบควรค่าแก่การยกย่องสรรเสริญ คือ

๑. หลวงพ่อเป็นพระเถระผู้ใหญ่ที่มีพรรษายุกาลมาก คือมีอายุถึง ๙๔ ปี มีพรรษาถึง ๗๔ พรรษา นับว่าเป็นพระเถระที่หาได้ยากองค์หนึ่งในคณะสงฆ์

๒. หลวงพ่อมีศีลาจารวัตรและธรรมจริยาที่น่าเคารพนับถือดำรงสมณพรหมจรรย์มั่นคงยั่งยืนไม่กลับคืนถอยหลังอยู่รอดปลอดภัยมาได้โดยสวัสดี

๓. หลวงพ่อบริบูรณ์เปี่ยมล้นด้วยพรหมวิหารธรรม คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ไม่มีบกพร่อง

๔. หลวงพ่อยอมรับภาระธุระของพระพุทธศานา และประเทศชาติมาโดยตลอดด้วยวิริยะ อุตสาหะและความเสียสละอย่างสูงกอปรกับปณิธานอันมั่นคงมิได้หวั่นไหว

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ จึงจัดว่า เป็น "พระแท้" หมายถึงผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยม เพราะเป็นผู้มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้วอยู่ในตัว เป็นเนื้อนาบุญอันประเสริฐของพระพุทธศาสนาพุทธศาสนิกชนทั่วไป พร้อมที่จะยกมือทั้งสองขึ้นระหว่างคิ้วทั้งสอง กายหมอบราบ กราบไหว้บูชาด้วยความเต็มใจสนิทใจ และมีความสุขใจคือความเป็นอุดมมงคลแก่ตนเองเป็นอย่างยิ่ง

๘. หลวงพ่อเป็นพระนักต่อสู้ หลวงพ่อเป็นผู้ทรงคุณธรรมในข้อ "วิสารโท" แกล้วกล้าสามารถในกิจการต่างๆ เมื่อเริ่มจะทำงานใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของมหาชน จะมีความตั้งใจจริงทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญา เพื่องานนั้นอย่างเต็มกำลังความสามารถไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า ไม่ย่อท้อต่ออากาศที่อบอ้าวแสงแดดที่แผดร้อน แผ่นดินแทบจะระอุ และสายฝนที่หนาวเย็นแต่อย่างใด ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น รู้จักแก้ปัญหาด้วยสติและปัญญาที่ฉลาดเฉียบแหลมและดำเนินการตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งงานนั้นสำเร็จบริบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ คือความเจริญรุ่งเรือง และความเรียบร้อยดีงามของวัดและท้องถิ่น ตลอดจนสังคมที่หลวงพ่อมีส่วนต้องรับผิดชอบ

๙. หลวงพ่อเป็นพระนักเสียสละไม่สะสมลาภสักการะแม้แต่น้อยเสียสละประโยชน์สุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม หลวงพ่อพร่ำสอนพระเณร อุบาสก อุบาสิกา และศิษยานุศิษย์อยู่เสมอๆ ว่าความเสียสละเป็นคุณธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจไมตรีระหว่างพี่กับน้อง ระหว่างมิตรกับมิตร ระหว่างศิษย์กับอาจารย์ ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และระหว่างชุมชนกับชุมชน ความเป็นนักเสียสละมีมากเพียงใด ความสงบสุข ความมั่นคงย่อมแผ่ไพศาลขยายขอบเขตออกไปเพียงนั้น ที่ใดขาดความเสียสละ สันติสุข ของที่นั้นย่อมถูกทำลาย หาความเจริญไม่ได้ เมื่อญาติโยมถวายจตุปัจจัยไทยทานมา หลวงพ่อก็พิจารณาจำหน่ายจ่ายแจก สิ่งใดที่ควรแก่สมณบริโภค เมื่อพระเณรรูปใดขาดแคลนก็มอบให้ไปใช้สอยตามความต้องการ หลวงพ่อดำรงตนมั่นคงในพระบาลีที่ว่า "สงฺฆปิตโร" คือเป็นผู้เสียสละ ดูแลทุกข์สุขของผู้เป็นสัทธิวิหาริก และอันเตวาสิกตลอดจนผู้อยู่ในปกครองมองดูถึงความเสื่อมและความเจริญทั้งหลาย ขจัดความเสื่อม สร้างความเจริญ บำบัดความทุกข์ สร้างความสุขให้บังเกิดมี เหมือนบิดาปกครองดูแลบุตรฉันนั้น สำหรับปัจจัยก็มอบให้ไวยาวัจกรนำไปบูรณะปฏิสังขรณ์ก่อสร้างอาคารสถานที่ต่างๆ อันเป็นสาธารณประโยชน์แก่ชาวบ้านวัดและชาวบ้านตลอดมา ประกอบกับหลวงพ่อได้

กระทำความดีต่อผู้อื่นด้วยน้ำใจเสียสละ ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และผู้ที่ศรัทธาทั้งปวง โดยมิได้หวังผลตอบแทน กระทำด้วยดวงใจที่เปี่ยมล้นด้วยความรัก ความเมตตา ความปรารถนาดี และความสงสารเป็นมูลฐานไม่ใช่เมตตาเพราะเห็นแก่ลาภ กรุณาเพราะหวังสักการะหรือสมณศักดิ์ใดๆ หลวงพ่อจึงเป็นพระนักเสียสละอย่างแท้จริง

๑๐. หลวงพ่อเป็นพระพรหมของศิษย์ พระพรหมตามความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไป ก็คือพระเจ้าผู้สร้างโลก ตามคติของศาสนาพราหมณ์ ส่วนความหมายที่แท้จริงในทางพระพุทธศาสนา คำว่า "พรหม" ท่านใช้เรียกบุคคลผู้มีคุณธรรมข้อที่ว่า "พรหมวิหารธรรม" ครบถ้วนบริบูรณ์ พรหมวิหารธรรมได้บรรจุฝังแน่นอยู่ในดวงจิตของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ มาแล้วเป็นเวลาหลายสิบปี ไม่มีวันที่จะเสื่อมคลายและแสดงออกมาให้ปรากฏได้ชัดเจนอยู่ตลอดเวลาและโอกาส พรหมวิหารธรรมนั้นมี ๔ ประการ คือ

๑. เมตตา ความรักใคร่ ความจริงใจ ความปรารถนาดีต่อศิษย์ มุ่งหวังให้ศิษย์มีดียิ่งๆ ขึ้นไป

๒. กรุณา ความสงสาร ความเห็นอกเห็นใจศิษย์ ยามศิษย์ได้รับทุกข์ มีความลำบากก็ทนอยู่ไม่ได้ ต้องเข้าช่วยเหลือเจือจุนด้วยความเต็มใจเสมอ

๓. มุทิตา ความชื่นชมยินดีในความสำเร็จสมหวังของศิษย์ ไม่แสดงความอิจฉาริษยา

๔. อุเบกขา ความวางเฉย ในเมื่อศิษย์ได้รับทุกข์มีความลำบากไม่อาจจะช่วยเหลือเขาได้ ไม่ทับถมซ้ำเติมเมื่อศิษย์ผิดพลาดหรือได้รับความวิบัติ

สิทธิการิยะ ท่านกล่าวไว้ว่า บุคคลใดมีใจตั้งอยู่ในคุณธรรมทั้ง ๔ ประการดังกล่าวแล้วอย่างสมบูรณ์และบริบูรณ์ บุคคลนั้นท่านเรียกว่า "พรหม" ดังนั้น หลวงพ่อจ้อยฯ จึงเป็นพระพรหมของศิษย์อย่างไม่ต้องสงสัย

๑๑. หลวงพ่อเป็นพระอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หลวงพ่อได้พิจารณาเห็นว่ามนุษย์ สัตว์ และพฤกษชาติทั้งมวลจะดำรงชีวิตอยู่ได้ต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสมบูรณ์ ปัจจุบัน การเพิ่มขึ้นของประชากรเป็นไปอย่างรวดเร็ว การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ของประเทศทำให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เสื่อมโทรม นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงได้ริเริ่มดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ



ณ บริเวณวัดศรีอุทุมพร และบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยส่วนรวมไปแล้ว ดังนี้

**น้ำ** ซึ่งจัดเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์แก่สิ่งมีชีวิตทั้งมวล ตลอดจนยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เช่น

๑. การอุปโภค บริโภค มนุษย์ต้องการน้ำสะอาดเพื่อดื่มกิน และใช้ในการประกอบอาหาร ใช้อาบชำระร่างกาย ชำระล้างสิ่งสกปรกและใช้

ประโยชน์ต่างๆ ในการดำรงชีวิตประจำวัน

๒. การเกษตรกรรม พืชและสัตว์ ต้องการน้ำเพื่อการเจริญเติบโต น้ำจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์

๓. การพักผ่อนหย่อนใจ น้ำนำความสดชื่นและความร่มรื่นมาให้แก่มวลมนุษย์ช่วยให้เกิดการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

หลวงพ่อจ้อยฯ จัดสร้างอ่างกักเก็บน้ำเพื่อเป็นการอนุรักษ์น้ำ ประกอบด้วย

- อ่างกักเก็บน้ำเขาแก้ว ขนาดเนื้อที่ ๖๙ ไร่
- อ่างกักเก็บน้ำข้างสำนักปริวาสกรรม ขนาดเนื้อที่ ๑๔๐ ไร่
- อ่างกักเก็บน้ำวังหินเพลิง ขนาดเนื้อที่ ๒๓๑ ไร่ โดยได้รับเงินงบประมาณจากกรมชลประทานเพียงบางส่วน
- คลองระบายน้ำจากอ่างกักเก็บน้ำวังหินเพลิง ถึงหมู่บ้านหนองกรดยาว ๒๗ กิโลเมตร
- คลองระบายน้ำจากอ่างกักเก็บน้ำวังหินเพลิงเข้าสู่อำเภอโกรกพระยาว ๕๘



กิโลเมตร สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันของประชาชนได้ถึง 3 อำเภอ คือ อ.เมืองนครสวรรค์ อ.ลาดยาว และ อ.โกรกพระ

**ดิน** มีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตของมนุษย์ และยังมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับสิ่งแวดล้อมอื่นๆ อีกด้วย มนุษย์และสัตว์ต่างก็มีชีวิตผูกพันอยู่กับดิน เนื่องจากดินถูกนำมาใช้ประโยชน์ เช่น

๑. การเกษตรกรรม ดินเป็นที่เพาะปลูกเป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์และร่วมกันสร้างพืชพันธุ์ทุกชนิดให้เจริญงอกงามพร้อมกับเป็นที่ยึดเกาะ เป็นที่กักเก็บน้ำตามธรรมชาติอีกด้วย

๒. การปศุสัตว์ ดินเป็นแหล่งอาหารสัตว์ มีพืชและหญ้าที่เป็นอาหารสัตว์ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติมากมาย จึงเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์

๓. เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของมนุษย์ เป็นที่ตั้งของบ้านเมือง

๔. เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เพราะดินเป็นฐานที่ตั้งของทิวทัศน์ที่สวยงามมีบทบาทต่อสุขภาพจิตของประชาชนโดยทั่วไปและต่อการท่องเที่ยว

หลวงพ่อจ้อยฯ ได้แนะนำให้ประชาชนทำการอนุรักษ์ดิน โดยการจัดทำแปลงเกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ ซึ่งได้ไปศึกษาดูงานจากโครงการพระราชดำริ วัดมงคลชัยพัฒนา อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี คือ

- พื้นที่จัดทำแปลงเกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ จำนวน ๔๐ ไร่ ๔๐ ตารางวา
- จัดให้ราษฎรเข้าไปอยู่อาศัยโดยทำการเกษตรกรรม จำนวน ๘ ครอบครัว

**ป่าไม้** หมายถึงสังคมของต้นไม้ขนาดใหญ่เล็กที่เป็นพืชขึ้นอยู่บนพื้นดิน มีความอุดมสมบูรณ์พอเพียงแก่การเจริญเติบโต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมากมาย เช่น

๑. ได้เนื้อไม้ใช้สร้างอาคารบ้านเรือน ใช้ทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ อำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ ทำเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ทำเชื้อเพลิงและอื่นๆ อีกมากมาย

๒. เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร การป้องกันลมพายุและน้ำท่วม เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ




รวมทั้งเป็นสถานที่ให้การศึกษาทางวิทยาศาสตร์จากตัวอย่างสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในป่า

๓. ในด้านเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมากเพิ่มขึ้นตัวการของปัญหานี้คือ นายทุน พ่อค้าไม้ เจ้าของโรงเลื่อย เจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ ผู้ได้รับสัมปทานทำไม้ และประชาชน ซึ่งทำการตัดไม้เพื่อเอาประโยชน์จากเนื้อไม้ ทั้งที่ถูกกฎหมาย และผิดกฎหมาย การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อครอบครองที่ดิน สร้างที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน นอกจากนี้ยังมีนายทุนที่ดินที่จ้างวานให้ราษฎรเข้าไปทำลายป่า เพื่อจับจองที่ดินไว้ขายต่อไป หากไม่มีการ อนุรักษ์ไว้ จะเป็นอันตรายแก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้ทำการอนุรักษ์ป่าไม้ โดยซื้อที่ดินจากราษฎรบริเวณเขาหลวง บ้านผาแดง หมู่ที่ ๑๕ เพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่า รวมพื้นที่จัดทำจำนวน ๔๓๗ ไร่ ๓๐ ตารางวา พื้นที่ที่หลวงพ่อใช้ในการดำเนินงานปลูกป่านั้นเดิมเป็นที่แห้งแล้งกันดารไม่สามารถประกอบการทำมาหากินของประชาชนได้ จึงเต็มใจขายให้หลวงพ่อในราคาไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาทบ้าง และ ๔๐,๐๐๐ บาทบ้าง แล้วนำเงินส่วนนี้ไปซื้อที่ดินที่ใหม่ซึ่งเกิดประโยชน์ต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ได้ทำการปลูกป่า คือ ต้นสักทอง ยูคาลิปตัส สะเดา และไม้ประเภทขึ้นง่ายโตเร็วไปแล้วจำนวน ๓๓๔ ไร่ ๒ งาน ๘๗ ตารางวา

๑๒. หลวงพ่อ เป็นปูชนียบุคคลของศิษย์

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในมงคลสูตรว่า ปูชาจ ปูชนียานํ เอตมฺมงฺคลมุตฺตมํ ซึ่งแปลความว่าการบูชาบุคคลที่สมควรแก่การบูชา เป็นอุดมมงคล หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นพระเถราจารย์ที่ควรแก่การบูชา เพราะประกอบด้วยคุณสมบัติที่สมควรแก่การบูชาจริงๆ โดยหลวงพ่อเจริญรอยพระพุทธบาทยุคล ในพระคุณสมบัติ ๒ ประการ ได้แก่ อัตตสมบัติ และปรหิตสมบัติ คือ หลวงพ่อได้สร้างสมบัติให้เกิดแก่ตัวหลวงพ่อก่อน ต่อจากนั้นได้สร้างประโยชน์เกื้อกูลให้แก่ผู้อื่นตามควรแก่กาลสมัย ถึงแม้จะฟันฝ่าอุปสรรคสักเพียงใดก็มิได้ย่อนย้อท้อถอย มุ่งแต่ความเรียบร้อยดีงามและประโยชน์สุขของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง ชีวิตของหลวงพ่อจึงพูดได้เต็มปากเต็มคำว่าอยู่ในกลุ่มชีวิตที่ดี ตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ในที่ต่างๆ เป็น ๓ ชื่อ คือ

๑. สุชีวิต คือ ชีวิตที่ดีงาม ชีวิตที่รุ่งเรือง โปร่งใส ชีวิตที่อยู่เย็นเป็นสุข

๒. เสฏฐชีวิต คือ ชีวิตที่ประเสริฐ หมายถึงการดำเนินชีวิตโดยอาศัยปัญญาเป็นประทีปที่ส่องทางของชีวิตให้เป็นไปในทางที่ถูกต้อง

๓. อโมฆชีวิต คือ ชีวิตที่ไม่เป็นหมัน ชีวิตที่ไม่สูญเปล่า เสียเปล่า เป็นชีวิตที่มีประโยชน์ทั้งส่วนตนและผู้อื่น

ยิ่งไปกว่านี้ หลวงพ่อยังเจริญรอยตามแนวพระอริยสังฆคุณ คือ สุปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติที่ดี อุชุปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติตรง ญายปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติสมควรและสามีจิปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติชอบ

หลวงพ่อจึงนับว่าเป็นปูชนียบุคคลโดย

แท้จริง ผู้ใดได้นมัสการกราบไหว้ ผู้นั้นย่อมได้รับสิ่งที่เป็นมงคลอันสูงส่งแก่ชีวิตโดยไม่ต้องสงสัย ต้องตามนัยพุทธดำรัสดังกล่าวแล้วข้างต้น

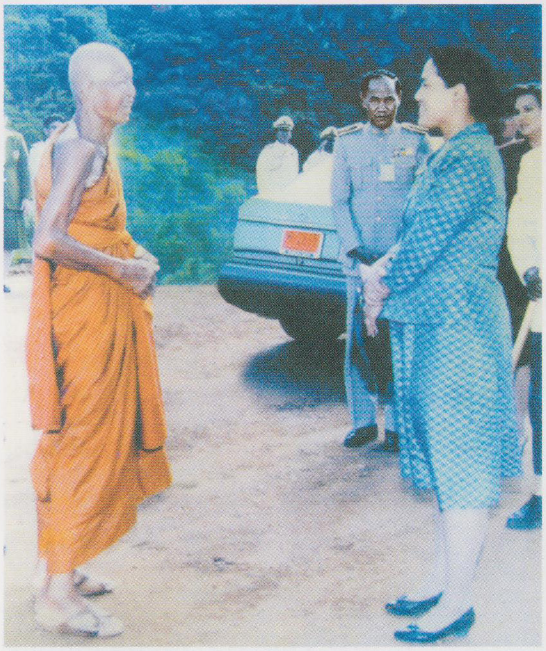
๑๓. หลวงพ่อ เป็นเข็มทิศบอกทางชีวิตแก่ศิษย์ เข็มทิศเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ชี้บอกทิศเหนือ ใต้ ตะวันออก และตะวันตก โดยมีเข็มเป็นแม่เหล็กซึ่งปลายเข็มข้างหนึ่งจะชี้ไปทางทิศเหนือเสมอ การเดินทางไกลไม่ว่าจะเป็นทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ ซึ่งเป็นหนทางที่เราไม่รู้จัก ไม่เคยเห็นและไม่เคยไป จะต้องมีเข็มทิศคอยชี้บอกทางให้ จึงจะเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางได้โดยสวัสดิภาพและปลอดภัย ดังนั้น เครื่องมือ คือเข็มทิศ จึงเป็นหลักสำคัญในการเดินทาง ถ้าหากไม่มีเข็มทิศแล้ว ผู้เดินทางอาจหลงทาง หรือเดินทางไม่ไปสู่จุดหมายได้ตามความประสงค์ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ จึงเปรียบเสมือนเข็มทิศเป็นผู้ชี้ทิศทางในการดำเนินชีวิตให้แก่ศิษย์ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ พ่อค้า เกษตรกร หรือผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวก็ตาม เมื่อมีปัญหาเป็นต้นว่า ไม่ได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง ค้าขายขาดทุนไม่เจริญรุ่งเรือง ไร่นาเทือกสวนเสียหาย หรือเศรษฐกิจทรุดตัวไม่ก้าวหน้า ไปหาหลวงพ่อฯ จะทำหน้าที่เป็นเข็มทิศชี้ทางเดินชีวิตให้ดำเนินไปอย่างถูกต้อง ไม่ผิดพลาด โดยชี้แนะให้เป็นคนหมั่นฝึกฝนอบรมใจให้อดทน ฉลาดรู้จักจัด รู้จักทำ รู้จักสังเกตเหตุการณ์ในเมื่อได้เห็นได้ยินทุกๆ อย่าง หมั่นประกอบการงานที่ชอบที่ใดควรทำสวนก็ทำสวน ที่ใดควรทำนาก็ทำนา เลือกให้เหมาะสมแก่พื้นที่ ดินฟ้าอากาศ หมั่นบำรุงรักษา ให้งอกงาม ทำงานให้เป็นล่ำเป็นสัน ไม่สักแต่ว่าทำ มีความรักสามัคคีกัน รู้จักประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญู เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครูอาจารย์ เป็นภรรยา ที่ดีของสามี เป็นสามีที่ดีของภรรยา เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่ดีของผู้บังคับบัญชา เป็นราษฎรที่ดีของพระมหากษัตริย์และประเทศชาติ และเป็นชาวพุทธที่ดีของพระพุทธศาสนา จักได้ประสพแด่ความสุข ความเจริญโดยแท้จริง แต่ละวันจะมีศิษยานุศิษย์ไปนมัสการหลวงพ่อเพื่อขอพร เพื่อความเป็นสวัสดิมงคลแก่ตนเองและครอบครัว มิได้ขาดสาย ศิษย์คนใดดำเนินชีวิตตามทิศทางที่หลวงพ่อชี้แนะให้แล้วประสบผลสำเร็จ กลับไปนมัสการให้หลวงพ่อทราบ หลวงพ่อก็ดีใจ และกล่าวว่า "อนุโมทนาสาธุ" ซึ่งแปลว่า "ดีแล้ว ขอแสดงความยินดีด้วย ทุกคน"

## คำกราบบังคมทูล
## สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
## เนื่องในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธี
## เปิดหอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ
## ของ
## นายวิชัย ธรรมชอบ
### ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
### ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙

ขอพระราชทานกราบบังคับทูลฝ่าละอองพระบาท

ข้าพระพุทธเจ้า นายวิชัย ธรรมชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ พร้อมด้วยข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนชาวจังหวัดนครสวรรค์ทุกหมู่เหล่า รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ ที่ใต้ฝ่าละอองพระบาทเสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบพิธีเปิดหอสมุดเฉลิมพระเกียรติในวันนี้

ข้าพระพุทธเจ้าใคร่ขอพระราชทานพระราชวโรกาสกราบบังคมทูลทราบฝ่าละอองพระบาทว่า ความเดิมหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้ปรารภกับกรรมการวัดว่า จะขอนำพื้นที่ดินและผลงานที่หลวงพ่อครอบครองในส่วนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ขึ้นน้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยให้เหตุผลว่า หลวงพ่อเองอายุมากแล้วถ้าสิ้นท่านแล้วใครจะดูแลรักษา จึงประสงค์ที่จะน้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะพระองค์ท่านรักประชาชนและรักการพัฒนา จากคำปรารภนี้ คณะกรรมการวัดจึงได้นำเรื่องปรึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงพื้นที่ตำบล



*สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธาน เปิดหอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ และเยี่ยมชมโครงการต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๙*

หนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ขึ้นมาดำเนินการ ปรากฏผลงานของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ จนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วยดังนี้

๑. การจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ ครบ ๔๐

พรรษา เพื่อเป็นที่ศึกษาหาความรู้ของเยาวชนบุคคลภายนอกทั่วไป โดยใช้รูปแบบการก่อสร้าง และการจัดระบบภายในจากหอสมุดพึ่งบารมี โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

๒. อ่างเก็บน้ำ ประกอบด้วย

- อ่างเก็บน้ำเขาแก้ว ขนาดเนื้อที่ ๖๙ ไร่

- อ่างเก็บน้ำสำนักปริวาส ขนาดเนื้อที่ ๑๔๐ ไร่

- อ่างเก็บน้ำเขาหินเพลิง ขนาดเนื้อที่ ๒๓๑ ไร่ โดยได้รับงบประมาณจากกรมชลประทาน

- คลองระบายน้ำยาว ๒๗ กิโลเมตร

- คลองซอยระบายน้ำยาว ๕๘ กิโลเมตร

๓. ถนน

- ถนนลาดยาว ระยะทาง ๔ กิโลเมตร

- ถนนลูกรัง ระยะทาง ๔๑ กิโลเมตร

๔. สวนป่า

- มีพื้นที่สำหรับปลูกป่า จำนวน ๔๓๗ ไร่ ๓๐ ตารางวา

- ได้ดำเนินการปลูกป่าไปแล้ว จำนวน ๓๓๔ ไร่ ๒ งาน ๘๗ ตารางวา

๕. แปลงเกษตรตามทฤษฎีใหม่

- พื้นที่จัดทำ จำนวน ๔๐ ไร่ ๔๐ ตารางวา

- ได้จัดให้ราษฎรเข้าไปอยู่อาศัยและทำการเกษตรกรรม จำนวน ๘ ราย

- โดยได้ศึกษาดูงานจากโครงการพระราชดำริ วัดมงคลชัยพัฒนา อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี

๖. โรงเรียนวัดศรีอุทุมพร

- หลวงพ่อเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๓

- ปัจจุบันได้เปิดทำการสอนตั้งแต่อนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๗. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- หลวงพ่อได้มอบที่ดินให้ก่อสร้าง เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน

- ได้รับงบประมาณจากกรมการพัฒนาชุมชนก่อสร้างเป็นอาคารถาวร เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๘

๘. สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

- หลวงพ่อได้มอบที่ดินให้ก่อสร้างอาคารในเนื้อที่ประมาณ ๒ งาน

๙. วัดศรีอุทุมพร

- หลวงพ่อได้จัดหาที่ดินและก่อสร้างเป็นวัดตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๗๕ ซึ่งประกอบด้วยอุโบสถ ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์ อาคารเรียนปริยัติธรรม และสำนักปริวาสกรรม ซึ่งจะมีพระภิกษุสงฆ์ทั่วประเทศมาอยู่ปริวาสกรรมประมาณ ๗๐๐ รูป เป็นประจำทุกปี

๑๐. อาคารทรงงาน

ได้ดำเนินการจัดสร้างขึ้นในพื้นที่ หัวงานอ่างเก็บน้ำเขาแก้ว กับ อ่างเก็บน้ำเขาหินเพลิง เพื่อน้อมเกล้าฯ

**ประวัติของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ**

- ได้ถือกำเนิด เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๔๕๖ ณ บ้านพรวงสองนาง ตำบลพรวงสองนาง อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี เป็นบุตรของคุณพ่อแหยม คุณแม่บุญ ปานสีทา

- จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดดอนหวาย เมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๐

- อุปสมบท เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๖ ที่วัดดอนหวาย ตำบลพรวงสองนาง อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี

- ศึกษาพระธรรมวินัย ณ วัดระฆังโฆสิตาราม และวัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร โดยเป็นศิษย์ของหลวงปู่นาค (พระเทพสิทธินายก)

สอบได้นักธรรมโท

- ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๕
- ปัจจุบันอายุ ๙๔ ปี
- อายุพรรษา ๗๔ พรรษา

ตามที่ข้าพระพุทธเจ้าได้กราบบังคมทูลใต้ฝ่าละอองพระบาทในครั้งนี้ ข้าพระพุทธเจ้าพร้อมด้วยข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนและคณะศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ จะบำรุงรักษาหอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ และผลงานของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ให้เจริญก้าวหน้าเป็นประโยชน์ต่อพสกนิกรของใต้ฝ่าละอองพระบาทตลอดไป

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นอุดมมงคลฤกษ์แล้ว ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานราชานุญาตกราบบังคมทูลเชิญ ทรงประกอบพิธีเปิดหอสมุดเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานของที่ระลึกกับผู้มีอุปการคุณประกอบพิธีเปิดอาคารทรงงาน และเสด็จฯ ทอดพระเนตรผลงานของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ตามลำดับ

*ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม*





สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถวายเครื่องอัฐบริขาร แด่ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



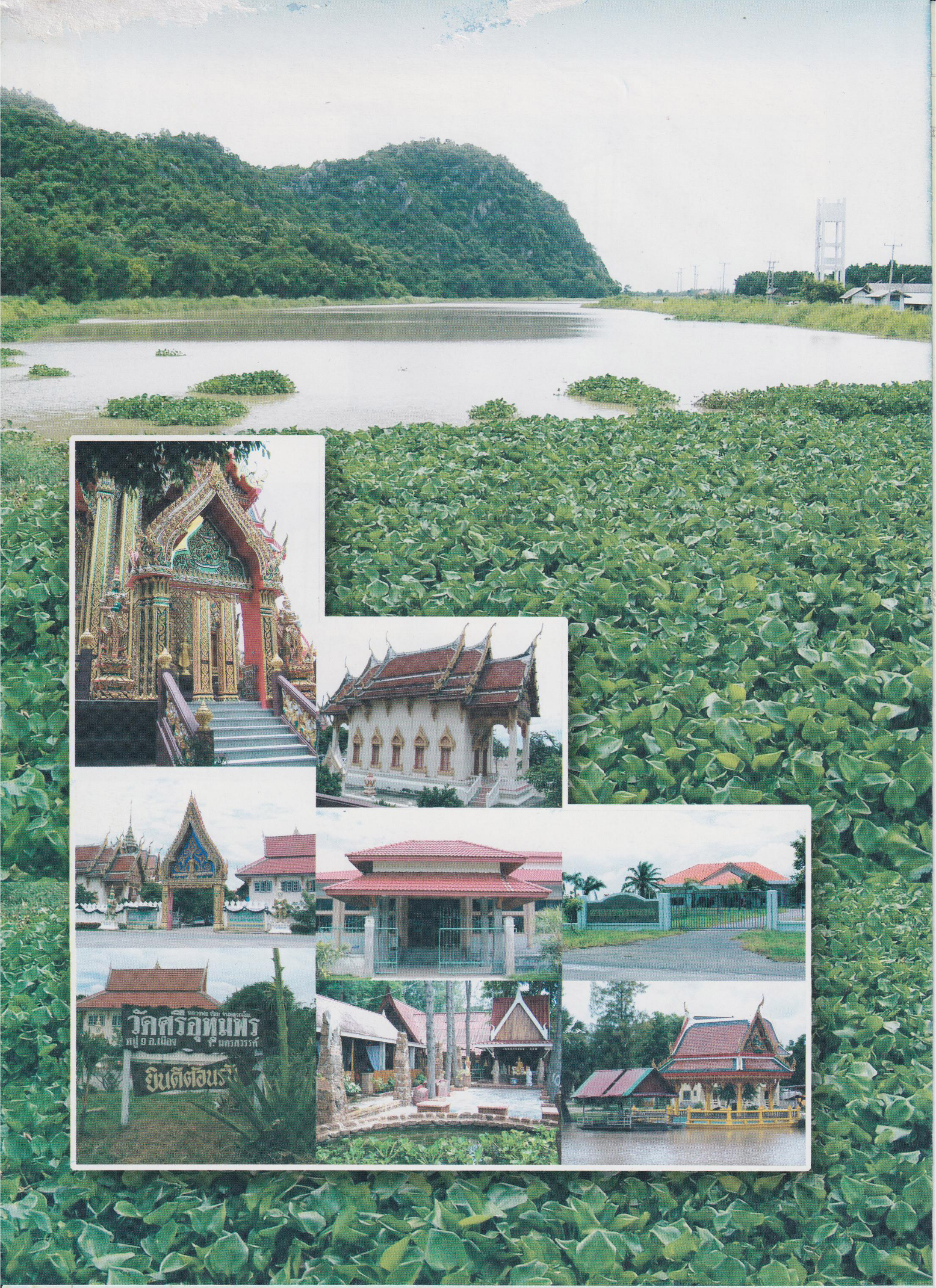


สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับของที่ระลึกและโฉนดที่ดิน จาก หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ





สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมโครงการมูลนิธิชัยพัฒนา วัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์



วัดศรีอุทุมพร
หมู่ ๑ อ.เมือง
นครสวรรค์
ยินดีต้อนร

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
# จนฺทสุวณฺโณ

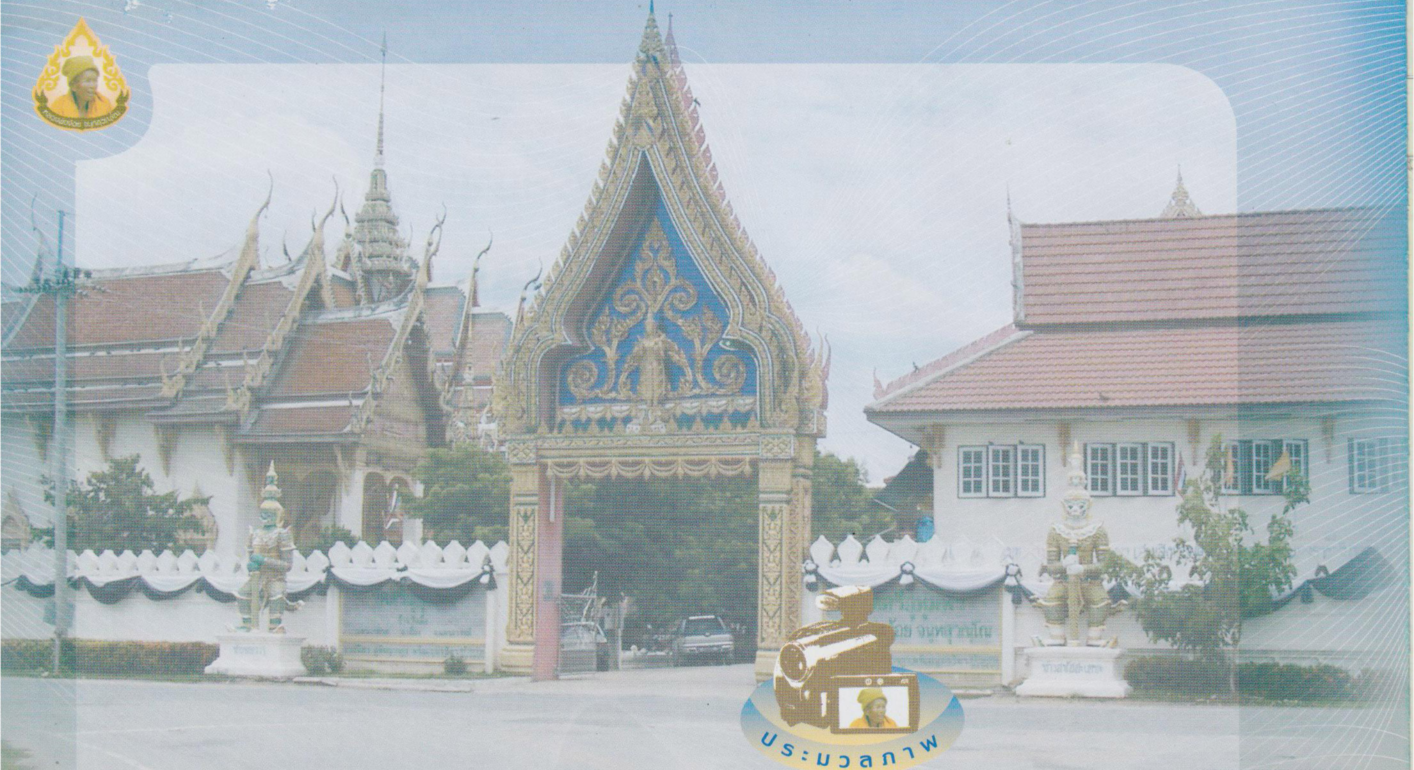





▲ นายชนินทร์ บัวประเสริฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เป็นประธานสรงน้ำศพ และนางชัญญา บัวประเสริฐ นายกเหล่ากาชาด ร่วมสรงน้ำศพ



▲ นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรย์กิจจา อดีตสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ร่วมสรงน้ำศพ



ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อช้อย
## จนฺทสุวณฺโณ



นายสุรชัย อังเกิดโชค นายอำเภอเมืองนครสวรรค์ และนายละม่อม ชัยโย ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์ ร่วมสรงน้ำศพ





ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ร่วมสรงน้ำศพ

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ





พระราชปริยัติ ผศ.ดร. เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



นายวิชัย ธรรมชอบ
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



ดร.พีรพล ไตรทศาวิทย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย หลวงพ่อจ้อย ฐานุตฺตโม





▲ นายมนูญ มุกข์ประดิษฐ์ รองเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา
ม.ร.ว.ศรีเฉลิม กาญจนภู และคณะ
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



▲ นายภิญโญ นิโรจน์
อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



▲ นายวีระกร คำประกอบ
อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อฉ้อย
## ฉนฺนสุวณฺโณ



▲ นายสมควร โอบอ้อม
อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครสวรรค์ เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม





▲ คุณปรางค์ทิพย์ วัฒนบุรานนท์ ผู้จัดการฝ่ายสาธารณกุศล
บริษัท ยูนิเวอร์เซลเทรดดิ้งแอนด์โฮลดิ้ง จำกัด
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ



นายสมพล ตันติสันติสม
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1
พร้อมคณะ เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



นายสมบุญ ทิพรังศรี
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครสวรรค์ เขต 2
พร้อมคณะ เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม



นายสายัณห์ แกล้วกสิกรรม อดีต ผอ.ปจ.นครสวรรค์
นายวสันต์ นาวเหนียว ผอ.สพท.ชัยนาท นายบุญชอบ โตคำ
รอง ผอ.สพท.นครสวรรค์ เขต 3 นายประเทือง เหมือนเตย
อดีต ผอ.ร.ร.อนุบาลนครสวรรค์
เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
# จนฺทสุวณฺโณ







พระสงฆ์จากวัดนครสวรรค์ สวดพระอภิธรรม
เจ้าภาพถวายปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์
สวดพระอภิธรรม



▲ พระวิกรมมุนี รองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
วัดคีรีวงศ์ แสดงพระธรรมเทศนาหน้าศพ

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



▲ พระมหาประเสริฐ โชติธมฺโม เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ วัดนครสวรรค์ แสดงพระธรรมเทศนาหน้าศพ



▲ พระอมรเมธี อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบาลีประจำจังหวัดนครสวรรค์ แห่งที่ ๑ วัดตากฟ้า แสดงพระธรรมเทศนาหน้าศพ





ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ร่วมฟังพระสงฆ์ สวดพระอภิธรรม

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อฉ้อย
## ฐานุตฺตโม



▲ นายสวัสดิ์ คำประกอบ อดีตรัฐมนตรีหลายกระทรวง
พลเอกสมหมาย วิชาวรณ์ พร้อมภริยา



▲ นายภิญโญ นิโรจน์ อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายนิโรธ สุนทรเลขา อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์
นายจิตเกษม นิโรจน์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครนครสวรรค์
นายวิโรจน์ วิบูลรัตน์ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์





▲ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ร่วมฟังพระสงฆ์สวดพระอภิธรรม ▲

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อช้อย
# ขนฺทสุวณฺโณ





สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระราชทานพวงมาลาเคารพศพ



ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย หลวงพ่ออ้อย ฉนฺทสุวณฺโณ







▲ นายชนินทร์ บัวประเสริฐ
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
เป็นผู้แทนพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี วางพวงมาลา
พระราชทานเคารพศพ



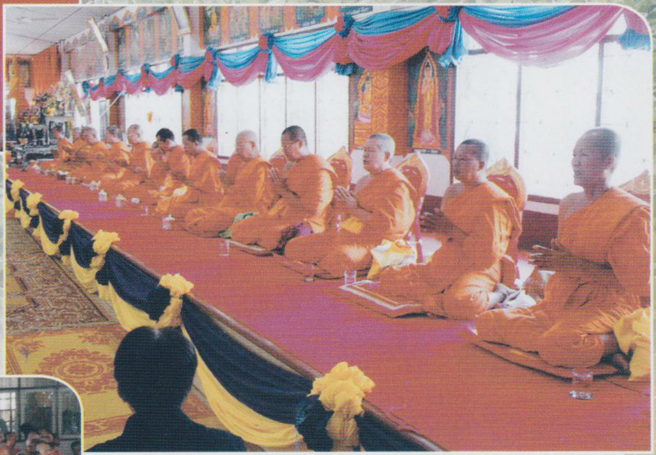
▲ ดร.พีรพล ไตรทศาวิทย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
พร้อมคณะ เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย หลวงพ่อข้อย ขนฺทสุวณฺโณ



▲ พระราชปัญญาเวที
รองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
วัดตากฟ้า เป็นประธานสงฆ์สวดพระพุทธมนต์
บำเพ็ญกุศลสัตตมวาร (๗ วัน)





พระสงฆ์สวดมาติกา-บังสุกุล พิธีบรรจุศพ



ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## ฐานุตฺตโม



นายชนินทร์ บัวประเสริฐ
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
ทอดผ้าไตรบังสุกุลเปิดงานบรรจุศพ
พระราชปริยัติ ผศ.ดร.เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
พิจารณาผ้าไตรบังสุกุลเปิดงานบรรจุศพ



พระราชปริยัติ ผศ.ดร.เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
วางดินบรรจุศพ



นายชนินทร์ บัวประเสริฐ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดนครสวรรค์ วางดินบรรจุศพ



เจ้าคณะพระสังฆาธิการ วางดินบรรจุศพ

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ





นายวิชัย ธรรมชอบ
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
และภริยา



นายชนินทร์ บัวประเสริฐ
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
นางชัญญา บัวประเสริฐ นายกเหล่ากาชาด
ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด



นายเสนีย์ สังขพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดีลัง
ร.ต.ต.ทวีศักดิ์ ทองแก้ว อ.จำลอง น้ำดอกไม้
และศิษยานุศิษย์ ร่วมพิธีวางดินบรรจุศพ



ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน วางดินบรรจุศพ



ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อฉ้อย
## ฉนฺทสุวณฺโณ



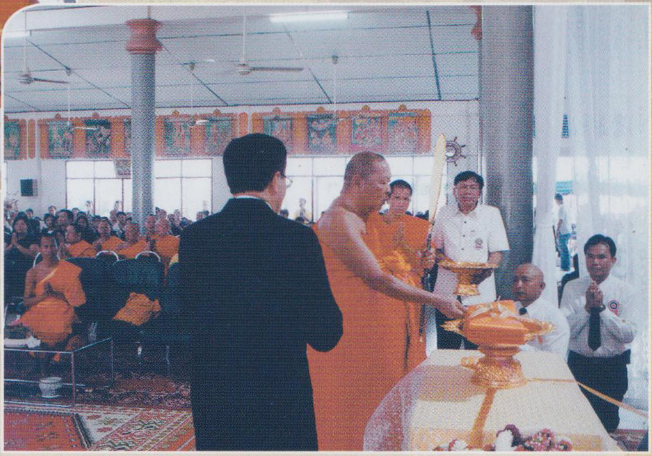
นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรย์กิจจา
อดีตสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์
ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด



นายชนม์ชื่น บุญญานุสาสน์, นายวิบูลย์ชัย
เกิดเพิ่มพูล, นายชาญเดช คงเอี่ยมตระกูล
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด



นายวิชัย ธรรมชอบ
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานฝ่ายฆราวาสทอดผ้ามหาบังสุกุล



พระเทพญาณมุนี รองเจ้าคณะภาค ๔ วัดวรนาถบรรพต
ประธานฝ่ายสงฆ์พิจารณาผ้ามหาบังสุกุล

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ





▲ ประธานฝ่ายสงฆ์ และประธานฝ่ายฆราวาส ประกอบพิธีวางดินปิดม่านบรรจุศพ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



▲ พระสงฆ์เคารพศพหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ





▲ ประชาชนจากทั่วทุกสารทิศ เคารพศพหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ



▲ พระราชปริยัติ ผศ.ดร. เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ มอบคำสั่งแต่งตั้งรักษาการเจ้าอาวาส วัดศรีอุทุมพร ให้แก่ พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร รองเจ้าอาวาส ให้เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร



▲ นายชนม์ชื่น บุญญานุสาสน์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
นายวิบูลชัย เกิดเพิ่มพูล รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
พลตำรวจตรี สมพงษ์ คงเพชรศักดิ์ รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖
และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต ๑, ๒

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ





ลูกศิษย์หลวงพ่อบวชศีลจาริณีอุทิศถวายหลวงพ่อ
ลูกศิษย์หลวงพ่อนำอาหารเครื่องดื่มมาถวาย
พระสงฆ์และเลี้ยงดูผู้มาร่วมงาน





ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ
ที่ว่า กองทัพเดินได้ด้วยท้อง

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อข้อย
## ขนฺทสุวณฺโณ





บรรดาแม่ครัว-พ่อครัว ทำอาหารแบบอุทิศชีวิต
ไม่คิดแก่เหน็ดแก่เหนื่อย น่าชื่นใจ





เห็นหน้าแม่ครัว-พ่อครัว แล้วชื่นใจ

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ





คาวหวานมากมายทานไม่หมด





งานก็หนักแต่ไม่ยักกะเหนื่อย
นี่แหละลูกศิษย์หลวงพ่อที่แท้จริง

ประมวลภาพ

# พิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
# หลวงพ่อจ้อย
## จนฺทสุวณฺโณ





สรุปลงคงไม่พ้นคนล้างจาน งานจึงจะสำเร็จลงด้วยความบริบูรณ์สมบูรณ์ น่าชื่นใจ ทำไปเพื่อหลวงพ่อ




# พิธีทำบุญครบ ๕๐ วัน

# หลวงพ่อจ้อย

# จนฺทสุวณฺโณ

ประมวลภาพ

## พิธีทำบุญครบ ๕๐ วัน

# หลวงพ่อฉ้อย ฉนฺทสุวณฺโณ



▲ นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
ประธานจุดธูปเทียน
พิธีบำเพ็ญกุศลปัญญาสมวาร
(ครบ ๕๐ วัน)



▲ นายเชลงศักดิ์ อนวัช นายกเทศมนตรี
ตำบลหนองเบน จุดเทียนเคารพศพ

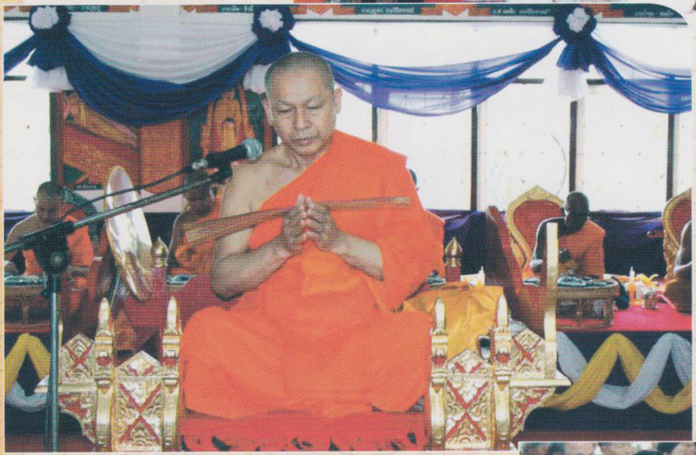


▲ พระครูนิยมกิจจานุกิจ เลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์
เป็นประธานสงฆ์สวดพระพุทธมนต์

# พิธีทำบุญครบ ๕๐ วัน หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



▲ นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล
รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์
และหัวหน้าส่วนราชการ
ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม



▲ พระธรรมรัตนดิลก รองเจ้าคณะภาค ๔
วัดสุทัศนฯ กทม. แสดงพระธรรมเทศนา



▲ นายกเทศมนตรีตำบลหนองเบน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกรด ฟังพระธรรมเทศนา





▲ นายเสนีย์ สังขพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดีลัง พร้อมด้วย พุทธศาสนิกชนเข้าร่วมพิธีบำเพ็ญกุศล เป็นจำนวนมาก

ประมวลภาพ

# พิธีทำบุญครบ ๕๐ วัน หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ



▲ พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร รก.เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร
ถวายสักการะรองเจ้าคณะภาค ๔



▲ นายฉลอง จำนงค์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกรด ถวายกัณฑ์เทศน์

## รายนามพระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์
## พิธีบำเพ็ญกุศลสตมวาร (ครบ ๑๐๐ วัน)
# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร

วันอังคารที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ เวลา ๑๐.๐๐ น.

---

| | | | |
|---|---|---|---|
| ๑. | พระเทพญาณมุนี | รองเจ้าคณะภาค ๔ | วัดวรนาถบรรพต |
| ๒. | พระราชปริยัติ | เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ | วัดนครสวรรค์ |
| ๓. | พระราชปัญญาเวที | รองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ | วัดตากฟ้า |
| ๔. | พระราชสุตาภรณ์ | เลขานุการเจ้าคณะใหญ่หนเหนือ | วัดปากน้ำ |
| ๕. | พระวิกรมมุนี | รองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ | วัดคีรีวงศ์ |
| ๖. | พระเกศีวิกรม | เจ้าคณะอำเภอเมืองนครสวรรค์ | วัดโพธาราม |
| ๗. | พระศรีสุทธิพงศ์ | เจ้าคณะอำเภอลาดยาว | วัดศรีสุธรรมาราม |
| ๘. | พระประสิทธิ์สุตคุณ | เลขานุการเจ้าคณะภาค ๔ | วัดสุทัศนเทพวราราม |
| ๙. | พระสุธีรัตนาภรณ์ | เลขานุการรองเจ้าคณะภาค ๔ | วัดสุทัศนเทพวราราม |
| ๑๐. | พระอมรเมธี | รองเจ้าคณะอำเภอตากฟ้า | วัดตากฟ้า |
| ๑๑. | พระครูนิวิฐสังฆกิจ | เจ้าคณะอำเภอเก้าเลี้ยว | วัดเก้าเลี้ยว |
| ๑๒. | พระครูนิมิตสีลโสภณ | เลขานุการรองเจ้าคณะภาค ๔ | วัดวรนาถบรรพต |
| ๑๓. | พระครูนิวาสธรรมสุนทร | รองเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ | วัดท่าพระเจริญพรต |
| ๑๔. | พระครูนิภาธรรมประสิทธิ์ | รองเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ | วัดนครสวรรค์ |
| ๑๕. | พระมหาประเสริฐ โชติธมฺโม | เลขานุการเจ้าคณะจังหวัด นว. | วัดนครสวรรค์ |
| ๑๖. | พระครูนิยมกิจจานุกิจ | เลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัดฯ | วัดคีรีวงศ์ |

# รายนามพระสงฆ์สวดมาติกา-บังสุกุล
# พิธีบำเพ็ญกุศลสตมวาร (ครบ ๑๐๐ วัน)
# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร

วันอังคารที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ เวลา ๑๐.๐๐ น.

---

| | | | |
|---|---|---|---|
| ๑. | พระครูนิวิฐวรคุณ | เจ้าคณะตำบลตะเคียนเลื่อน | วัดตะเคียนเลื่อน |
| ๒. | พระครูสิริคีรีรักษ์ | เจ้าคณะตำบลปากน้ำโพ | วัดจอมคีรีนาคพรต |
| ๓. | พระครูนิวิฐศาสนคุณ | เจ้าคณะตำบลบ้านแก่ง | วัดบ้านแก่ง |
| ๔. | พระครูนิยุตธรรมกิจ | เจ้าคณะตำบลแควใหญ่ | วัดสโมสร |
| ๕. | พระครูนิภาธรรมสถิต | เจ้าคณะตำบลบางม่วง | วัดยางงาม |
| ๖. | พระครูนิรันตร์ศีลคุณ | เจ้าคณะตำบลวัดไทร | วัดหาดทรายงาม |
| ๗. | พระครูนิยุตสมาธิวัตร | เจ้าคณะตำบลกลางแดด | วัดเกตุคีรี |
| ๘. | พระครูนิพันธ์วิริยกิจ | เจ้าคณะตำบลพระนอน | วัดหนองปลิง |
| ๙. | พระครูนิมิตธรรมสุนทร | เจ้าคณะตำบลหนองกรด เขต ๑ | วัดสันติธรรม |
| ๑๐. | พระครูนิวาสสิริธรรม | เจ้าคณะตำบลหนองกรด เขต ๒ | วัดหนองโรง |
| ๑๑. | พระครูนิมิตวิสุทธิคุณ | เจ้าคณะตำบลหนองกระโดน เขต ๑ | วัดหนองกระโดน |
| ๑๒. | พระครูนิวิฐธรรมโกศล | เจ้าคณะตำบลหนองกระโดน เขต ๒ | วัดสมานประชาชน |
| ๑๓. | พระครูนิวุตถ์ชินธรรม | เจ้าคณะตำบลเกรียงไกร | วัดท่าล้อ |
| ๑๔. | พระครูนิพัทธธรรมโกศล | เจ้าคณะตำบลนครสวรรค์ตก | วัดยางโทน |
| ๑๕. | พระครูนิทานโพธานุยุต | เจ้าคณะตำบลนครสวรรค์ออก | วัดโพธาราม |
| ๑๖. | พระครูนิโครธธรรมวุฒิ | เจ้าอาวาส | วัดไทรใต้ |
| ๑๗. | พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ | เจ้าอาวาส | วัดไทรเหนือ |
| ๑๘. | พระครูนิกรกิจจานุกูล | เลขานุการรองเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ | วัดท่าพระเจริญพรต |
| ๑๙. | พระมหาภูริณัฐ ฐิตสคฺโค | เลขานุการรองเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ | วัดนครสวรรค์ |
| ๒๐. | พระธีรศักดิ์ ธีรานนฺโท | ทำหน้าที่เลขานุการเจ้าคณะอำเภอเมืองฯ | วัดโพธาราม |

วัดศรีอุทุมพร อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖

เจริญพร สาธุชนทั้งหลาย

อาตมาภาพ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมคณะกรรมการวัด ได้เห็นพ้องต้องกันว่า พื้นที่ดินที่อาตมาภาพและกรรมการวัดได้ดำเนินการ จัดสร้างอ่างเก็บน้ำ สวนป่า ถนน ในพื้นที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ อาตมาภาพและกรรมการวัดพิจารณาแล้วเห็นสมควรว่า จะนำขึ้นถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมิหวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น อาตมาภาพและกรรมการวัดพิจารณาแล้วว่า นายเสนีย์ สังขพันธ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี น่าจะเป็นผู้ประสานงานในการนำขึ้นทูลเกล้าถวายได้ จึงมอบหมายให้ดำเนินการ

จึงประกาศให้สาธุชนทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน

ขอเจริญพร

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

**(หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ)**

เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์

## ลายชื่อคณะกรรมการวัดผู้เห็นชอบในการดำเนินการครั้งนี้

| ที่ | ชื่อ - สกุล | ลายเซ็น | หมายเหตุ |
|---|---|---|---|
| 1. | นายแสวง ขันกสิกรรม | | |
| 2. | นางอรวรรณ หุ่นศิริ | | |
| 3. | นายสมบูรณ์ สัปทน | | |
| 4. | นายจำลอง น้ำดอกไม้ | | |
| 5. | นายภิญโญ เลิศไผ่รอด | | |
| 6. | นายสนั่น พรหมชาติ | | |
| 7. | นายแก้ว มานนท์ | | |
| 8. | นายโท สืบสายกลิ่น | | |
| 9. | นายผัน บัวเทศ | | |
| 10. | ด.ต.ทวีศักดิ์ ทองแก้ว | | |
| 11. | พ.ต.ต.เรวัต ชัยมุสิก | | |
| 12. | นายจำเนียร กิจวงศ์ตระกูล | | |
| 13. | นายอุดม มั่นกสิกรณ์ | | |

ลงชื่อ

(นายอุดม มั่นกสิกรณ์)

เลขานุการคณะกรรมการดำเนินการ

วัดศรีอุทุมพร (วังเดือ)
ต.หนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์

**วัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด**
**อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์**

๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ขออนุญาตใช้รูปแบบจัดสร้างหอสมุด

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง

ด้วยคณะศิษย์ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้มีมติที่จะดำเนินการจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ โดยวัตถุประสงค์เพื่อนำน้อมเกล้าฯ ถวาย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสเจริญพระชนมพรรษาครบ ๔๐ พรรษา คณะกรรมการได้ขอดูงาน ณ หอสมุดพึ่งบารมี โรงเรียนบ้านดีลังแล้วมีความพอใจ จึงมีมติให้ขอใช้รูปแบบในการก่อสร้าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

**(นายโอภาส เหล่าสุนทร)**

เทศมนตรีเทศบาลเมืองนครสวรรค์

กรรมการวัดศรีอุทุมพร

ที่ ศธ ๑๔๕๗.๐๖๑๐๕/พิเศษ

โรงเรียนบ้านดีลัง ตำบลดีลัง
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ๑๕๒๒๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ขออนุญาตใช้รูปแบบจัดสร้างหอสมุด

เรียน นายโอภาส เหล่าสุนทร เทศมนตรี เทศบาลเมืองนครสวรรค์ กรรมการวัดศรีอุทุมพร

ตามหนังสือของท่านที่มีมติของคณะกรรมการจัดสร้าง "หอสมุดเฉลิมพระเกียรติ" เพื่อจะนำน้อมเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นั้น ทางโรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

**(นายเสนีย์ สังขพันธ์)**

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง

สปจ. ลพบุรี

๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

เรียนท่าน ผอ.สุเทพ สุยจิว ที่นับถือ

อ.เสนีย์ สังขพันธ์ อจญ. ร.ร.บ้านดีลัง สปอ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี เป็นพระสหายร่วมรุ่นสมเด็จพระเทพฯ เป็นผู้ประสานงานเกี่ยวกับเรื่องการนำผลงานของหลวงพ่อจ้อย เป็นที่ดินของหลวงพ่อ ประมาณ ๑ พันไร่ ทำอ่างเก็บน้ำ คูคลอง ถนน สวนป่า และทำหอสมุดรวมแล้วหลายรายการ เสด็จแล้วหลวงพ่อจะได้นำถวายเทอดพระเกียรติ สมเด็จพระเทพฯ ต่อไป

ขณะนี้งานเกือบเสร็จเรียบร้อยแล้ว (เสร็จ 70%)

ผมจึงให้ อ.เสนีย์ มาบรรยายสรุปงานนี้ให้ท่านฟังและโปรดให้ความอนุเคราะห์เช่นเดียวกับทุกท่านที่ผ่านมาด้วย

นับถือ

(นายคมสัน คงทน)

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี

วิเชียร เปาอินทร์

ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี

ศาลากลางจังหวัด
โทร. (036) 411861

บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด
โทร. (036) 411005

เรียน พี่พูลศักดิ์ ที่เคารพ

อาจารย์เสนีย์ฯ เป็นอาจารย์ใหญ่อยู่ จ.ลพบุรี ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร จะถวายที่ดินให้สมเด็จพระเทพฯ จำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่

ขอความกรุณาอำนวยความสะดวกในการประสานงานให้ด้วย

ว. เปาอินทร์

๒๔ ต.ค. ๓๖

เรียน ร.ต.พูลศักดิ์ สัตยานุรักษ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

สำเนา

# บันทึกข้อความ

**ส่วนราชการ** ที่ทำการปกครองอำเภอ (งานพัฒนาท้องที่)

**ที่** **วันที่** ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

**เรื่อง** ขอให้นำเรื่องขึ้นกราบบังคมทูลถวายที่ดิน จำนวน ๑,๐๐๐ ไร่ ตามแนวโครงการพระราชดำริ ของพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เรียน นายอำเภอเมืองนครสวรรค์

**เรื่องเดิม**

๑. นายเสนีย์ สังขพันธ์ ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ได้รับมอบหมายจากหลวงพ่อจ้อย เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมคณะกรรมการวัด ให้ประสานงานในการนำพื้นที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ทูลเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อร่วมโครงการตามแนวพระราชดำริ (เอกสารหมายเลข ๑)

๒. อำเภอได้แต่งตั้งคณะทำงานสำรวจข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการรายงานตามลำดับ (เอกสารหมายเลข ๒)

**ข้อเท็จจริง**

คณะทำงานดังกล่าวได้ไปตรวจสอบสถานที่และเอกสารเกี่ยวกับที่ดินร่วมกับคณะกรรมการวัด เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ได้ความว่า

๑. พื้นที่ที่จะดำเนินการแบ่งเป็น ๒ บริเวณที่ไม่ติดต่อกัน คือบริเวณบ้านผาแดง หมู่ที่ ๑๕ ต.หนองกรด และบริเวณเขาหินเพิง หมู่ที่ ๙ ต.หนองกรด

๒. พื้นที่บริเวณบ้านผาแดงส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาหลวง ซึ่งแนวเขตป่าสงวนไม่ชัดเจน ในการนี้ป่าไม้อำเภอได้ชี้แจงว่าจะได้รายการหน่วยเหนือ เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนโดยด่วน

๓. สำหรับพื้นที่ส่วนที่เหลือ คณะกรรมการวัดได้นำเอกสารมาแสดงมีทั้ง น.ส.๓ และใบเสร็จรับเงินภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท.๑๑)

ในส่วนของ น.ส.๓ เจ้าหน้าที่ที่ดินได้แนะนำให้โอนกรรมสิทธิ์เป็นของหลวงพ่อจ้อยฯ ทุกฉบับ และในส่วนของ ภ.บ.ท.๑๑ คณะทำงานได้ชี้แจงว่าไม่ใช่หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินไม่สามารถโอนหรือยกให้ผู้ใดได้

๔. คณะกรรมการวัดได้รับทราบและเข้าใจในกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว

**ข้อเสนอ-ข้อพิจารณา**

๑. เพื่อโปรดทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อน

๒. เห็นควรแจ้งนายเสนีย์ฯ ทราบ

(ลงชื่อ) หัวหน้าคณะทำงาน

**(นายสุกิจ ชอบกิจการ)**

ศึกษาธิการอำเภอ

(ลงชื่อ) ผู้ช่วยคณะทำงาน

**(นายประจวบ น้ำผึ้ง)**

ป่าไม้อำเภอ

(ลงชื่อ) ผู้ช่วยคณะทำงาน

**(นายบุญเลิศ ศิริพุฒ)**

เจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอ

(ลงชื่อ) ผู้ช่วยคณะทำงาน

**(นายพงษ์ ศักดิ์สัจจา)**

ปลัดอำเภอ

- ทราบ รับแล้ว [illegible]

เรื่อง เสนอ ผวจ.

เลขที่ ๓/๘๘

วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๓๗

ที่ ศธ ๑๔๕๗.๐๖๑๐๕/๑๕

โรงเรียนบ้านดีลัง ตำบลดีลัง

อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ๑๕๒๒๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

เรื่อง ขอให้นำเรื่องขึ้นกราบบังคมทูลถวายที่ดินจำนวน ๑,๐๐๐ ไร่ ตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือมอบอำนาจการประสานงานทูลเกล้าถวายที่ดินของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ วัดศรีอุทุมพร ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย

| | | |
|---|---|---|
| ๑. | หนังสือมอบอำนาจการประสานงานทูลเกล้าถวายที่ดิน | จำนวน ๑ ฉบับ |
| ๒. | ประวัติหลวงพ่อจ้อย | จำนวน ๒ ฉบับ |
| ๓. | โครงการเกษตรแบบยั่งยืน | จำนวน ๑ ฉบับ |
| ๔. | หนังสือที่ นว ๐๑๑๖/๙๑๐๖ ที่ว่าการอำเภอเมืองนครสวรรค์ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ | จำนวน ๑ ฉบับ |
| ๕. | พิมพ์เขียวเขตพื้นที่ที่จะนำขึ้นทูลเกล้าถวาย | จำนวน ๑ ชุด |
| ๖. | แบบพิมพ์เขียวการก่อสร้างหอสมุดพึ่งบารมี | จำนวน ๑ ชุด |

ตามที่หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้มอบหมายให้ นายเสนีย์ สังขพันธ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นผู้ประสานงานขอให้นำเรื่องขึ้นกราบบังคมทูลเกล้าถวายที่ดิน จำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งประกอบด้วยผลงานดังนี้

๑. อ่างเก็บน้ำ

๒. ทางระบาย

๓. ถนน

๔. แปลงเกษตรแบบยั่งยืน

๕. เรือนพักคนชรา (กำลังดำเนินการก่อสร้าง)

๖. สิ่งที่จะขอสร้างใหม่ คือ หอสมุด จำนวน ๑ หลัง ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ และรับเป็นประธานการก่อสร้างแล้ว

จากการดำเนินการดังกล่าว คณะผู้ประสานงานจึงนำหลักฐานทั้งหมดที่สามารถรวบรวมได้เรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ พิจารณาถึงความสมควรที่จะนำความขึ้นกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ทรงทราบหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

**(นายเสนีย์ สังขพันธ์)**

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง

ที่ ศธ ๑๔๕๗.๐๖๑๐๕/๑๘๖

โรงเรียนบ้านดีลัง ตำบลดีลัง
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ๑๕๒๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๓๘

เรื่อง ความก้าวหน้าในการจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เรียน คุณโอภาส เหล่าสุนทร เทศมนตรี เทศมนตรีเทศบาลเมืองนครสวรรค์

ตามที่ข้าพเจ้า นายเสนีย์ สังขพันธ์ ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านดีลัง ตำบลดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ได้รับมอบหมายจากหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้เป็นผู้ประสานงานการถวายพื้นที่ดินจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมีผลงานคือ อ่างน้ำ คูคลองระบายน้ำ ถนน และสวนป่า และพร้อมกันนี้ได้จัดทำแปลงเกษตรแบบยั่งยืน เพื่อเป็นตัวอย่างแด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จากเหตุผลดังกล่าว ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้

๑. ทำหนังสือที่โรงเรียน ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงนายอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ทราบวัตถุประสงค์ของหลวงพ่อจ้อยและคณะกรรมการเพื่อทำการตรวจสอบ

- ได้รับหนังสือที่ นว ๑๑๖/๙๑๐๖ ที่ว่าการอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ถึงผลของการตรวจสอบพื้นที่

- ผล บัดนี้การดำเนินการเรื่องที่ดินใกล้เสร็จสมบูรณ์

๒. ทำหนังสือที่ ศธ ๑๔๕๗.๐๖๐๑๐๕/๑๖ โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ แจ้งถึงวัตถุประสงค์ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

- ผล ผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ที่ ๑๙๙๓/๒๕๓๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์

จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีให้สมพระเกียรติ

๓. ได้ทำหนังสือที่ ศธ ๑๔๕๗.๐๖๐๑๐๕/๒๗ โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ถึงวัตถุประสงค์ของหลวงพ่อจ้อยและคณะกรรมการ

– ผล วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๗ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้เดินทางมาตรวจสอบพื้นที่

– ผล ตามหนังสือ รล ๐๐๐๗/๒๔๗๗ สำนักราชเลขาธิการสวนจิตรดา ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ แจ้งถึงการนำความขึ้นกราบบังคมทูลมติคณะกรร่มการมูลนิธิชัยพัฒนาเห็นสมควรรับที่ดินและกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นของมูลนิธิชัยพัฒนาและมีการพัมนาในลักษณะวัดมงคลชัยพัฒนา จังหวัดสระบุรี

– ผล วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗ นายพิมลศักดิ์ สุวรรณทัด ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ รวม ๖ ท่าน เยี่ยมชมพื้นที่

จากการดำเนินการดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ได้เร่งรัดและสนับสนุนงานในทุกๆ ด้าน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นโดยลำดับ โดยทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือร่วมใจเป็นอย่างดี พร้อมที่ภาคเอกชนและบุคคล จากเหตุผลตามลำดับขั้นของการดำเนินงานการประสานงานโครงการได้มีงานหนึ่ง คือ งานจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งคณะกรรมการมีวัตถุประสงค์สร้างถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสพระชนมพรรษาครบ ๔๐ พรรษา และเป็นที่ศึกษาหาความรู้ของเยาวชน บุคคลภายนอกทั่วไปการดำเนินการคณะผู้ดำเนินการจัดสร้างได้ขออนุญาตใช้รูปแบบการก่อสร้างจากหอสมุดพึ่งบารมี โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ซึ่งชาวจังหวัดลพบุรีสร้างถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสพระชนมพรรษาครบ ๓ รอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีได้น้อมเกล้าถวาย เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

สำหรับหอประชุมเฉลิมพระเกียรติที่กำลังดำเนินการจัดสร้างใกล้แล้วเสร็จ หรือเพียงการจัดหนังสือและตกแต่งบริเวณหอสมุด เพื่อเป็นสิริมงคลกับหอสมุดและชาวจังหวัดนครสวรรค์ ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะผู้จัดสร้างโดยพระคุณท่านควรเรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อมอบหอสมุดให้เป็นสมบัติ

ของชาวจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรท่านจะได้นำน้อมเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในนามชาวจังหวัดนครสวรรค์

อนึ่งถ้าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร โปรดใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้นำขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระนามาภิไธยย่อ สธ. เพื่อประดับที่หน้าจั่วหอสมุดและกราบบังคมทูลอันเชิญเสด็จเพื่อทรงประกอบพิธีเปิดหอสมุดเฉลิมพระเกียรติ สำหรับวัน เวลา แล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าต่อไปทั้งนี้ เพื่อคณะกรรมการจะได้สร้างของที่ระลึกให้กับผู้มีอุปการะคุณจัดสร้างหนังสือที่ระลึกได้ตรงตามเวลาเตรียมการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

**(นายเสนีย์ สังขพันธ์)**

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดีลัง

**สำนักงานเทศบาลเมืองนครสวรรค์**
**ถนนอรรถกวี นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐**

กันยายน ๒๕๓๘

เรื่อง การจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือโรงเรียนบ้านดีลัง ที่ ๑๔๕๗.๐๖๐๑๐๕/๑๘๖
ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๘

ตามที่ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ที่จะนำที่ดินและผลงานต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่ โดยประกอบด้วยอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ คูคลองระบายน้ำ ถนนและสวนป่า พร้อมแปลงเกษตรตามทฤษฎีแผนใหม่ เพื่อน้อมเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผลการดำเนินการ จังหวัดนครสวรรค์ได้ตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาปรับพื้นที่ ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ตามลักษณะงานต่างๆ และจัดหน่วยงานเข้ารับผิดชอบ ทำให้งานก้าวหน้าไปด้วยดี

จากการพัฒนาพื้นที่ มีงานจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสพระชนมพรรษา ครบ ๔๐ พรรษา และเพื่อเป็นที่ศึกษาหาความรู้ของเยาวชน บุคคลภายนอกทั่วไป การดำเนินการจัดสร้างได้ขอใช้รูปแบบการจัดระบบจากสมุดพึ่งบารมี โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ซึ่งชาวลพบุรีได้จัดสร้างถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสพระชนมพรรษาครบ ๓ รอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีได้น้อมเกล้าถวายในนามของพสกนิกรชาวจังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

สำหรับหอสมุดเฉลิมพระเกียรติจังหวัดนครสวรรค์ คณะกรรมการได้ดำเนินการจัดสร้างในบริเวณโรงเรียนวัดศรีอุทุมพร ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ การดำเนินการได้รับความเมตตาจาก หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ข้าราชการ พ่อค้า คหบดี และบุคคลทั่วไป สภาพปัจจุบันการจัดสร้างใกล้แล้วเสร็จ เหลือเพียงจัดหนังสือและตกแต่งบริเวณหอสมุด

มติการพิจารณาของคณะกรรมการผู้จัดสร้าง เมื่อสร้างสำเร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งมอบผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเป็นสมบัติของชาวจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์จะได้น้อมเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในนามพสกนิกรจังหวัดนครสวรรค์ต่อไป

อนึ่ง จากผลการดำเนินการดังกล่าวคณะผู้จัดสร้างใคร่ขอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ หรือผู้แทนได้ตรวจสอบความเรียบร้อยของหอสมุดเฉลิมพระเกียรติ เพื่อคณะกรรมการจะได้ปรับปรุงให้สมพระเกียรติ และเมื่อเห็นเหมาะสมแล้วคณะกรรมการใคร่ขอความกรุณาจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ได้โปรดนำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อขอ พระราชทานพระนามาภิไธยย่อ "สธ." ประดับหน้าจั่วหอสมุด และขอพระราชทานกราบบังคมทูลอัญเชิญเสด็จทรงประกอบพิธีเปิดหอสมุดเพื่อความเป็นสิริมงคลสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายโอภาส เหล่าสุนทร)

เทศมนตรีเทศบาลเมืองนครสวรรค์

กรรมการวัดศรีอุทุมพร

**วัดศรีอุทุมพร ต.หนองกรด**
**อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์ ๖๐๒๔๐**

๘ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง โครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ตำบลหนองกรดจังหวัดนครสวรรค์

เจริญพร ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือที่ ชพ. ๔๖๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนผังขอบเขตที่ดิน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่สำนักงานเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ได้สรุปผลการดำเนินงานโครงการดังกล่าวกราบบังคมทูล ทราบฝ่าละอองพระบาทสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีแล้ว และได้มีพระราชกระแสโดยสรุปว่า ที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนาจะรับมอบไว้ เพื่อการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของมูลนิธิชัยพัฒนามานั้นจะต้องเป็นที่ดินที่ไม่มีปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์และขอบเขตที่ดิน

อาตมาภาพขอยืนยันว่า ที่ดินดังกล่าวไม่มีปัญหาทางด้านเอกสารสิทธิ์ และพร้อมที่จะโอนให้มูลนิธิได้ ซึ่งได้ปักขอบเขตที่ดินตามรายละเอียดแผนที่แนบมานี้

ขอเจริญพร

(พระครูจ้อย จนฺทสุวณฺโณ)

**(พระครูจ้อย จนุทสุวณฺโณ)**

วัดศรีอุทุมพร

22-3-37

ขอกราบเท้า หลวงพ่อ จอย ที่เคารพเป็นอย่างสูง

กระผมได้ไปถึงอเมริกา เรียบร้อยดี ก็เกือบ 3 เดือนแล้ว กระผมมีเรื่องที่ตื่นเต้น ที่จะเล่าให้หลวงพ่อฟังสักหน่อย ก่อนอื่น หลวงพ่อคงจำผม และลูกชายของกระผมได้นะครับ เพราะปลายเดือนธันวาคม กระผม และลูกชาย ได้ไปกราบหลวงพ่อ ก่อนที่จะไปอเมริกา.

คือ เมื่อวันที่ 17 มกราคม เวลา ตอนตี 4.30 (เช้า) เกิดแผ่นดินไหวอย่างหนัก (หนักที่สุดตั้งแต่กระผมไปอยู่ที่นั่น) และจุดที่เกิด ก็ห่างจากบ้าน ประมาณ 20 ก.ม. หลวงพ่อครับ บ้านนี้สั่น ยิ่งกว่าเจ้าเข้าเสียอีก ยันไปได้เลย ตอนนั้นในบ้านทุกคน กำลังนอนหลับสนิท พอเกิดเหตุทุกอย่างสั่นมาก ได้ยินเสียงดังจนหูอื้อ ผมโดดลุกขึ้นมายืนบนเตียง ปากก็ร้องเรียกทุกๆคนในบ้าน (บ้านของกระผม มีทั้งหมด 4 คน 3 ห้องนอน) ภรรยาและลูกสาวคนเล็กนอนอีกห้อง ลูกชายอีกห้อง กระผมก็อีกห้องหนึ่ง เวลาผมตะโกน ไม่มีใครได้ยินเสียงเลย กระผมโดดลงจากเตียง ก็หกล้ม เพราะความสั่นของบ้าน และก็ไปเตะถูกสิ่งของที่หล่นลงมา เต็มห้องไปหมด (ไฟฟ้าดับหมด) มองไม่เห็นทางเลย กระผมก็พยายามคลานออกมาถึงหน้าห้อง เพื่อจะไปเรียกให้ทุกคนออกไปจากบ้าน พอเปิดประตูออกมา ก็เห็นลูกชาย วิ่งพรวดออกมา ตัวสั่นไปหมด ภรรยาและลูกสาว ก็ค่อยๆคลานออกมา ตอนนั้นบ้านยังคงสั่นอยู่ (ประมาณครึ่งนาที) และทุกคน ก็ค่อยคลานออกไปอยู่นอกบ้าน พอทุกอย่างสงบลง ก็เริ่มเอาไฟฉาย สำรวจความเสียหาย ภายในบ้าน ของทุกอย่าง ตกลงมาอยู่ที่พื้นหมด ภายในห้องครัว ถ้วยชาม ตกลงมาแตกทั่วไปหมด ของทุกอย่างที่แขวนอยู่กับข้างฝา ตกลงหมด ทุกอย่างไปหมด ทั้งบ้าน พอกระผมเข้าไปดูห้องลูกชาย รู้สึกตกใจ และแปลกใจมาก ว่าลูกชายผมวิ่งออกมาได้อย่างปลอดภัยได้อย่างไร เพราะว่าช่องทางเดินมีอยู่นิดเดียว ตู้เสื้อผ้า ล้มลงมาอยู่ที่ปลายเตียง กระผมก็ถามลูกชายว่า วิ่งออกมาได้อย่างไร. ลูกชายผมก็เล่าให้ฟังว่า ตอนที่นอนหลับสนิทอยู่ ก่อนเกิดแผ่นดินไหวนั้น ฝันเห็นพระ นุ่งผ้าเหลือง ยืนอยู่ และมือขวาวางไว้บนหัวเข่าของพระ (สงฆ์) ทันใดนั้น ก็เกิดแผ่นดินไหว ลูกชายผมบอกว่า เหมือนมีใครมาดันข้างหลัง ให้ลูกชายวิ่งออกไปจากห้อง ระหว่างที่วิ่งออกมานั้น ลูกชายบอกว่าเหมือนมีสิ่งของล้มเฉียดไป ก็ตู้เสื้อผ้านี่แหละ ถ้าออกมาช้าไป ก็คงต้องได้รับอันตรายแน่ๆ ที่ๆ ขาคงหักแน่ๆ กระผมและภรรยาผม ก็ถามว่า พระที่เห็นในฝันนั้น เป็นใคร และจำได้ไหม ลูกชายผมก็ชี้ไปที่รูปภาพในห้องของเขา กระผมและภรรยาขนลุกเลย เมื่อเห็นรูปภาพนั้น เป็นรูปหลวงพ่อจอย ที่เป็นนาฬิกา แขวนเอาไว้ หลวงพ่อครับ ที่ผมและภรรยาขนลุกนั้น ก็เพราะว่า รูปภาพต่างๆในนาฬิกา

และนาฬิกา อีก ๒ เรือน ที่แขวนอยู่ ตามที่กระผมได้เรียนแล้วว่า ไม่มีอะไรติด
อยู่กับฝาเลย แม้กระทั่งกระจกแต่งตัว แผ่นใหญ่ ๒ แผ่น ก็ตกลงมา
และของต่างๆ ผมก็แขวนอยู่กับตะปู เหมือนกันหมด รวมทั้งนาฬิกาของ
หลวงพ่อด้วย ตอนที่แผ่นดินไหวนั้น ทำให้สิ่งของที่แขวนอยู่หลุดจากตะปู
ตะปูก็ยังอยู่เหมือนเดิมทุกอย่าง แตกจาก สิ่งของเท่านั้นที่ไม่อยู่ที่เดิม
ที่สิ่งแขวนอยู่ที่เห็นได้ชัด ก็เป็นนาฬิกา รูปภาพของหลวงพ่อจรัญ ที่แขวน
อยู่เท่านั้นเอง ด้วยบารมีของหลวงพ่อจริงๆ ที่ได้คุ้มครองกระผมและครอบ
ครัวของกระผม ได้ปลอดภัยในครั้งนั้น กระผมขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่
ด้วย. หลวงพ่อครับ ลูกชายผมยังคุยต่อไปว่า เพราะหลวงพ่อจรัญ
แท้ๆ ที่คุ้มครองเอาไว้ ครั้งไปเชียงใหม่ คราวที่แล้ว หลวงพ่อยังได้เป่า
หัวให้อีกตั้ง ๓ ครั้ง ลูกชายผมยังบอกว่า คราวหน้าถ้าไปหาหลวงพ่อ
อีกจะให้หลวงพ่อเป่าหัวให้อีก หลายๆ ครั้ง

หลวงพ่อครับ หลวงพ่อคงรำคาญมากนะที่ผมเขียนเสียยาว
แต่ผมต้องเขียนมาขอบพระคุณหลวงพ่อ อีกอย่างเรื่องคดีของกระ
ผมนั้น คิดว่าคงจะเรียบร้อยในเร็วๆ นี้ ก็เพราะด้วยบารมีของ
หลวงพ่อ และพระเมตตา อิทธิศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อ ที่ช่วยกระผมเอาไว้
เพราะทางทนายผมบอกว่า ทางคนตายเขา อาจจะยอมให้ฝ่ายกระผม
ต่อรองลงมาได้อีก คือเราจะไม่เสียตามที่เขาปรับและค่าดอก คือ
อาจจะเสียให้เขาพอประมาณ คงจะรู้เรื่องในเร็วๆ นี้

อีกอย่างหนึ่ง กระผมได้ฝากเงินมา 300 เหรียญ เพื่อทำบุญซื้อ
ที่ดินถวายวัด นะครับ

ท้ายนี้ กระผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
ในสากลโลก จงดลบันดาลให้หลวงพ่อ จงมีพลานามัย แข็งแรง เทอญ

ขอแสดงความเคารพอย่างสูง
พรชัย ศักดิ์บูรณเพชร

# หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ได้บรรลุญาณ หรืออภิญญาหรือไม่ ?



คำถามดังกล่าวข้างต้น เป็นคำถามที่ผู้คนทั้งหลายสงสัยมานานแล้ว เพราะหลวงพ่อเองท่านก็ไม่เคยพูดโอ้อวดว่าท่านได้บรรลุคุณวิเศษอะไรกับใครทั้งพระ และฆราวาส ผู้ที่รักใคร่ใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยกับหลวงพ่อแม้แต่คนเดียว แต่การประพฤติปฏิบัติ ตลอดถึงการกระทำของหลวงพ่อบ่งบอกว่าหลวงพ่อ น่าจะบรรลุญาณ หรืออภิญญาอะไรสักอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสเรื่องญาณ ๓ ไว้ในทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค และเรื่องอภิญญา ไว้ในอังคุตตรนิกาย ฉักกนิบาต ซึ่งจะได้นำมาเรียนท่านผู้อ่านได้โปรดทราบ ดังนี้

คำว่า "ญาณ" ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๔๙๓ ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ ปัญญา ปรีชาหยั่งรู้ ปรีชากำหนดรู้ และคำว่า "อภิญญา" หมายถึง ความรู้ยิ่งในพระพุทธศาสนามี ๖ อย่าง คือ ๑. อิทธิวิธิ แสดงฤทธิ์ได้ ๒. ทิพโสต หูทิพย์ ๓. เจโนปริยญาณ รู้จักกำหนดใจผู้อื่น ๔. ปุพเพนิวาสานุสติ ระลึกชาติได้ ๕. ทิพจักษุ ตาทิพย์ ๖. อาสวักขยญาณ รู้จักทำอาสวะให้สิ้นไป

สำหรับในธรรมวิภาค ปริเฉทที่ ๒ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงรจนาใช้เป็นหลักสูตรนักธรรม และธรรมศึกษาชั้นโท อธิบายคำว่า "ญาณ" ได้แก่ ความฉลาดรอบคอบ อันเกิดสืบเนื่องมาแต่การศึกษาหรือความชำนาญ ดังนี้

๑. อตีตังสญาณ ปัญญาอันรู้จักสาวหาเหตุการณ์ในหนหลังอันบันดาลให้เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๒. อนาคตังสญาณ ปัญญาอันรู้จักคาดเห็นผลในอนาคตอันจักบันดาลเกิด เพราะเหตุการณ์ในปัจจุบันหรืออนาคตด้วยกัน

๓. ปัจจุบันปันนังสญาณ ปัญญาอันรู้จักว่าควรทำอย่างไรในเมื่อเหตุและผลเกิดขึ้นในทันใด รอบรู้เท่าทันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทันการณ์ เพราะมีประสบการณ์

อีกนัยหนึ่ง ในสังยุตตนิกาย มหาวารวัคค์ ได้อธิบายคำว่า "ญาณ" หมายถึง จักษุญาณปัญญา วิชชา แสงสว่าง หรือปรีชาญาณซึ่งบังเกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ด้วยผลของการปฏิบัติให้สมบูรณ์ในหลักของไตรสิกขา คือ

๑. อธิศีลสิกขา ได้แก่การศึกษา การฝึกหัดกาย วาจา ให้มี ระเบียบวินัย

๒. อธิจิตตสิกขา ได้แก่การศึกษา

การฝึกใจให้เป็นสมาธิ

๓. อธิปัญญาสิกขา ได้แก่การศึกษา การอบรมให้เกิดความฉลาดในกฎธรรมชาติ ตลอดจนสภาพแวดล้อม และความเฉลียวฉลาด ในการรักษาตนให้อยู่รอด

ญาณดังกล่าวนี้ มีอยู่ ๓ คือ

๑. สัจจญาณ ปรีชาหยั่งรู้อริยสัจ

๒. กิจจญาณ ปรีชาหยั่งรู้กิจอันควรทำ

๓. กตญาณ ปรีชาหยั่งรู้กิจอันได้กระทำแล้ว

ในส่วนของอภิญญา ขออธิบายพอสังเขป ดังนี้

๑. อิทธิวิธิ คือ การแสดงฤทธิ์ได้ต่างๆ คนเดียวเนรมิตเป็นคนมากก็ได้ กลับเป็นคนเดียวอีกก็ได้ ล่องหนคือ ผ่านไปในวัตถุกั้นขวางอยู่ เช่น ฝา กำแพง ภูเขา ดุจไปในที่แจ้งก็ได้ ดำดิน คือ ไปใต้ดินแล้วผุดขึ้นในที่ปรารถนา ดุจดำในน้ำก็ได้ เดินน้ำ คือไปได้บนพื้นน้ำอันไม่แตกดุจเดินบนดิน

๒. ทิพโสต คือ มีหูทิพย์หมดจดล่วงหูของสามัญมนุษย์ ฟังเสียง ๒ อย่างได้ คือทั้งเสียงทิพย์และเสียงมนุษย์ ทั้งเสียงไกลและเสียงใกล้

๓. เจโตปริยญาณ คือ การกำหนดด้วยใจของตนแล้วรู้ได้ซึ่งใจของบุคคลอื่น อันบริสุทธิ์หรือเศร้าหมองอย่างไร

ด้วยหลักสัจจธรรมตามที่ได้กล่าวนำมาแล้ว ประกอบกับหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นพระ "เถระรัตตัญญู" คือ ตั้งแต่บวชมาไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ยังยืนในสมณเพศ จนมีอายุเข้าเขตปัจฉิมวัย นับว่าเป็นผู้เก่าแก่ในพระพุทธศาสนา เจริญด้วยอายุถึง ๙๔ ปี พรรษา ๗๔ พรรษา ภายใต้ร่มกาสาวพัสตร์ อันเป็นจักรวาลที่กว้างใหญ่สำหรับแสวงหาความสงบเพื่อพบความสงัด ดำเนินชีวิตด้วย สุปฏิบัติ อุชุปฏิบัติ ญายปฏิบัติ และสามีจิปฏิบัติ ตั้งมั่นอยู่ในพระธรรมวินัย จัดเข้าในคุณสมบัติว่า "สีลสมฺปนฺโน อาจารสมฺปนฺโน" เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีลถึงพร้อมด้วยอาจาระอันสง่างาม ไม่ประมาทในวัยของชีวิต บำเพ็ญสรรพกิจทั้งวิปัสสนาธุระ และคันธธุระก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาลแก่ตนเองและผู้อื่น ชีวิตของหลวงพ่อในปัจจุบันนี้จึงเป็นชีวิตที่สว่างไสวตลอดไปเป็นแน่แท้ สมดังนัยพุทธภาษิตที่มีอยู่ว่า "โชติ โชติปรายโน" คือ เมื่อมีสว่างอยู่แล้วก็มีสว่างต่อไป ตามนัยธรรมภาษิตที่ว่า "เมื่อมีเหตุก็ต้องมีผล เมื่อมีต้นก็ต้องมีปลาย" จึงมีเหตุและผลน่าเชื่อได้ว่า หลวงพ่อจ้อยฯ ต้องได้บรรลุญาณหรืออภิญญาดังกล่าวแล้วข้างต้น เพราะหลวงพ่อสามารถย่นหนทาง รู้ผลในอนาคตกาล อันจักบันดาลเกิดเพราะเหตุการณ์ปัจจุบันหรืออนาคตด้วยกัน รู้เท่าทันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทันการณ์ กำหนดด้วยจิตของหลวงพ่อแล้วรู้ได้ซึ่งใจของบุคคลอื่นอันบริสุทธิ์หรือเศร้าหมองอย่างไรดังปรากฏ ซึ่งจะขอนำมาสาธกให้ทราบ ดังนี้

## เรื่องที่ ๑ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ย่นหนทางได้

นายอินทร์ เสนาณรงค์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙ เล่าให้ผู้เขียนฟังว่าเมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๑๙ หลวงพ่อได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ ที่สำนักปริวาสกรรม เพื่อใช้เป็นสาธารณประโยชน์ในการบำเพ็ญกุศล แต่ทางวัดขาดทุนทรัพย์ที่จะทำการก่อสร้าง หลวงพ่อจึงได้ชักชวนญาติโยมขึ้นไปหาไม้บนภูเขาหลวง (สมัยนั้นยังไม่ปิดป่าและทางราชการยังไม่ได้ประกาศเป็น "วนอุทยานเขาหลวง") เพื่อนำไม้มาทำการก่อสร้างศาลาดังกล่าว โดยขึ้นไปตั้งแต่เช้ากลับลง

มาในเวลาเย็น อยู่มาวันหนึ่ง เวลาเย็นมากแล้ว หลวงพ่อเกรงว่าจะมืดค่ำ ญาติโยมจะลงลำบาก จึงบอกให้ญาติโยมลากไม้ลงไปก่อน หลวงพ่อจะลงไปทีหลัง ไม่ต้องห่วงหลวงพ่อญาติโยมลงจากเขามาได้ครึ่งทางได้ยินหลวงพ่อพูดคุยกับญาติโยมอยู่ข้างล่างแล้ว ไม่ทราบว่าหลวงพ่อลงมาได้อย่างไร จึงเร็วกว่าปกติ ทั้งๆ ที่มีทางลงจากเขาในบริเวณนั้นอยู่เพียงทางเดียว ทำให้สร้างความมหัศจรรย์แก่ญาติโยมเป็นอย่างมาก จะไม่ให้เชื่อว่าหลวงพ่อจ้อยฯ ย่นหนทางได้แล้วจะให้เชื่อว่าอย่างไร



## เรื่องที่ ๒

ผู้เขียนได้รับคำบอกเล่าจากคุณกาญจนา จำนงเวช อยู่บ้านเลขที่ ๑๘๕ หมู่ ๔ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ ว่าสามีเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย ทำงานอยู่ในเมืองนครสวรรค์ รายรับรายจ่ายไม่ค่อยจะสมดุลกัน ประกอบกับมีบุตรหลายคน ต้องช่วยสามีทำมาหากินทุกอย่าง หนักเอาเบาสู้ หาบของไปขายสิ่งใด อย่างใด ที่จะได้เงินมาช่วยครอบครัวได้จะต้องทำทุกอย่าง ครอบครัวจึงไม่ได้เป็นหนี้ใคร สมัยที่ยังไม่มีการปิดป่า ประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา และทางราชการยังไม่ได้ประกาศหวงห้ามเขตเขาหลวง เป็น "วนอุทยานเขาหลวง" เช่นในปัจจุบันนี้ เมื่อถึงฤดูฝนหน่อไม้รวกบนเขาหลวงจะเจริญงอกงามและเป็นหน่อไม้ที่รับประทานอร่อยด้วย คุณกาญจนาฯ และชาวบ้านใกล้เรือนเคียงประมาณ ๑๒-๑๕ คน จะพร้อมใจกันเหมารถยนต์สองแถว โดยเฉลี่ยกันออกค่าเช่ารถคนละประมาณ ๒๕ บาท ขึ้นไปหาหน่อไม้รวกบนเขาหลวงกันเป็นประจำ รถยนต์จะวิ่งขึ้นไปส่งบนเชิงเขาเท่าที่พอจะขึ้นไปได้ เมื่อรถยนต์หยุดเรียบร้อยแล้ว พวกที่ไปหาหน่อไม้ก็จะลงจากรถยนต์แยกย้ายกันไปหาหน่อไม้รวก ตัดเก็บหน่อไม้รวกใส่กระสอบปุ๋ย เมื่อเต็ม ๒ กระสอบแล้วก็หาบลงมาขึ้นรถยนต์กลับบ้าน หน่อไม้รวกที่ได้มาก็นำไปต้มขายบ้าง ใส่โอ่งดองทำเป็นหน่อไม้เปรี้ยวไว้รับประทานและขายบ้าง

อยู่มาวันหนึ่ง คณะของคุณกาญจนาฯ เดินทางขึ้นไปบนเขาหลวงเพื่อหาหน่อไม้รวก โดยจ้างรถยนต์ ๒ แถว เป็นพาหนะเช่นเคย เที่ยวไปเกิดฝนตกลงมากพอประมาณ รถยนต์วิ่งไปตามถนนพหลโยธิน เลี้ยวเข้าหนองเบน แล้ววิ่งไปตามถนนลูกรังมุ่งไปหมู่บ้านวังเดื่อ วังเลาออกจากหมู่บ้านผ่านทุ่งนาโล่ง รถยนต์วิ่งไป-มา จะมอง

เห็นกันได้สะดวกสบายในระยะไกลๆ กว่าจะเดินทางไปถึงเขาหลวงใช้เวลาวิ่งนานกว่าทุกครั้งที่ฝนไม่ตก เพราะถนนลื่น โชเฟอร์ขับด้วยความเร็วสูงไม่ได้ เมื่อรถยนต์จอดเรียบร้อยแล้วต่างก็แยกย้ายกันหาหน่อไม้รวกเช่นเคย ครั้งนี้กว่าจะหาหน่อไม้รวกได้เต็มคนละ ๒ กระสอบปุ๋ยเวลาล่วงเลยไปถึงประมาณ ๔ โมงเย็น เมื่อรวบรวมพรรคพวกที่ไปด้วยกันครบแล้วก็ขึ้นรถยนต์กลับบ้าน ระหว่างทางได้เกิดลมพายุฝนตกหนักรถยนต์วิ่งห่างจากเชิงเขามาขึ้นถนนลูกรังที่จะเข้าหมู่บ้าน ขณะนั้นรถยนต์ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ก็วิ่งมาถึงพอดี หลวงพ่อจ้อยฯ เห็นรถยนต์คันที่คุณกาญจนาฯ และพรรคพวก ซึ่งประกอบด้วยคนและหน่อไม้จำนวนมาก ทำให้มองเห็นชัดว่ารถหนักมาก หลวงพ่อฯ จึงพูดขึ้นว่า "อีหนู มาขึ้นรถของหลวงพ่อบ้าง รถของเอ็งมันหนักมาก ทั้งคน ทั้งหน่อไม้ ถนนมันลื่นประเดี๋ยวจะเป็นอันตรายไป" เมื่อได้ยินหลวงพ่อฯ พูดอย่างนั้นจึงแบ่งคนไปขึ้นรถหลวงพ่อ ๔-๕ คน คุณกาญจนาฯ นั่งไปกับรถสองแถวคันเดิม เมื่อพวกของคุณกาญจนาฯ ไปขึ้นรถยนต์ของหลวงพ่อฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว หลวงพ่อฯ ก็บอก กับคนขับรถยนต์สองแถวให้ขับล่วงหน้าไปก่อน หลวงพ่อฯ จะแวะคุยกับชาวบ้านสักครู่ ประเดี๋ยวจะตามหลังไป รถออกวิ่งไปได้นานพอสมควรจะเข้าหมู่บ้านแล้ว คุณกาญจนาฯ ได้บ่นกับคนในรถสองแถวว่า "พวกเราไม่ควรไปนั่งรถหลวงพ่อฯ เลย จนป่านนี้แล้วรถของหลวงพ่อยังไม่เห็นมาเลย จะต้องไปจอดคอยรถหลวงพ่อเสียเวลานานอีก ฝนก็ตกมากด้วย คงถึงบ้านมืดค่ำแน่" เมื่อคุณกาญจนาฯ พูดจบ รถสองแถวก็วิ่งถึงสะพานไม้ข้ามคลองในหมู่บ้าน สะพานชำรุด เกรงว่าจะรับน้ำหนักรถ คนโดยสาร และหน่อไม้ไม่ไหว คนจึงต้องลงจากรถยนต์แล้วช่วยกันเข็นรถให้ค่อยๆ วิ่งข้ามสะพานโดยไม่ได้ติดเครื่องยนต์ ก่อนจะเข็นรถต่างก็บ่นกันว่าไม่เห็นรถหลวงพ่อฯ มาสักที ซึ่งบริเวณนั้นไม่มีต้นไม้ และวัชพืชขึ้นปิดบัง จึงมองเห็นไปตามถนนได้ชัดแจ้งและระยะไกลด้วย เมื่อเข็นรถข้ามสะพานเสร็จ ใช้เวลาประมาณไม่เกิน ๕ นาที หันกลับไปอีกครั้งพบรถยนต์ของหลวงพ่อจ้อยฯ จอดชิดอยู่ท้ายรถยนต์สองแถวโดยไม่ได้ยินเสียงเครื่องยนต์อีกด้วย พรรคพวกที่ไปกับรถสองแถวต่างตกตะลึงไปตามๆ กัน เพราะถนนลื่น และเป็นหลุมเป็นบ่อ รถหลวงพ่อฯ ไม่น่าจะวิ่งได้และมาถึงเร็วเพียงนั้น ประกอบกับระยะทางไกลมองไปจนสุดสายตา ทุกคนขนลุก ยกมือไหว้หลวงพ่อฯ กันเป็นแถวเพราะเชื่อแน่แก่สายตาและใจตนเองว่าหลวงพ่อจ้อยฯ จะต้องแสดงอภินิหารย่นหนทางได้จริงตามที่มีข่าวเล่าลือกันมานานแล้ว

## เรื่องที่ ๓ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ รู้ซึ่งใจของบุคคลอื่น

พระอาจารย์สมศักดิ์ ปญฺญาธโร รองเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร เล่าให้ผู้เขียนฟังและนำสมุดบันทึกเหตุการณ์ในวันนั้นออกมาให้ผู้เขียนดู พร้อมกับพูดว่าอาตมาประสบมากับตัวเอง เมื่อประสบเหตุการณ์แล้วก็บันทึกไว้ในวันนั้นเลย เรื่องที่เกิดขึ้นนั้นมีอยู่ว่าเมื่อต้นปี ๒๕๓๕ ขณะนั้นหลวงพ่อจ้อยฯ กำลังทำการ ก่อสร้างฝายกักเก็บน้ำเขาแก้วและเขาหินเพลิง โดยการจ้างผู้รับเหมาเข้าไปดำเนินการก่อสร้าง และทำการก่อสร้างทั้งถนนและฝายไปแล้วประมาณ ๗๐% ผู้รับเหมาแจ้งว่าจะขอเบิกเงินค่าจ้างจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ในฐานะเป็นรองเจ้า

อาวาสและเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานกิจการของวัดแทนหลวงพ่อ ก็มีความหนักใจว่าจะเอาปัจจัยที่ไหนไปให้ผู้รับเหมาเขา จำนวนถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) ซึ่งไม่ใช่เงินเล็กน้อย ในฐานะสภาพของวัดบ้านนอก จึงไปกราบเรียนให้หลวงพ่อจ้อยฯ ทราบว่า หลวงพ่อครับ โยมที่เขารับจ้างทำฝายทำถนนเขาจะขอเบิกปัจจัย และเขาขอเบิกปัจจัยครั้งนี้จำนวนถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) จะทำอย่างไรดีครับหลวงพ่อไม่ได้พูดอะไรเลยได้แต่ผงกศีรษะ แสดงอาการรับทราบเท่านั้นเอง

ต่อมาวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เหตุการณ์ปาฏิหาริย์ได้เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นที่วัดศรีอุทุมพร เมื่อเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. หรือบ่าย ๒ โมง หลวงพ่อกลับจากไปควบคุมดูแลการก่อสร้างฝายเขาแก้วและเขาหินเพลิงมาที่วัด มีญาติโยมนำรถยนต์มาขอความเมตตานุเคราะห์ให้หลวงพ่อช่วยเจิมเพื่อความเป็นสวัสดิมงคล จำนวน ๒ คัน หลวงพ่อก็นั่งบริกรรมปลุกเสกแป้งสำหรับเจิมรถ เสร็จแล้วนิมนต์พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ให้ไปเจิมรถแทนเพราะหลวงพ่อได้ประสิทธิประสาทวิชาการเจิมรถให้กับพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ไว้แล้ว พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ก็ไปทำพิธีเจิมรถแทนหลวงพ่อจนเสร็จเรียบร้อยทั้ง ๒ คัน ญาติโยมก็นมัสการลากลับไปทั้งหมด ตามปกติทุกวันเมื่อเสร็จภารกิจที่วัดแล้ว หลวงพ่อจะต้องรีบกลับไปทำการควบคุมการก่อสร้างฝายและถนน แต่วันนั้นหลวงพ่อไม่กลับไปควบคุมงานอย่างเช่นทุกวัน หลวงพ่อกลับเข้ากุฏิปิดห้องเงียบอยู่ประมาณ ๒ ชั่วโมง มีโยม ป.ประตูน้ำ ไปจากกรุงเทพฯ เพื่อนมัสการหลวงพ่อ และได้นมัสการหลวงพ่อที่ประตูกุฏิ ทันทีนั้นหลวงพ่อก็เปิดประตูกุฏิออกมาแล้วพูดคุยอยู่กับโยม ป.ประตูน้ำ สักครู่หนึ่ง โยม ป.ประตูน้ำ ได้เอ่ยปากนมัสการถามหลวงพ่อว่า "หลวงพ่อครับ เงินค่าจ้างทำถนนนั้นยังจะต้องให้เขาอีกเท่าไร" หลวงพ่อก็ตอบโยม ป.ประตูน้ำ "จะต้องให้ผู้รับเหมาเขาอีก ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคมนี้" โยม ป.ประตูน้ำ ก็นมัสการหลวงพ่อว่า "ได้เลยครับกระผมขอบริจาคเงินทำบุญกับหลวงพ่อจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)" โดยจ่ายเป็นเช็คเงินสดถวายให้กับหลวงพ่อทันที หลวงพ่อได้มอบเช็คดังกล่าวให้ไวยาจักรของวัดไปรับเงินแล้วมอบให้ผู้รับเหมาก่อสร้างทำถนนและฝายไปทันตามกำหนด ปลดเปลื้องความทุกข์กังวลใจในภาระหน้าที่ของพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ไปได้ คล้ายกับยกของหนักออกจากอกฉันนั้น

## เรื่องที่ ๔

## หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ คาดเห็นผลในอนาคต จักบันดาลเกิด

คุณดอน จมูกบาน หรือซุปเปอร์ดอน ยอดดาวตลกของเมืองไทย บ้านเดิมอยู่หนองเบน ไม่ไกลจากวัดศรีอุทุมพรมากนัก และเป็นผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาต่อหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อย่างสุดหัวใจและสุดชีวิต ไปมานมัสการหลวงพ่ออยู่เสมอๆ ได้เล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ตอนที่จะทำการเปิดร้านขายอาหาร ใช้ชื่อว่า "ซุปเปอร์ดอน" เดิมมีหุ้นส่วนกันเพียง ๒ หุ้น คือ ๕๐% เท่ากัน แต่มีลูกน้องเก่าของคุณดอนฯ ไปขอเข้าร่วมหุ้นด้วย หุ้นส่วนคู่กับคุณดอนฯ ก็แบ่งให้เข้าร่วมหุ้นไป ๒๐% เมื่อจะเปิดร้านอาหารได้ไปนมัสการปรึกษาหลวงพ่อจ้อยฯ ขอคำแนะนำจากหลวงพ่อว่าจะทำพิธีเปิดร้านวันใดดี หลวงพ่อก็บอกว่า ให้ทำพิธีเปิดร้านวันศุกร์ ท่านรับปากว่าจะไปทำพิธีเปิดร้านด้วย

เมื่อใกล้จะถึงวันทำพิธีเปิดร้าน คุณดอนก็ได้
ไปนมัสการหลวงพ่ออีกครั้งหนึ่ง เมื่อนมัสการ
เสร็จแล้วก็จะกลับ หลวงพ่อก็มีธุระจะเข้าไปใน
ตัวเมืองนครสวรรค์ด้วย ให้คุณภิญโญนำรถยนต์
มาคอยรับ แต่เมื่อเวลาจะออกจากวัดจริงๆ หลวง
พ่อไม่ไปขึ้นรถคุณภิญโญ แต่กลับขึ้นรถยนต์ของ
คุณดอน คุณดอนก็ดีใจที่หลวงพ่อได้ขึ้นนั่งรถของ
ตน นับว่าเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง เมื่อหลวงพ่อขึ้น
นั่งสักครู่ก็นั่งเงียบจะหลับหรือไม่หลับก็ไม่ทราบ
คุณดอนจะแวะเยี่ยมพี่ชายที่หนองเบนก็ไม่กล้า
บอกหลวงพ่อ เกรงว่าหลวงพ่อจะตื่น ก็ขับรถไป
เรื่อยๆ เมื่อถึงหนองเบนก็ค่อยๆ ขับรถเข้าไปบ้าน
พี่ชายซึ่งอยู่หลังวัดหนองเบน ประกอบกับ
ถนนทางเข้าบ้านพี่ชายคุณดอนเป็นถนนลูกรัง
เข้าไปในซอยเล็กน้อยพอถึงบ้านพี่ชายคุณดอน
หลวงพ่อก็ตื่นขึ้นแล้วถามว่านี่ที่ไหนกันโยม
คุณดอนก็นมัสการว่าผมขอแวะเยี่ยมพี่ชายหน่อย
ตรงนี้อยู่หลังวัดหนองเบน คุณดอนแวะเยี่ยม
พี่ชายสักครู่ก็ขับรถยนต์ออกจากบ้านพี่ชาย
มุ่งหน้าเข้าตัวเมืองนครสวรรค์ โดยมีคุณภิญโญ
ขับรถนำหน้า หลวงพ่อก็นั่งคล้ายกลับหลับไปใน
รถยนต์ของคุณดอน เมื่อใกล้จะถึงทางเข้าตลาด
ปากน้ำโพ คุณดอนก็ได้นมัสการถามหลวงพ่อว่า
จะไปที่ไหน หลวงพ่อก็บอกว่าจะไปสายพิษณุโลก
คุณดอนก็ขับรถตามหลังคุณภิญโญซึ่งขับรถ
นำหน้าอยู่ คุณดอนก็ไม่ทราบว่าหลวงพ่อจะไป
ที่ใด จึงได้เร่งเครื่องยนต์ให้ทันรถคุณภิญโญ แล้ว
หยุดรถหน้ารถคุณภิญโญ พร้อมกับถาม
คุณภิญโญว่าหลวงพ่อจะไปที่ไหน พอดีหลวงพ่อ
ตื่นก็บอกว่าไปสายพิษณุโลก เมื่อไปถึงถนนสาย
พิษณุโลกแล้ว คุณดอนก็นมัสการถามหลวงพ่อ
ว่าจะไปที่ไหน หลวงพ่อตอบว่าไปอู่รถ คุณภิญโญ
ก็ขับรถนำหน้าไปอู่รถ เมื่อถึงอู่รถแทรกเตอร์
ซึ่งอยู่ใกล้สะพานไปจังหวัดพิษณุโลกแล้ว
หลวงพ่อก็ลงจากรถยนต์ของคุณดอน นั่งลงที่โต๊ะ
หินอ่อน ลูกน้องของคุณดอนก็ปรนนิบัติ บีบนวด
แขน ขา ให้หลวงพ่อๆ ก็นั่งเอนหลังคล้ายหลับ
ต่อไปอีก สักครู่หนึ่งหลวงพ่อก็พูดขึ้นมาเฉยๆ ว่า
"ทำไม่ได้ ทำเขาไม่ได้ ทำอะไรเขาไม่ได้" ลูกน้อง
คุณดอนได้ยินดังนั้นก็นมัสการถามหลวงพ่อว่า หลวง
พ่อพูดอะไร หลวงพ่อก็ตอบว่า ก็ลูกพี่แกละซี ใคร
ทำอะไรเขาไม่ได้ เขาเป็นคนดี พอดีคุณดอนเดิน
ผ่านมา ลูกน้องคุณดอนก็ ร้องเรียกลูกพี่มานี่
หลวงพ่อพูดอะไรพี่ คุณดอนก็นมัสการถามหลวง
พ่อว่าอะไรครับหลวงพ่อ หลวงพ่อก็ตอบว่า ทำดี
เข้าไว้ ทำประวัติให้ดีๆ มีอะไรให้นึกถึงหลวงพ่อ หลวง
พ่อจะช่วย เมื่อนมัสการลาจากหลวงพ่อกลับไป
กรุงเทพฯ แล้ว คุณดอนก็พูดกับลูกน้องว่า กูจะ
มีอะไรว๊ะ กูไม่เคยมีเรื่องมีราวอะไรกับใคร
คุณดอนไปหาหลวงพ่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน
๒๕๓๙ และเปิดร้านอาหารวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน
๒๕๓๙ หลวงพ่อติดธุระไปร่วมพิธีเปิดร้านไม่ได้
หลวงพ่อสั่งว่าหากมีเรื่องกลุ้มใจอะไรให้ไปหา
หลวงพ่อจะช่วย คุณดอนเปิดร้านวันที่ ๒๒
พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ขายได้หมื่นกว่าบาท วันที่
๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ลูกน้องไม่ยอมไปทำงาน
ทั้งๆ ที่ในวันดังกล่าวคุณดอนจะต้องไปแสดงใน
งานทอดกฐินของหลวงพ่อที่ วัดศรีอุทุมพร
ลูกน้องเก่าของคุณดอนได้ไปพูดยุแหย่หุ้นส่วนว่า
หุ้นส่วนทำงานมากคุณดอนไม่ได้ทำอะไร เหตุที่
คุณดอนไม่ได้ทำอะไรเพราะคุณดอนเป็นคนออกเงิน
ลูกน้องก็เที่ยวยุแหย่หุ้นส่วนอยู่ตลอดเวลา เวลา
คุณดอนไม่อยู่ หุ้นส่วนก็ทำตัวเป็นผู้จัดการเสียเอง
จะขึ้นเงินเดือนใครก็ขึ้นให้ไปตามใจ ไม่เคย
ปรึกษาหารือคุณดอนแต่อย่างใด และเวลาคุณ
ดอนไม่อยู่ ยังใช้วาจาหยาบคายต่อภรรยา
ลูกสาวและหลานของคุณดอน กับคอยจับผิดเกี่ยว
กับการเงินและบัญชีอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย

ประมาณวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ คุณดอนกลับจากภารกิจที่จังหวัดแพร่มาแล้ว ภรรยา ลูกสาว และหลานสาวก็เล่าให้ฟัง คุณดอนโมโห ไปสอบถามหุ้นส่วน เขาตอบว่าถ้าไม่พอใจก็ให้ขายหุ้นให้เขา เขาจะซื้อ คุณดอนก็ตอบว่าเรื่องอะไรกูจะขายกูทำของกูมา ลูกน้องเก่าของคุณดอนก็พยายามปลุกปั่นหุ้นส่วนของคุณดอนอยู่ตลอดเวลา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ คุณดอนจะต้องออกรายการที่สถานีโทรทัศน์สีช่อง ๗ ไม่ทราบว่ามีอะไรดลใจคุณดอน ทำให้คุณดอนไม่ไปออกรายการในวันดังกล่าว แต่กลับเข้าไปที่ร้าน เห็นว่าลูกน้องเก่านั่งอยู่ที่ร้าน ได้พูดต่อว่ากับหุ้นส่วนว่าไม่น่าจะให้ลูกน้องผมไปทำอย่างนี้ ไปว่าลูกเมียผมให้เสียอกเสียใจถึงกับร้องห่มร้องไห้เสียงานเสียการ ลูกน้องเก่ามีอาการเมาสุราไปด้วย คุณดอนได้ต่อว่าลูกน้องเก่าไปหนักๆ หลายอย่าง เช่น เวลางานฟรีมึงก็ไม่ไป ลูกน้องเก่าของคุณดอนก็ตอบว่า ก็เพราะฟรีจึงไม่ไป ลูกน้องเก่ามีความโกรธมาก ทำท่าจะควักปืนออกจากเอว คุณดอนก็เห็นและนั่งคุยอยู่กับหุ้นส่วนต่อไป ทำใจดีสู้เสือ แต่คิดในใจว่า ถ้ามันควักออกมาจะยิง คุณดอนก็จะต้องยิงก่อน สักพักหนึ่งลูกน้องเก่าคุณดอนก็เดินออกจากร้านไปนอกร้านด้านหลังคุณดอน ทันใดนั้นก็ชักปืนออกจากเอวแล้วยิงปืนขึ้นฟ้าไป ๓ นัด แล้วเดินเข้าไปหาคุณดอนพร้อมกับพูดว่า ผมไม่ได้ตั้งใจยิงพี่หรอก ผมจะยิงของผมเอง คุณดอนก็พูดว่า มึงยิงเอง ก็เรื่องของมึงสิ มึงยิงอะไรก็ช่างมัน ไม่เกี่ยวอะไรกับกู เสร็จแล้วต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันไป

เมื่อเกิดเรื่องดังกล่าวขึ้นแล้ว ทำให้คุณดอนคิดว่าหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ต้องได้ญาณหรืออภิญญาอะไรเป็นแน่ จึงหยั่งรู้เรื่องในอนาคตของตนได้ว่าจะต้องเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว จึงได้พูดขึ้นว่า "ทำไม่ได้ ทำเขาไม่ได้ ทำอะไรเขาไม่ได้ เขาเป็นคนดี" และที่ผ่านเหตุการณ์อันวิกฤตมาได้โดยไม่ได้รับอันตรายหรือเรื่องร้ายแรงใดๆ ทั้งสิ้น ก็เป็นเพราะเมตตาบารมีของหลวงพ่อจ้อยฯ คุ้มครองโดยแท้จริง

## เรื่องที่ ๕<br>หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ<br>ล่องหน

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ ข้าพเจ้าผู้เขียนพร้อมด้วยคุณเทวฤทธิ์ เฉลิมโยธิน บรรณาธิการหนังสือวงการพระเครื่อง และศรีภรรยาของคุณเทวฤทธิ์ ได้เดินทางไปนมัสการหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ที่วัดศรีอุทุมพร ไปถึงวัดเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. หลวงพ่อรับแขก อยู่ที่กุฏิพอดี ข้าพเจ้าทั้ง ๓ คน ได้เข้าไปนมัสการขอพรจากหลวงพ่อๆ ได้ให้พรประพรมน้ำพระพุทธมนต์ เพื่อความเป็นสวัสดิมงคลในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ให้ทุกคนชื่นใจ เกิดปิติในใจที่โชคดีได้พบหลวงพ่อไม่เสียเที่ยวที่เดินทางไป เมื่อหลวงพ่อประพรมน้ำพระพุทธมนต์ให้กับข้าพเจ้าทั้ง ๓ คน เสร็จแล้วก็นั่งสนทนากันอยู่ประมาณ ๑๕ นาที หลวงพ่อก็ขอตัวเข้าพักผ่อนจำวัตรในกุฏิ ข้าพเจ้าทั้ง ๓ คนก็ออกเดินพูดคุยกับคุณผัน บัวเทศ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านซึ่งอยู่ประจำที่กุฏิหลวงพ่อ และพระอาจารย์สมศักดิ์ ปญฺญาธโร รองเจ้าอาวาส อยู่กุฏิบริเวณใกล้ๆ กับกุฏิหลวงพ่อ คุณเทวฤทธิ์ เฉลิมโยธิน ได้ถวายความจำนงกับพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ว่าอยากได้ประวัติหลวงพ่อจ้อยไปลงในหนังสือวงการพระเครื่อง เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์ให้พุทธศาสนิกชนได้รู้จักหลวงพ่อกว้างขวางมากขึ้นและได้นมัสการให้หลวงพ่อทราบแล้ว หลวงพ่อไม่ขัดข้อง พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ก็ยินดีจัดหาประวัติและวัตถุมงคลตัวอย่างให้คุณ

เทวฤทธิ์ฯ ได้ถ่ายภาพไปด้วย เพื่อลงในหนังสือดังกล่าว เมื่อเสร็จภารกิจกับท่านพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ แล้วข้าพเจ้าทั้ง ๓ คน ได้กลับไปที่หน้ากุฏิหลวงพ่ออีกครั้งหนึ่ง พบสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ ๓-๔ คน อายุประมาณ ๓๐ ปี นั่งรอเพื่อพบหลวงพ่ออยู่ ข้าพเจ้าได้เอ่ยปากถามสุภาพสตรีว่าหนูมาจากไหน สุภาพสตรีได้ตอบข้าพเจ้าว่ามาจากพระประแดง สมุทรปราการ ข้าพเจ้าสงสัยจึงถามต่อไปอีกว่า บ้านหนูเคยอยู่แถวนี้หรือจึงรู้จักหลวงพ่อ สุภาพสตรีได้ตอบข้าพเจ้าว่าไม่ได้อยู่ที่นี่ อยู่พระประแดง เหตุที่รู้จักหลวงพ่อเพราะมีลูกคนข้างบ้านถูกรถชน หลวงพ่อช่วยรักษาลูกคนข้างบ้านหาย ทันใดนั้นสุภาพบุรุษที่ไปนั่งรออยู่ด้วย เสียดายที่ข้าพเจ้าไม่ได้จดชื่อและที่อยู่ของเขาไว้ ซึ่ง ณ ที่พบกันวันนั้นและตรงนั้น คุณเทวฤทธิ์ เฉลิมโยธิน เป็นผู้จดชื่อและที่อยู่ของเขาไว้ สุภาพบุรุษได้เล่าต่อไปว่า มีลูกชายของคนข้างบ้านถูกรถชน อาการสาหัสมาก อยู่โรงพยาบาลประมาณ ๑๕ วัน แล้วอาการก็ไม่ดีขึ้น และยังไม่รู้สึกตัวเลย แพทย์บอกว่า ๕๐-๕๐% ให้พ่อแม่ทำใจ พ่อแม่เด็กไปดูหมอหรือเข้าทรงก็ไม่ทราบ เขาบอกว่าต้องให้พระอรหันต์รักษาเด็กจึงจะหาย พ่อเด็กก็พยายามสืบว่ามีพระอรหันต์อยู่ที่ไหน มีคนบอกแนะนำให้พ่อเด็กไปหาหลวงพ่อจ้อยฯ วัดศรีอุทุมพร อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์ พ่อของเด็กก็เดินทางมานมัสการหลวงพ่อ และ ได้มีโอกาสพบหลวงพ่อ แจ้งความจำนงอาการป่วยของลูกให้หลวงพ่อทราบ พอหลวงพ่อทราบ หลวงพ่อก็บอกว่าไม่เป็นไร หลวงพ่อจะช่วยรักษาให้ พร้อมกับหยิบเหรียญของ หลวงพ่อยื่นให้พ่อเด็ก ๒ องค์ โดยสั่งว่าให้โยม ๑ องค์ อีก ๑ องค์ ขอให้โยมรีบนำไปให้เด็ก เมื่อไปถึงให้คล้องคอเด็กติดตัวไว้ประจำ ปกติหลวงพ่อแจกเหรียญจะต้องมีรูปของหลวงพ่อใส่ซองพลาสติกมอบให้คู่กันไปด้วย เมื่อพ่อเด็กได้ฟังคำสั่งจากหลวงพ่ออย่างนั้นแล้วก็รีบนมัสการลาหลวงพ่อ เดินทางกลับกรุงเทพฯ ทันที เมื่อไปถึงโรงพยาบาลแล้วก็รีบเดินเข้าไปหาลูก ขณะนั้นเองนางพยาบาล ที่ดูแลรับผิดชอบคนป่วยตึกนั้นอยู่ได้เดินเข้าไปบอกพ่อเด็กว่า เมื่อสักครู่มีพระแก่ๆ รูปหนึ่งมาเยี่ยมเด็กและมานั่งเสกนั่งเป่าเด็กอยู่นาน เพิ่งเดินลงไปเดี๋ยวนี้เอง สวนทางกันหรือเปล่า พ่อเด็กก็บอกว่าไม่เห็นสวนกันเลย และสอบถามรูปร่างของพระรูปดังกล่าว นางพยาบาลก็บอกเล่าลักษณะให้ฟังว่ารูปร่างผอมๆ ดำ ผมบนศีรษะขาว พ่อเด็กจึงนำรูปหลวงพ่อจ้อยฯ ที่ได้รับแจกไปออกให้ดู พอนางพยาบาลเห็นรูปหลวงพ่อจ้อยฯ เข้าก็รีบตอบทันทีว่าองค์นี้ใช่แล้วที่มานั่งเสกเป่าเด็กที่ป่วย เพิ่งกลับออกไปเดี๋ยวนี้เอง พ่อเด็กจึงแปลกใจมาก ได้นำเหรียญของหลวงพ่อจ้อยฯ คล้องคอเด็กไว้ ๑ องค์ ตามที่หลวงพ่อสั่ง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เด็กคนนั้นก็มีอาการหายวันหายคืน ประสาทและความจำทุกอย่างเหมือนเดิม ไม่มีอะไรบกพร่อง ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาในหลวงพ่อจ้อยฯ จึงเดินทางมาหาหลวงพ่อในวันนี้ ขณะนั้นคุณผัน บัวเทศก็ได้พูดเสริมขึ้นว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์มาก พ่อของเด็กเคยพาเด็กคนนั้นมานมัสการหลวงพ่อที่วัดนี้ด้วย เด็กพูดภาษาอังกฤษได้เก่งด้วย แสดงว่าประสาทความจำของเด็กหายเป็นปกติอย่างเดิม ทุกคนที่ฟังสุภาพบุรุษคนนั้นเล่าก็นั่งสงบนิ่งไปหมดเพราะเป็นเรื่องที่แปลก ไม่น่าจะเป็นไปได้แต่ก็เป็นไปแล้ว ผู้เขียนเองเชื่อมั่นว่าคงเป็นเพราะอภินิหารหรือฤทธานุภาพของหลวงพ่อจ้อยฯ แน่นอน เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้ทำให้ข้าพเจ้าผู้เขียนคิดถึงอดีต เมื่อประมาณปี ๒๕๒๓ ได้มีหนังสือพิมพ์ไทยและหนังสือพิมพ์ต่างประเทศลงข่าวว่ามีนักบินของกองทัพอากาศไทยคนหนึ่ง ขณะฝึกบินอยู่

บนท้องฟ้า ได้สังเกตเห็นมีพระภิกษุรูปหนึ่งนั่งสมาธิลอยอยู่บนก้อนเมฆในอากาศ นอกเครื่องบินของเขา เมื่อบินกลับลงสู่พื้นดินแล้ว จึงเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง พร้อมกับบอกบุคลิกลักษณะให้ทราบแต่ไม่มีใครรู้จัก จึงกางแผนที่สำรวจบริเวณที่พบพระภิกษุลอยอยู่บนก้อนเมฆในอากาศนั้นว่าอยู่ที่ไหน พบว่าอยู่เหนือดอยแม่ปั๋ง เขาจึงเดินทางไปสอบถามชาวบ้านแถวนั้นพร้อมกับบอกบุคลิกลักษณะให้เขาทราบ จึงได้ความว่าพระภิกษุรูปนั้นคือหลวงปู่แหวน วัดดอยแม่ปั๋ง เป็นพระที่พวกเขาเคารพนับถือมากที่สุด นักบินจึงปลงใจเชื่อมั่นว่า พระภิกษุที่เขาเห็นนั้นจะต้องเป็นอภินิหารของหลวงปู่แหวนแน่นอน ข่าวเรื่องนี้ได้แพร่ขยายออกไปจากปากต่อปากของมหาชนอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาหลวงปู่แหวน วัดดอยแม่ปั๋ง จึงเป็นพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศและต่างประเทศ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังที่ได้นำมาเรียนให้ทราบแล้วทั้ง ๕ ครั้งนี้ เป็นที่น่าเชื่อได้ว่าหลวงพ่อจ้อยฯ จะต้องได้บรรลุญาณหรืออภิญญาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยแท้ ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ ซึ่งเกิดขึ้นภายในจิตใจของหลวงพ่อด้วยผลของการปฏิบัติอย่างสมบูรณ์และบริบูรณ์ในหลักของไตรสิกขาของหลวงพ่อนั่นเอง

## หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ วาจาสิทธิ์

เมื่อประมาณวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ขณะที่ข้าพเจ้า ผู้เขียนกำลังนั่งทำงานอยู่ที่เรือนจำกลางนครสวรรค์ ได้มีเจ้าหน้าที่เรือนจำไปแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า มีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบล ลูกศิษย์หลวงพ่อจ้อยฯ วัดศรีอุทุมพรมาเยี่ยมข้าพเจ้า ได้ให้เจ้าหน้าที่เชิญเข้าพบที่ห้องทำงาน ผู้ที่ขอพบในวันนั้นคือ

๑. นายอินทร์ เสนาณรงค์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙

๒. นายผัน บัวเทศ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๔

๓. นายวิศาล วทานียเวช แพทย์ประจำตำบลหนองกรด

เมื่อบุคคลทั้ง ๓ ไปพบข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าได้สั่งให้เจ้าหน้าที่เรือนจำชงกาแฟนั่งดื่มกันและคุยกันไปตามประสาคนที่รู้จักรักใคร่คุ้นเคยอย่างญาติสนิท ตามพุทธภาษิตที่ว่าวิสสาสา ปรมาญาติ ความคุ้นเคยเป็นญาติอันสนิท คุยกันอยู่หลายเรื่องจิบกาแฟเกือบจะหมดถ้วยแล้ว ด้วยความสงสัยและอยากทราบข้อเท็จจริง จึงได้เอ่ยถามบุคคลทั้ง ๓ ว่า ได้ทราบข่าวประชาชนเขาพูดกันว่าหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ วาจาศักดิ์สิทธิ์ ไม่ทราบว่าศักดิ์สิทธิ์จริงหรือไม่ บุคคลทั้ง ๓ ต่างก็ยอมรับกับข้าพเจ้าเป็นเสียงเดียวกันว่าหลวงพ่อจ้อยฯ วาจาศักดิ์สิทธิ์จริง และได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟัง ดังนี้

**รายที่ ๑** เมื่อประมาณปี ๒๕๐๔ หลวงพ่อขอแรงประชาชนให้ไปช่วยกันสร้างสะพานข้ามคลองวังตาวัด หลวงพ่อได้ไปทำการควบคุมคนงานทำงานอยู่ ณ ที่นั้น ขณะแดดร้อน หลวงพ่อก็กางร่มครั้นตกเย็นแดดร่มลมตก หลวงพ่อก็เก็บร่มไปวางไว้ที่ริมหัวสะพานข้างทาง ขณะนั้นเอง นายประเดิม (นามสมมติ) มีอาชีพเลี้ยงเป็ด ได้ขับรถยนต์ผ่านมา คงจะเป็นเพราะถนนแคบและไม่ได้ดูให้รอบคอบ รถยนต์ได้วิ่งไปทับร่มของหลวงพ่อจ้อยฯ หักพังเสียหาย หลวงพ่อคงจะนึกเสียดายร่ม จึงได้เอ่ยปากพูดขึ้นว่า "ตาไม่เห็นเหรอ" เท่านั้นเอง เวลาผ่านไปได้ประมาณ ๑ เดือน ลูกนัยตาของนายประเดิมฯ ก็ค่อยๆ มัวลงและมืดมิดมองอะไรไม่เห็นเลย ทุกคนที่ทราบข่าวก็ลงความเห็นว่าเป็นเพราะวาจาศักดิ์สิทธิ์ของ หลวงพ่อจ้อยฯ

**รายที่ ๒** ลุงเจียมฯ (นามสมมติ) อยู่บ้านฝากคลองวัดศรีอุทุมพรยามว่างจากการทำไร่ทำนา ก็ยึดอาชีพจับปลาขายเป็นงานอดิเรก ลุงเจียมใช้ข่ายบ้าง จั่นบ้าง จับปลา กลางวันก็ลงข่ายห่างไกลออกจากวัดไปเล็กน้อย พอตกพลบค่ำก็ล่วงล้ำเข้าไปหาจับปลาในเขตวัด ซึ่งเรียกว่าเขตอภัยทาน คือเขตที่ให้อภัยแก่สรรพสัตว์ทั้งปวง หลวงพ่อทราบพฤติกรรมของลุงเจียมก็ได้ออกปากห้ามปรามอยู่หลายครั้ง ลุงเจียมก็ไม่ยอมเชื่อฟัง ยังขืนดื้อรั้นกระทำอยู่อีกเพราะความโลภอยากได้ปลามากๆ จะได้นำไปขายได้เงินมากๆ ความโลภครอบงำจิตใจ จึงทำให้เห็นผิดเป็นถูก อยู่มาวันหนึ่งหลวงพ่อจ้อยฯ ได้ทราบข้อเท็จจริงโดยถ่องแท้แล้วจึงได้เอ่ยพูดกับลุงเจียมขึ้นว่า "ต้องให้บอกกันทุกวันหรือไร พูดกันไม่รู้เรื่องหรือโยม" เขตหวงห้าม เขตอภัยทานน่าจะให้อภัยกัน เวลาผ่านไปไม่นาน ลุงเจียมก็กลายเป็นคนวิกลจริตสติวิปลาส จำอะไรไม่ได้แม้กระทั่งลูกเมียของตนเองก็จำไม่ได้และได้หายออกจากบ้านไป ลูกเมียก็ออกติดตามไปยังบ้านญาติพี่น้องทั้งใกล้และไกล แต่ก็ไม่สามารถติดตามลุงเจียมจนพบได้ จนปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีใครทราบว่าลุงเจียมแกยังมีชีวิตอยู่หรือล้มหายตายจากไปแล้ว ทุกคนที่ได้ทราบข่าวเรื่องนี้ก็ลงความเห็นกันว่าเป็นเพราะวาจาศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อจ้อยฯ เป็นแน่แท้

**รายที่ ๓** นายแสวง (นามสมมติ) อยู่บ้านวังเดื่อใกล้วัดศรีอุทุมพร ชอบลักลอบจับปลาและเต่าในเขตวัด และขโมยไก่วงวัด จำนวน ๒ ตัว ไปรับประทาน พระอาจารย์ทองคำ (แกละ) จะไปแจ้งความให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปจับกุมเพื่อดำเนินคดีอาญาตามกฎหมายบ้านเมือง หลวงพ่อทราบข่าวจึงห้ามไว้ไม่ให้ พระอาจารย์ทองคำไปแจ้งความ พร้อมกับเอ่ยปากพูดว่า "ใครกินประเดี๋ยวมันก็พุงแตก" อยู่มาไม่ช้าไม่นาน นายแสวงเริ่มป่วย มีอาการปวดท้อง ถ่ายอุจจาระไม่ออก ได้รับทุกข์ทรมานแสนสาหัส ภรรยาและบุตรนำส่งโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ จังหวัดนครสวรรค์ แพทย์ตรวจวินิจฉัยแล้วลงความเห็นว่า "ลำไส้ตัน" ต้องทำการผ่าตัดที่ท้องใช้ถ่ายอุจจาระทางสายยาง และล้มป่วยอยู่ไม่สู้นานก็ถึงแก่กรรมลง

**รายที่ ๔** ได้รับคำบอกเล่าจาก นายสายัณห์ พรหมโชติ อยู่บ้านเลขที่ ๔๐๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเคยอุปสมบทและจำพรรษาอยู่ที่วัดศรีอุทุมพร เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๔ มีพระชื่อพิจิตร จำนามสกุลไม่ได้กับพระมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ รูป อุปสมทบและจำพรรษาอยู่ด้วยกัน มีความรักใคร่สนิทสนมกันมาก เมื่อออกพรรษาและได้รับกฐินแล้วก็ลาสิกขาบทพร้อมกัน เมื่อลาสิกขาบทเรียบร้อยแล้วก็ไปอาบน้ำพร้อมกัน เมื่ออาบน้ำเสร็จแล้ว ปรากฏว่ากระเป๋าสตางค์ของทิดสึกใหม่ที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งในกระเป๋าสำหรับใส่สตางค์ มีเงินอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ บาท หายไป ถามทิดพิจิตรว่าเห็นกระเป๋าสตางค์บ้างไหม ทิดพิจิตรก็ตอบว่าไม่เห็นทิดสึกใหม่เจ้าของกระเป๋าสตางค์ จึงไปนมัสการให้หลวงพ่อจ้อยฯ ทราบ หลวงพ่อจ้อยฯ จึงเรียกทิดพิจิตรไปถามว่าเห็นกระเป๋าสตางค์ของเขาไหม ทิดพิจิตรตอบว่าไม่เห็น หลวงพ่อจึงพูดขึ้นว่า "ถ้าไม่เห็นก็ไม่เห็นตลอดไปนะ" เสร็จแล้วก็แยกย้ายกันไป อยู่ต่อมาอีกไม่นาน ตาของทิดพิจิตรก็มองอะไรไม่ค่อยเห็นลงเรื่อยๆ จนมองอะไรไม่เห็น คงจะคิดได้จึงนำเอากระเป๋าสตางค์ไปคืนให้หลวงพ่อจ้อยฯ พร้อมกับรับสารภาพว่า เป็นคนขโมยกระเป๋าสตางค์ของเขาไป หลวงพ่อจ้อยฯ ได้พูดขึ้นว่า "เห็นแล้วประเดี๋ยวตาก็จะแลเห็น" เวลาล่วงเลยไปประมาณ ๑ สัปดาห์ ตาของทิดพิจิตรก็มองเห็นเป็นปกติ

**รายที่ ๕** นายผัน บัวเทศ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๔ เล่าให้ผู้เขียนฟังว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๒๔ ช่วงฤดูน้ำลด วันหนึ่งตนกับพวกประมาณ ๖ คน ได้เตรียมแบกแห ข่าย และสุ่มจะไปหาปลากันเดินผ่านมาทางวัดศรีอุทุมพร พบหลวงพ่อจ้อยฯ ยืนอยู่ พวกตนทั้งหมดก็นั่งทรุดตัวลงยกมือไหว้หลวงพ่อเพื่อถวายความเคารพ หลวงพ่อได้เอ่ยปากพูดกับพวกตนว่า "จะไปเล่นน้ำกันเหรอ" เสร็จแล้วก็แยกทางกันไป วันนั้นทั้งวันตนกับพรรคพวกที่ไปทอดแห ลงข่าย และสุ่มปลา ต่างก็ไม่ได้ปลากันเลยแม้แต่ตัวเดียว ข่าวเรื่องนี้ได้ขยายวงกว้างไปสู่ประชาชนทั้งหมู่บ้าน จนกระทั่งทุกวันนี้ถ้าใครจะไปหาปลา ไม่ว่าจะเป็นการทอดแห ลงข่าย หรือสุ่มปลา หากพบหลวงพ่อจ้อยฯ ยืนอยู่กลางทางจะต้องหลีกทางจากหลวงพ่อไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะไกลได้ เพราะกลัวหลวงพ่อจ้อยฯ จะถามว่า "จะไปเล่นน้ำกันเหรอ" อีก

## อภินิหารหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

เรื่องอภินิหารเหาะเหินเดินอากาศได้ ไม่ใช่เป็นเรื่องเหลวไหลหรือเป็นไปไม่ได้ และไม่ควรปฏิเสธว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้ โบราณว่า "สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่ามือคลำ สิบมือคลำไม่เท่าขยำด้วยมือตนเอง" แม้แต่ในบาลีท่านก็กล่าวไว้ว่า "อากาเส ยนฺติ อิทธิยา" หมายความว่า ไปในอากาศด้วยฤทธิ์ ผู้ใดจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม แต่ผู้เขียนขอเรียนว่าในอดีตครั้งพุทธกาล พระพุทธองค์ก็ได้ทรงยกย่องพระมหาโมคคัลลานเถระว่าเป็นเอตทัคคะหรือเป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในทางเป็นผู้มีฤทธิ์ สำหรับประวัติของพระมหาโมคคัลลานเถระ นั้นปรากฏตามตำนาน ดังนี้

พระมหาโมคคัลลานเถระ เป็นบุตรพราหมณ์ผู้เป็นนายบ้าน ชื่อว่า โกลิตะ มารดาชื่อนางโมคคัลลี เดิมชื่อว่า "โกลิตะ" ตามโคตรของบิดา เหตุที่นิยมเรียกชื่อว่า "โมคคัลลานะ" เพราะเป็นบุตรของนางโมคคัลลี ชาติภูมิของท่านอยู่ไม่ห่างจากเมืองราชคฤห์ สมัยเป็นเด็กเป็นสหายรักใคร่ชอบพอกันมากกับอุปติสสมานพ (พระสารีบุตร) ซึ่งมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันและตระกูลทั้ง ๒ มั่งคั่ง สมบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์และบริวารเท่าๆ กัน ประกอบกับบรรพบุรุษก็มีความคุ้นเคยสนิทสนมกันมาเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว เมื่อโกลิตมานพเจริญวัยขึ้นแล้วก็ได้ไปศึกษาเล่าเรียนศิลปด้วยกันกับอุปติสสมานพ กระทั่งเข้ามาบวชในพระพุทธศาสนาก็บวชพร้อมกัน เมื่อโกลิตมานพอุปสมบทแล้ว ๗ วัน ได้ไปทำความเพียรอยู่ที่บ้านกัลลวาลมุตตคาม แขวงมคธ เกิดความอ่อนใจนั่งโงกง่วงอยู่ พระบรมศาสนาเสด็จไปพบเข้าทรงสั่งสอน และแสดงอุบายสำหรับระงับความง่วง ๘ ประการ และทรงสั่งสอนให้สำเนียกว่าเราจักไม่ชูงวง (คือ การถือตัว) เข้าไปสู่ตระกูลจักไม่พูดคำที่เป็นเหตุให้คนเถียงกันเข้าใจผิดกันและตรัสสอนให้ยินดีด้วยที่นั่งที่นอนอันเงียบสงัด และควรเป็นอยู่ตามลำพังสมณวิสัย เมื่อตรัสสอนอย่างนี้แล้วพระโมคคัลลานะกราบทูลถามว่าโดยย่อข้อปฏิบัติ เพียงเท่าไร ภิกษุชื่อว่าน้อมไปแล้วในธรรมที่สิ้นตัณหามีความสำเร็จล่วง ส่วนเกษมจาก โยคธรรม เป็นพรหมจารีบุคคลยิ่งกว่าผู้อื่น มีที่สุดดีกว่าผู้อื่น ประเสริฐสุดกว่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พระบรมศาสดาตรัสตอบว่า โมคคัลลานะ ภิกษุในธรรมวินัยนี้ ได้สดับแล้วว่าธรรมทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น เธอทราบชัดธรรมทั้งปวง ด้วยปัญญาอันวิเศษย่อมกำหนดรู้ธรรมทั้งปวงได้ เธอได้ประสบเวทนาอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสุขก็ดี เป็นทุกข์ก็ดีมิใช่สุข มิใช่ทุกข์ก็ดี เธอพิจารณาเห็นว่าไม่เที่ยง พิจารณา

เห็นด้วยปัญญาเป็นเครื่องหน่ายเป็นเครื่องดับ เป็นเครื่องสละคืนในเวทนาทั้งหลายนั้น เมื่อพิจารณาเห็นดังนี้ย่อมไม่ยึดมั่นถือมั่นสิ่งอะไรๆ ในโลก ไม่มีความสะดุ้งหวาดหวั่น ย่อมดับกิเลสให้สงบได้ด้วยตนเองและทราบชัดว่าชาตินี้สิ้นแล้ว พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว กิจที่จะต้องทำได้ทำสำเร็จแล้ว กิจอื่นที่จะทำอย่างนี้อีกไม่มีแล้ว ว่าโดยย่อข้อปฏิบัติเพียงเท่านี้แล ภิกษุได้ชื่อว่าน้อมไปแล้ว ในธรรมที่สิ้นตัณหา ท่านพระโมคคัลลานะได้ปฏิบัติตามโอวาทที่พระบรมศาสดาตรัสสั่งสอนก็ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ในวันนั้น

เมื่อพระโมคคัลลานะ ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ก็ได้เป็นกำลังสำคัญของพระบรมศาสดา ในการดำเนินกิจต่างๆ ของพระพุทธศาสนาที่พระองค์ทรงดำริให้สำเร็จทุกกรณี เพราะท่านเป็นผู้มีฤทธานุภาพมาก และได้รับยกย่องจากพระบรมศาสดาว่า "เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในทางเป็นผู้มีฤทธิ์" และทรงยกย่องว่าเป็นคู่พระอัครสาวกคู่กันกับพระสารีบุตร ในการอุปการะภิกษุผู้เข้ามาบวชในพระธรรมวินัย

หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นพระเถระผู้มีพรรษายุกาลมากรูปหนึ่งของคณะสงฆ์ไทย เป็นพระปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เป็นพระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติควร และปฏิบัติชอบ อยู่ในระบบสังฆคุณ อดุลเพียบพร้อมด้วยศีลาจารวัตร เคร่งครัดในธรรมวินัย มีจิตใจเปี่ยมล้นด้วยเมตตาธรรม ไม่ยึดมั่นถือมั่นในลาภสักการะทั้งปวง หลุดพ้นจากบ่วง คือตัณหา จึงเชื่อว่าเป็นเหตุนำพาให้เกิดบารมีอภินิหาร ซึ่งมีผู้ประสบเหตุการณ์ ดังต่อไปนี้

เมื่อประมาณวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ข้าพเจ้าผู้เขียนได้มีโอกาสรู้จักกับคุณสงวนศักดิ์ ประสิทธิเขตกิจ อยู่บ้านเลขที่ ๕๘๗–๕๘๙ ถนนแจ้งสนิท ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดยโสธร ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งผู้จัดการสินเชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยโสธรสหกิจมอเตอร์ มีความรับผิดชอบดูแลพนักงานและติดตามหนี้สินให้กับทางห้างฯ ได้พูดคุยกันถึงเรื่องการนับถือพระเกจิอาจารย์ต่างๆ และแลกเปลี่ยนพระที่แขวนคอของกันและกันดู ตามประสาคนเคยเป็นเด็กวัดมาด้วยกัน และมีความเคารพเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างสุดหัวใจ เมื่อคุณสงวนศักดิ์ ประสิทธิเขตกิจ ถอดสร้อยคอทองคำออกจากคอเพื่อให้ข้าพเจ้าชม เมื่อข้าพเจ้าพบพระที่คุณสงวนศักดิ์ฯ เลี่ยมทองคำใส่สร้อยแขวนคอติดตัวประจำที่ถอดออกมานั้นถึงกับงงไปชั่วขณะ เพราะพระที่คุณสงวนศักดิ์ฯ แขวนอยู่นั้นเป็นพระสมเด็จและเหรียญของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ วัดศรีอุทุมพร ทั้งหมด ข้าพเจ้าได้สอบถามคุณสงวนศักดิ์ฯ ว่าทำไมจึงเคารพนับถือและเลื่อมใสในหลวงพ่อจ้อยฯ เพียงองค์เดียว ไม่ศรัทธาเลื่อมใสในพระเกจิอาจารย์รูปอื่นๆ บ้างหรือคุณสงวนศักดิ์ฯ ได้ตอบข้าพเจ้าว่าเคารพนับถือหลวงพ่อจ้อยฯ มานานแล้ว พระสมเด็จและเหรียญของหลวงพ่อจ้อยฯ ที่แขวนใช้อยู่นี้ได้เคยประสบการณ์เกี่ยวกับอุบัติเหตุ มาแล้วถึง ๓ ครั้ง ก่อนออกจากบ้านจะต้องไหว้พระสวดมนต์ขอพรจากหลวงพ่อจ้อยฯ เป็นประจำทุกครั้ง และได้เล่าถึงการประสบอุบัติเหตุให้ข้าพเจ้าฟังแต่ละครั้งอย่างตื่นเต้น ข้าพเจ้าฟังแล้วก็พลอยตื่นเต้นไปด้วย ตื่นเต้นในบารมีหรืออภินิหารของหลวงพ่อจ้อยฯ ที่ทำให้คุณสงวนศักดิ์ฯ รอดพ้นจากอันตรายมาได้แต่ละครั้ง อย่างไม่คาดคิดว่าจะเป็นไปได้ ดังนี้

**ครั้งที่ ๑** เมื่อประมาณปี ๒๕๒๔ คุณสงวนศักดิ์ฯ ไปอยู่จังหวัดยโสธรใหม่ๆ ได้เดินทางไปทำธุรกิจที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ติดชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐ

ประชาชนลาว โดยรถยนต์ส่วนตัว ขณะที่รถยนต์กำลังวิ่งไปด้วยความเร็วสูง ได้ประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำหลายตลบ รถใช้การไม่ได้เลย แต่ตัวคุณสงวนศักดิ์ฯ เอง ไม่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่น้อย ชาวบ้านไปมุงดู ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "คนไม่น่ารอดตายมาได้เลย"

**ครั้งที่ ๒** เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๐ คุณสงวนศักดิ์ฯ เล่าว่าได้ขับรถจักรยานยนต์ไปทำธุรกิจที่ตำบลเขื่องคำ อำเภอเมืองฯ จังหวัดยโสธร ขณะที่ขับไปตามถนน ได้มีคนอายุประมาณ ๓๐ ปี วิ่งตัดหน้าโดยกระชั้นชิด รถจักรยานยนต์ที่คุณสงวนศักดิ์ฯ ขับไปวิ่งเข้าชนอย่างเต็มที่รถเสียหลักพลิกคว่ำ คุณสงวนศักดิ์ฯ ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ตาด้านซ้ายยุบลงไป แต่ไม่มีบาดแผลใดๆ ทั้งสิ้น

**ครั้งที่ ๓** เมื่อปลายเดือนมกราคม ๒๕๔๐ คุณสงวนศักดิ์ฯ ได้มานมัสการขอพรปีใหม่จากหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ที่วัดศรีอุทุมพร เสร็จเรียบร้อยก็เดินทางกลับจังหวัดยโสธร รถยนต์ของคุณสงวนศักดิ์ ได้ประสบอุบัติเหตุเฉี่ยวกับรถยนต์พ่วง ๑๘ ล้อ ในท้องที่เขต จ.อำนาจเจริญ รถยนต์ของคุณสงวนศักดิ์ฯ ตกจากถนนลงไปข้างทาง คุณสงวนศักดิ์ฯ และครอบครัวไม่ได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บแม้แต่น้อย

เรื่องราวทั้งหมดที่คุณสงวนศักดิ์ ประสิทธิเขตกิจ เล่าให้ผู้เขียนฟังนี้เป็นเรื่องที่ประสบกับคุณสงวนศักดิ์ฯ เองและมีเพื่อนร่วมเดินทางไปด้วยทุกครั้งพร้อมที่จะยืนยันได้และคุณสงวนศักดิ์ฯ ยังมีความเชื่อมั่นอีกว่า เท่าที่อยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะบารมีหลวงพ่อจ้อยฯ ท่านช่วยชีวิตเอาไว้ ทุกครั้งที่จะออกไปทำธุรกิจติดต่อลูกค้า ก็อาราธนาหลวงพ่อจ้อยฯ ช่วยคุ้มครองให้เดินทางโดยปลอดภัย และประสพผลสำเร็จในการไปติดต่อลูกค้า ทุกครั้งการไปติดต่อลูกค้าจะได้รับการต้อนรับจากลูกค้าเป็นอย่างดี ทั้งนี้คุณสงวนศักดิ์ฯ เชื่อมั่นว่าเป็นเพราะอภินิหารหรือเมตตาบารมีของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ คุ้มครองและบันดาลให้ประสบผลสำเร็จในอาชีพทุกประการ จึงเคารพบูชาหลวงพ่อจ้อยฯ อย่างสุดหัวใจ สุดชีวิต ชั่วชีวิต

## หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เข้าดลจิตคนโลภ

พระอาจารย์สมศักดิ์ ปญฺญาธโร รองเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร เล่าให้ผู้เขียนฟังว่านายสนั่น อยู่บ้านเกาะเปา ต.วังม้า อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ เคยมาบวชอยู่ที่วัดศรีอุทุมพร เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๒๐ บวชอยู่หลายพรรษาอยู่อย่างแบบพระหลวงตา ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมแต่อย่างใด คงจะหมดบุญวาสนาภายใต้ร่มกาสาวพัสตร์ อันเป็นธงชัยของพระอรหันต์ จึงได้ลาสิกขาบทออกไปสู่เพศฆราวาส เมื่อจะออกออกจากวัดไปอยู่บ้าน ได้หยิบเอารูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ ขนาด ๔ นิ้วครึ่ง ไป ๑ องค์ จะด้วยการถือวิสาสะหรือเจตนาจะลักขโมย ก็ไม่มีใครทราบได้ ทราบแต่เพียงว่าหยิบเอาไปเฉยๆ ยังไม่ได้ชำระเงินค่าบูชาให้แก่ทางวัด อยู่มาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ นายสนั่นฯ เกิดป่วยมากไม่ทราบว่าอะไรเข้าบันดาลใจของนายสนั่น ทำให้จิตของนายสนั่น ผูกพันอยู่กับรูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ ที่นำไปจากวัดศรีอุทุมพร โดยไม่ได้รับอนุญาต เกิดความกังวลและมีความทุกข์ใจมาก จึงเรียกบุตรเขยไปพบแล้วมอบหมายให้บุตรเขยนำรูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ ไปคืนวัดศรีอุทุมพร บุตรเขยนายสนั่นได้นำรูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ ไปยังวัดศรีอุทุมพร โดยไปพบกับนายหัด อินทรไพจิตร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลวัตถุมงคลของหลวงพ่อจ้อยฯ อยู่ที่วัดศรีอุทุมพร แจ้งความประสงค์ให้นายหัดฯ

ทราบ นายหัดฯ ได้พาไปนมัสการพระอาจารย์สมศักดิ์ ปญฺญาธโร ซึ่งกำลังจำวัตรอยู่ ขณะนั้นเวลาประมาณบ่าย ๒ โมง เมื่อพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ออกจากกุฏิมาแล้ว บุตรเขยนายสนั่นก็เล่าเรื่องดังกล่าว แล้วให้พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ฟัง และถวายรูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ ไว้กับพระอาจารย์สมศักดิ์ฯ พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ดูแล้วเป็นรุ่นสร้างศาลาการเปรียญ พ.ศ.๒๕๒๐ ซึ่งจารึกอยู่ที่ฐานรูปหล่อ หลวงพ่อจ้อยฯ สร้างด้วยเนื้อทองแดง พระอาจารย์สมศักดิ์ฯ ได้เก็บรูปหล่อหลวงพ่อจ้อยฯ องค์ดังกล่าวรักษาบูชาไว้จนบัดนี้ และยังได้นำออกมาให้ผู้เขียนได้สักการะบูชาและเพื่อเป็นสักขีพยาน ในเรื่องนี้ด้วย

เรื่องที่เกิดขึ้นนี้น่าจะเป็นเพราะอภินิหารของหลวงพ่อจ้อยฯ ดลบันดาลจิตของนายสนั่นให้ได้ทราบถึงบาปบุญคุณโทษที่ตนได้กระทำไว้แล้ว และทำการแก้ไขในเมื่อยังไม่สายเกินไป ปัจจุบันนายสนั่นฯ ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว

เหตุการณ์ทั้งหมดตามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ เชื่อว่าเกิดจากอภินิหารของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ และปรากฏขึ้นบ่อยครั้ง หนังสือพิมพ์เคยลงข่าวอยู่เสมอๆ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถนำมาเขียนได้ทั้งหมดเพราะเวลาจำกัด ติดต่อสอบถามหาหลักฐานทั้งตัวบุคคลและเอกสารอ้างอิงที่เชื่อถือได้มาเขียนให้สมบูรณ์ ไม่ได้เท่าที่ควร อาจเกิดผลเสียหายได้ในภายหลัง

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์เกี่ยวกับอภินิหารของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ วัดศรีอุทุมพร ก็กรุณาเขียนเล่าส่งไปให้ข้าพเจ้า หรือพระอาจารย์สมศักดิ์ ปญฺญาธโร เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพรก็ได้ จะได้รวบรวมไว้และจัดพิมพ์เพื่อเป็นวิทยาทานในโอกาสต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

**(นายอำนวย ฉาบทอง)**

เรือนจำกลางนครสวรรค์

ถนนโกสีย์ อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์ 60000

ข้าพเจ้านายภิญโญ เลิศไผ่รอด อยู่บ้านเลขที่ ๒๓๒/๑๑ หมู่ ๗ ตำบลหนองกรด อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๒๔๐ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความโชคดีอย่างยิ่งของข้าพเจ้าที่ครั้งหนึ่ง ได้มีโอกาสรับใช้ใกล้ชิดต่อพระมหาเถระนักพัฒนาผู้ยิ่งใหญ่ คือ พระเดชพระคุณหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ แห่งวัดศรีอุทุมพร ในช่วงเวลาประมาณ ๑ ปีที่มีโอกาสรับใช้ใกล้ชิดนั้น ข้าพเจ้าได้ประสบเหตุการณ์ต่างๆ จากจริยวัตร และอิทธิปาฏิหารย์ ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อย่างมากมาย ทั้งที่ประสบเฉพาะตนเอง หรือมีผู้ร่วมในเหตุการณ์เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะให้เล่าทั้งหมดคงต้องใช้เวลามาก และถ้าจะพิมพ์เป็นหนังสือคงได้เล่มโตทีเดียว โอกาสนี้จะขอเล่าสู่ท่านทั้งหลายสัก ๒ เรื่อง เรื่องแรก

## หลวงพ่อแสดงปาฏิหารย์ห้ามฟ้า ห้ามฝน

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เมื่อเวลาประมาณบ่ายโมงเศษของวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ซึ่งเป็นหนึ่งวันสุดท้ายก่อนหมายกำหนดการเสด็จฯ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่จะเสด็จเปิดหอสมุดฯ อาคารทรงงาน และเสด็จเยี่ยมชมงานต่างๆ ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อที่ทูลเกล้าถวายเข้าในมูลนิธิชัยพัฒนา ซึ่งมีหมายกำหนดการเสด็จทอดพระเนตรสวนป่า ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้ปลูกสร้างสวนป่าที่เชิงเขาหลวงเป็นพื้นที่ประมาณ ๔๐๐ ไร่

จากหมายกำหนดการเสด็จทอดพระเนตรสวนป่าดังกล่าวพระเดชพระคุณหลวงพ่อได้นำคนงานไปทำเส้นทางเสด็จจากวัดศรีอุทุมพรถึงสวนป่าโดยรอบ ระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๑๐ กิโลเมตรเศษ โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดนครสวรรค์ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น กรมทางหลวงชนบทนครสวรรค์) จัดส่งรถเกรด ๑ คัน รถบด ๑ คัน รถราดน้ำ ๑ คัน และรถตักแบ๊คโฮ ๑ คัน พร้อมเจ้าหน้าที่ ๕ คน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ จัดส่งรถแทรกเตอร์ ๑ คัน รถดัมป์ ๒ คัน ถราดน้ำ ๑ คัน พร้อมเจ้าหน้าที่ ๕ คน มาร่วมจัดทำเส้นทางเสด็จฯ โดยดำเนินการมาแล้ว ๑๐ วัน เหลือเพียงปากทางจะเข้าสู่สวนป่าระยะทางประมาณ ๕๐๐ เมตร และเป็นวันสุดท้ายของการทำงานที่จะต้องเร่งทำให้สำเร็จตามเวลาดังกล่าวบังเกิดเมฆฝนดำทมึนมาโดยรอบ ซึ่งส่อว่าฝนกำลังจะตกและคงตกหนักมาก ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นการเสด็จทอดพระเนตรสวนป่าต้องยกเลิกอย่างแน่นอน บรรยากาศขณะนั้นทั้งที่เป็นเวลาบ่าย แต่เนื่องจากเมฆฝนที่หนาแน่นทำให้เกิดความมืดครึ้ม แสงสว่างเปรียบกับเวลาใกล้พลบค่ำทีเดียว บรรดาคนงานของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ รวมทั้งเจ้าหน้าที่จากสองหน่วยงาน ที่มาช่วยรวมกันแล้วเกือบ ๓๐ คน ต่างพากันเตรียมหาที่หลบฝนกันจ้าระหวั่น ข้าพเจ้าเองก็กำลังจัดเตรียมเต้นท์พลาสติกขนาดเล็ก ซึ่งมีประจำรถไว้ให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อหลบฝน ทันใดนั้นนายฉลวย เสือเจริญ หนึ่งในคนงานของหลวงพ่อได้ตะโกนขึ้นว่า "เฮ้ย! พวกมึงไม่ต้องหาที่หลบฝนหรอก มึงดูอะไรโน่น" ทุกคนหันไปมองตามมือที่ชี้ของทิดหลวย ภาพที่ปรากฏคือ พระเดชพระคุณหลวงพ่อใช้ผ้าสังฆาฏิที่ท่านพาดบ่าเป็นประจำคลุมศีรษะแล้วเดินจงกรมช้าๆ เป็นวงกลมเมื่อครบสามรอบ ปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติบนท้องฟ้าได้ปรากฏแก่สายตาทุกคู่ คือ ท้องฟ้าที่มืดมิดด้วยเมฆฝน ได้แยกตัวออกจากกันลักษณะเหมือนนำผ้าดำผืนใหญ่ๆ ยาวๆ มาวางคู่กัน แล้วค่อยๆ ดึงมุมผ้าให้แยกออกจากกันอย่างช้าๆ ไม่ผิดเพี้ยนเลย ท้องฟ้าค่อยๆ สว่างจ้าจนเป็นปกติ เหมือนไม่เคยมีเค้ารางเมฆฝนมาก่อนเลย เหตุการณ์ทั้ง

หมดที่เกิดขึ้นนับจากที่ทิดหลวย ตะโกนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ นาที เมื่อท้องฟ้าสว่างเป็นปกติพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ได้ขอน้ำดื่มจากข้าพเจ้าดื่มเข้าไปอีกใหญ่ แล้วกล่าวว่า "หลวงพ่อเหนื่อย จะขอพักก่อน ให้ทุกคนทำงานต่อให้เสร็จนะ" กล่าวจบพระคุณท่านก็หลับไปเลยในท่านั่งอยู่ในตอนหน้าของรถกระบะ

หลังจากนั้นประมาณ ๒๐ นาที ดต.ทวีศักดิ์ ทองแก้ว (ดาบโต๊ส) ได้ขับรถยนต์ส่วนตัวยี่ห้อวอลโว่สีเขียว มาจอดใกล้ๆ โดยมีน้ำไหลจากตัวรถจำนวนมากพร้อมทั้งกล่าวว่า "อะไรวะ ในวัดใหญ่ฝนตกน้ำท่วมครึ่งแข้ง แต่ที่นี่ไม่มีฝนเลยสักเม็ด ผมรีบมาเพราะเกรงว่าหลวงพ่อจะตากฝน เกิดไม่สบายพรุ่งนี้รับเสด็จฯ ไม่ได้ยุ่งแน่" ข้าพเจ้าจึงเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟัง เมื่อฟังจบ ดาบโต๊ส เดินเข้าไปกราบพระเดช พระคุณหลวงพ่อ ทั้งที่ท่านกำลังหลับ

## เมตตาธรรมของหลวงพ่อ

เมื่อประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ขณะที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้นำคนงานของท่าน ไปทำงานพัฒนาที่บริเวณเชิงเขาแก้ว-เขาหินซ้อน เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. ซึ่งขณะนั้นพระเดชพระคุณหลวงพ่อกำลังจะลงมือฉันภัตตาหารเพล มีหญิงสาวคนหนึ่งขับขี่รถสามล้อแดงเข้ามาโดยมีชายหนุ่มคนหนึ่งนั่งมาในรถพระเดชพระคุณหลวงพ่อได้เอ่ยขึ้นว่า "อ้าว! นั่นทำไมจึงให้ผู้หญิงขี่ แล้วผู้ชายนั่ง ที่ถูกน่าจะเป็นผู้ชายขี่ให้ผู้หญิงนั่ง" บรรดาคนงานทั้งหลายรวมทั้งข้าพเจ้าได้หันไปมองตามคำท่านก็พบภาพดังกล่าว เมื่อเข้าถึงแคมป์ที่ทำงานที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ หญิงผู้นั้นได้ลงจากรถ แล้วอุ้มชายหนุ่มนั้นเข้ามาหาหลวงพ่อ แล้วกราบลงพร้อมกันทั้ง ๒ คน ชายหนุ่มนั้นได้กราบเรียนว่าตนเองบ้านอยู่หนองกระโดน เข้าไปทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ ได้รับอุบัติเหตุตกจากตึก ๓ ชั้น ลงมาหลังหักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลที่กรุงเทพฯ เป็นเวลา ๖ เดือน อาการดีขึ้น หมอให้กลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน ที่มานี่จะมาขอให้หลวงพ่อเป่าหัวเป็นสิริมงคลสักหน่อย ทันทีที่เขากล่าวจบ พระเดชพระคุณหลวงพ่อวางช้อนที่กำลังจะตักอาหาร เข้าปากลงทันที ทั้งที่ตั้งแต่เช้ามาพระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านทำงานมาตลอดโดยยังมิได้ฉันภัตตาหารใดๆ เลย พร้อมทั้งสั่งข้าพเจ้าให้อุ้มชายหนุ่มนั้นขึ้นรถยนต์กระบะที่ข้าพเจ้าขับให้พระคุณท่านนั่งเป็นประจำ และขึ้นไปนั่งรอในตอนหน้ารถ เมื่อข้าพเจ้าจัดวางชายหนุ่มนั้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเข้าประจำที่คนขับพระคุณท่าน สั่งให้ข้าพเจ้าขับรถไปสำนักปริวาสฯ และสั่งให้หญิงผู้เป็นภรรยาของชายหนุ่มนั้นขับรถสามล้อตามไป เมื่อถึงสำนักปริวาสฯ ก็สั่งให้ข้าพเจ้าอุ้มชายหนุ่มเข้าไปในศาลาที่พระคุณท่านใช้เป็นที่รับแขกพร้อมทั้งให้ข้าพเจ้าไปตักน้ำมาสามถัง เรียกให้ชายหนุ่มนั้นเขยิบเข้าไปใกล้ๆ แล้วทำน้ำพระพุทธมนต์หยดเทียนลงในถังน้ำทั้งสาม ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อใช้เวลาในการทำน้ำมนต์ครั้งนี้นานกว่าปกติ เมื่อเสร็จแล้วก็ให้ข้าพเจ้าอุ้มชายหนุ่มไปเปลี่ยนผ้าและนั่งลงบนม้านั่งสำหรับอาบน้ำมนต์ แล้วพระคุณท่านจึงมา อาบน้ำมนต์ให้ชายหนุ่มนั้น โดยรดน้ำมนต์ ลงบนศรีษะชายหนุ่มอย่างช้าๆ จนหมดทั้งสามถัง และให้ข้าพเจ้าช่วยแต่งตัวจนเรียบร้อย แล้วอุ้มเขาเข้าไปหาพระเดชพระคุณหลวงพ่อข้างในอีกครั้ง ซึ่งพระคุณท่านได้เป่าศรีษะและมอบวัตถุมงคล จำนวนมากให้แก่เขาและสั่งให้ข้าพเจ้านำเขาไปส่งถึงบ้าน แต่เมื่อออกมา พ้นวัดสักเล็กน้อย ภรรยาของชายหนุ่มนั้นได้ขอเป็นผู้นำสามีกลับเอง เพื่อให้ข้าพเจ้ากลับไปรับใช้พระเดชพระคุณหลวงพ่อ เมื่อกลับมาถึงสำนักปริวาสฯ ข้าพเจ้าได้กราบเรียนถามพระเดชพระคุณ

หลวงพ่อว่า "หลวงพ่อครับ เขาเพียงแต่จะขอให้หลวงพ่อเป่าศีรษะให้แต่ทำไมหลวงพ่อจึงทำอะไรให้เขาตั้งมากมาย โดยที่หลวงพ่อจะให้เขารอหลวงพ่อฉันภัตตาหารเสร็จเสียก่อนก็ได้ เพราะตั้งแต่เช้าหลวงพ่อยังไม่ได้ฉันภัตตาหารใดๆ เลย" คำตอบที่ข้าพเจ้าได้รับจากพระเดชพระคุณท่าน คือ "โญ เอ๋ย คนจนกับคนรวยได้รับทุกข์เหมือนกัน แต่จะทุกข์ไม่เท่ากันเพราะคนรวยสามารถใช้เงิน ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในการที่จะลดความทุกข์ลงได้ แต่คนจนไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ จึงทุกข์มากกว่า เราจึงต้องเมตตาคนจนให้มากๆ ซึ่งคำกล่าวของพระคุณท่าน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในเมตตาธรรมอันสูงส่งของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจนน้ำตาคลอและจำคำของท่านมาจนทุกวันนี้

สำหรับชื่อเสียงเรียงนามของสามีกับภรรยาคู่นี้ข้าพเจ้าจำไม่ได้สอบถามเขาไว้ ซึ่งถือเป็นความบกพร่องเป็นอย่างมาก แต่บรรดาคนงานของพระเดชพระคุณหลวงพ่อทุกคนสามารถยืนยันได้เป็นอย่างดี ในเหตุการณ์ทั้งสอง ที่เล่ามามีรายชื่อ ดังนี้

| | |
|---|---|
| ๑. นายณรงค์ | พรหมชาติ |
| ๒. นายฉลวย | เสือเจริญ |
| ๓. นายมานัส | แทนศิริ |
| ๔. นายฉลวย | มั่นเขตรวิทย์ |
| ๕. นายอำนาจ | เงินกลม |
| ๖. นายมาริน | มาเทศ |
| ๗. นางปุ่น | เสือเจริญ |
| ๘. นางวิไล | มาเทศ |
| ๙. นางบุปผา | จันทร์ภักดี |
| ๑๐. นางละมัย | ไผ่ผล |
| ๑๑. นางประกายดาว | โจมรัมย์ |
| ๑๒. นางสาคร | พรมบัว |
| ๑๓. นางสำราญ | ไผ่ผล |
| ๑๔. นางน้ำหวาน | ขำอิงค์ |
| ๑๕. นางแสงเดือน | ดาสารี |
| ๑๖. นางบุญยืน | สกิดเกิด |
| ๑๗. นายพรชัย | ปาระสูตร |
| ๑๘. นายมงคลชัย | ปาระสูตร |

สำหรับเจ้าหน้าที่ จากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทฯ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์นั้นข้าพเจ้าไม่ทราบชื่อและไม่สามารถติดตามรายชื่อมาได้ ซึ่งต้องขออภัยเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

## เมตตาธรรมของหลวงพ่อ ๒

ข้าพเจ้านางบุญรักษา (อ้น) เป็นหลานสะใภ้ของหลวงปู่ ป่วยเป็นโรคมะเร็งในเม็ดเลือด จะไปหาหมอก็ไม่มีเงิน จึงไปขอเงินหลวงปู่เพื่อจะไปหาหมอ หลวงปู่ถามว่าเป็นโรคอะไร จึงบอกว่าเป็นโรคมะเร็งในเม็ดเลือด แล้วหลวงปู่บอกว่าไม่ต้องไปหาหมอให้มาอาบน้ำมนต์ ๙ วัน แล้วกินข้าวก้นบาตร ๙ วัน ท่านเอาข้าวสุกที่ท่านฉันเหลือผสมกับข้าวและขนมรวมกัน แล้วคนเข้าด้วยกันให้ข้าพเจ้ากินอยู่ ๙ วัน หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ไปตรวจเลือดตามที่หมอนัด พบว่าโรคที่ข้าพเจ้าเป็นอยู่หายไปกลับเป็นปกติดีอย่างไม่ น่าเชื่อ แต่แปลกอยู่อย่างหนึ่ง ตอนแรกที่ไปตรวจเลือด เลือดของข้าพเจ้าเป็นเลือดกรุ๊ปโอ แต่พออาบน้ำมนต์ และกินข้าวก้นบาตรหลวงปู่แล้วเลือดของข้าพเจ้าเปลี่ยนเป็นกรุ๊ป AB ซึ่งเป็นเลือดกรุ๊ปเดียวกับหลวงปู่ เป็นเรื่องที่น่าแปลกมากๆ แต่จริง

# เรื่องของพ่อจ้อย... จากลูกผู้รับใช้พ่อ
## "งานของเรายกให้เขาไม่มีปัญหา แต่งานของเขายกให้เรามีแต่ปัญหา"



คือคำพูดที่เป็นอมตะของพ่อ พ่อจะพูดให้ลูกๆ ทั้งหลายที่คอยรับใช้ฟังอยู่เสมอ แต่พ่อไม่เคยท้อใจหรือถอนหายใจให้ทุกคนได้เห็น ได้รับฟังนี่คือ กุศโลบายที่ยิ่งใหญ่เพื่อสั่งสอนลูกหรือลูกศิษย์ทุกคนให้มีขันติมีความพยายามขยันหมั่นเพียร มีความคิดที่จะต่อสู้กับงาน ไม่ยอมแพ้ แม้งานจะหนักเหนื่อยยากลำบากเพียงใดก็ตาม ดังที่ศิษยานุศิษย์ทั่วไปที่มากราบไหว้หลวงพ่อจะพบเห็น ไม่ว่าจะมีฝนตกโปรยปรายเพียงเล็กน้อยหรือแดดจะออกร้อนปานใดก็ตาม ท่านจะพบเห็นภิกษุชราภาพรูปนี้ต่อสู้กับงานเสมอโดยมิย่อท้อ บางครั้งลูกศิษย์จะแจ้งให้หลวงพ่อทราบว่าฝนตกแล้วครับ คำตอบที่ได้รับคือ "ฝนตกแค่นี้ไม่ละลายหรอก" หรือแดดออกร้อนมากครับ หลวงพ่อจะตอบว่า "นรกนั้นร้อนกว่านี้หลายเท่านัก"

มีบางครั้งท่านตรากตรำงานหนักป่วยหนักถึงจะยอมเข้าโรงพยาบาล เมื่อรักษาร่างกายเริ่ม แข็งแรงดีก็จะกลับวัดทันที เพราะห่วงงานที่ยังทำค้างอยู่โดยหมอยังไม่อนุญาตให้กลับ แต่ถ้าป่วยเล็กน้อยหรือล้ม มีบาดแผล ลูกทั้งหลายที่คอยห่วงใยจะถามหลวงพ่อว่า "ไปหาหมอไหมครับ" คำตอบที่ออกจากปากของหลวงพ่อคือ "เจ็บแค่นี้ยังไกลหัวใจนัก"

และในยามที่พ่อฉันอาหารเพล หลังจากตรากตรำทำงานหนักมาแล้ว ก่อนจะฉันอาหารพ่อจะคอยถามลูกเสมอว่า "คนขับรถที่มาทำงาน ช่างที่มาซ่อมเครื่องยนต์ คนงานชายหญิงมาพร้อมกันหรือยัง ถ้าพร้อมแล้วพ่อจะกวาดสายตาดู อาหารว่าพอรับประทานกันหรือไม่ และพ่อจะแบ่งอาหารที่ลูกศิษย์นำมาถวายเพื่อให้คนงาน โดยบางมื้อพ่อจะฉันแค่ข้าว ๑ ปิ่นโตและอาหารอีก ๑ ปิ่นโต เท่านั้น

พ่อจ๋า... ทำไมพ่อไม่ห่วงตัวเองบ้าง พ่อเคยมีความสุขดั่งพระเกจิอาจารย์ทั่วไปหรือไม่ ลูกเคยเห็นพ่อยิ้มหรือหัวเราะแบบมีความสุขต่อเมื่อทำงานสำเร็จหรือพ่อหยอกล้อกับเด็กตัวเล็กๆ ทั่วไปนั่นหรือคือความสุขของพ่อ

เมื่อพ่อมีเงินที่ได้รับจากการบริจาคทำบุญของญาติโยม พ่อจะซื้อที่ดินเพื่อทำอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ให้ชาวบ้านที่ยากจนได้มีน้ำเพื่อทำนา ทำสวน ซื้อที่ดินเพื่อทำถนนเข้าหมู่บ้าน สร้างสะพานเพื่อความเจริญของหมู่บ้าน ซื้อที่ดินเพื่อถวายเข้าโครงการพระราชดำริ มูลนิธิชัยพัฒนา และสร้างโรงเรียนให้ลูกหลานชาวบ้านมีที่เรียนหนังสือ จะได้มีวิชาความรู้ใส่ตัว พ่อทำงานเพื่อให้ชาวบ้านที่ยากจนมีความสุข พ่อทำทุกอย่างโดยไม่ห่วงความชราภาพ ความเจ็บป่วยที่สะสมมานานพ่อทำจนกระทั่ง....

พ่อจ๋าลูกทั้งหลายที่รับใช้พ่อขอให้ปฏิญาณต่อสรีระของพ่อว่าจะขอสานงานของพ่อสืบไป งานใหญ่ทำไม่ได้ก็จะทำงานเล็กๆ ที่พ่อเคยสั่งสอนไว้ ทำจนสุดความสามารถของลูกทุกคน

ที่สุดนี้ลูกขอตั้งจิตอธิษฐานต่อสรีระของพ่อว่าบุญกุศลอันใดที่ลูกๆ ได้สร้างร่วมกับพ่อนั้นขอจงดลบันดาลให้ลูกทุกคนได้มีโอกาสรับใช้พ่อไปทุกชาติเทอญ

*จากลูกผู้รับใช้หลวงพ่อ*
*ลูกสกานต์, ลูกถวิล, ลูกอู๊ด, ลูกนพ, ลูกโบ้*
*และลูกเต่า*

# บันทึกจากความทรงจำของข้าพเจ้า

เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๖ ดต.ทวีศักดิ์ ทองแก้ว ตำรวจประจำสถานีตำรวจทางหลวงหนองเบน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พร้อมด้วยคณะ ๔ ท่าน ไปพบกระผมที่โรงเรียนบ้านดีลัง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี แต่บังเอิญวันนั้นกระผมติดการสัมมนา ทั้งคณะจึงตามไปพบที่สัมมนา เมื่อได้พบกันได้คุยถามถึงความหลังเก่าๆ ตั้งแต่ผมเป็นชั้นจัตวา เขาเป็นพลตำรวจ แต่ที่สำคัญแต่งงานกับเพื่อนครูที่บรรจุรับราชการรุ่นเดียวกับผม จึงมีความสนิทสนมกันพอสมควร แต่ด้วยชีวิตราชการเขาย้ายไปเป็นตำรวจทางหลวง และภรรยาซึ่งเป็นเพื่อนก็ย้ายตาม การติดต่อจึงขาดหายไปเป็นสิบๆ ปี หลังจากคุยกันพอสมควร เขาและคณะก็บอกวัตถุประสงค์ที่เดินทางมาพบ

เขาเล่าเรื่องหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร จังหวัดนครสวรรค์ อย่างยืดยาวพร้อมคำกล่าวเสริมจากผู้ร่วมคณะคอยเสริมเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ นาที จุดเน้น ๑. วัตรปฏิบัติของหลวงพ่อ ๒. อภินิหารบางส่วน ๓. หลวงพ่ออยากถวายพื้นที่ดินที่ครอบครองและผลงานถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี สุดท้ายทั้งคณะก็ขอร้องให้ผมช่วยดำเนินการให้เพื่อหลวงพ่อจะได้สมหวังตามเป้าหมายที่วางไว้ ผมยอมรับว่าจากการฟังเรื่องของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณแล้ว ความคิดของผมว่าเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง ยอมรับว่าอึ้งไปนานพอสมควรแต่ด้วยความเห็นใจเพื่อนและคณะที่อุตสาห์มาพบ จึงพูดกับคณะว่า "ขอให้หายจากการป่วยเป็นไข้หน่อยแล้วจะไปช่วยดูให้" เท่านั้นคณะก็ตามถึงครูในโรงเรียนแล้วมอบวัตถุมงคลของหลวงพ่อให้ครบทุกคน แล้วขอตัวเดินทางกลับ หลังจากคณะเดินทางกลับตั้งแต่นั้น ทำให้ผมคิดถึงหลวงพ่อตลอดอาการป่วยสองสามวันหายเป็นปกติ

วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๖ ผมพร้อมคณะจำนวน ๓ คน เดินทางไปจังหวัดนครสวรรค์ทั้งๆ ที่วัดก็ไม่รู้จักว่าอยู่ที่ใด และไม่ยอมบอกเพื่อนขอไปดูด้วย โดยไม่รู้ตัววันนั้นออกจากบ้านพักประมาณสองโมงเช้าถึงวัดประมาณเที่ยงพบหลวงพ่อกำลังรับการถวายพระพุทธรูปองค์ใหญ่จากคณะ ถวายกลุ่มใหญ่มากที่ศาลาสำนักปริวาส กระผมไปนั่งดูกิจวัตรของหลวงพ่อ เมื่อคณะผู้ถวายพระกราบลากลับ ผู้มากราบหลวงพ่อเบาบางลง ผมจึงได้พบหนึ่งในคณะที่มาเชิญกระผมให้ไปช่วย ดูเขาดีใจมากเข้าไปกราบหลวงพ่อซึ่งกำลังรับแขกอยู่ เพื่อแจ้งให้ทราบว่าผมมาแล้ว หลวงพ่อท่านบอกว่า **"เขาอยากดูอะไรก็พาเขาไปดู"** โดยมอบให้ลูกศิษย์อีกท่านหนึ่งที่ควบคุมงานด้านนี้พาไป เมื่อได้ผู้นำพาผมและคณะก็เดินตามผู้นำ ผู้นำถามว่าเอารถอะไรมาเพราะเดินกันไม่ไหว ทำเอาผมงงเพราะต้องนั่งรถดูเชียวหรือแต่ก็จริงเพราะ ๒ ชั่วโมงดูได้นิดเดียว ก็กลับมากราบหลวงพ่อเพราะเกือบบ่าย ๓ โมง การกราบลาหลวงพ่อกระผม ท่านนั่งอยู่ที่กุฏิสำหรับพระที่ปริวาสอยู่ได้องค์เดียว ขนาดเล็กท่านนั่งที่ชานหน้ากุฏิแคบๆ วางเท้าที่บันไดทางขึ้นมี ๓ ขั้น ผมนั่งกับพื้นหน้าบันได ผมถามท่านว่า

*ผมถาม* : ผลงานของหลวงพ่อมากขนาดนี้ ถวายแล้วไม่เสียดายหรือ

*หลวงพ่อตอบ* : ไม่เสียดาย ผืนแผ่นดินนี้เป็นของพระเจ้าอยู่หัว ฉันอายุมากแล้วฉันขอถวายคืนพระเจ้าอยู่หัว

*ผมถาม* : หลวงพ่อทำไมถึงปลูกสวนป่า ทำอ่างเก็บน้ำ ทำทางระบายน้ำ ทำถนนมากมาย

*หลวงพ่อตอบ :* ที่ปลูกป่า ทำสวนป่า เพราะภูเขาไม่มีป่า ไม่มีต้นไม้ ไม่ใช่เขา ป่าไม้ให้ความชุ่มชื้น อ่างน้ำใช้ไว้เก็บน้ำ เวลาน้ำมาแล้วเก็บไว้ใช้เวลาน้ำไหลไปแล้วเอามาใช้ยาก

ถนนเพื่อความสะดวกของราษฎรของในหลวงท่าน

*ผมถาม* : ทำไมหลวงพ่อจึงอยากถวายที่ดินและผลงานให้ในหลวงท่าน

*หลวงพ่อตอบ :* พระเจ้าอยู่หัวมีข้าราชการ มีราษฎร จะได้ช่วยกันดูแลรักษา

จากนั้นก็ลากลับและก็คิดตลอดเวลาว่าจะช่วยหลวงพ่อได้อย่างไร เพราะตำแหน่งหน้าที่ก็เล็กนิดเดียวและที่สำคัญที่จังหวัดนครสวรรค์กระผมไม่มีญาติเลยแล้วจะสำเร็จได้อย่างไร

วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๖ กระผมและครอบครัวได้ไปกราบหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เพื่อกราบท่านและตั้งใจว่าจะขอให้ท่านตั้งให้ผมมีหน้าที่ เป็นผู้ประสานงานในการนำพื้นที่ดินที่ท่านครอบครอง และผลงาน เพื่อจะได้นำขึ้นน้อมเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยทำหนังสือไปพร้อม เมื่อท่านทราบแล้วอ่านข้อความแล้วท่านลงนามให้ทันที พร้อมพูดว่า **"ทำได้ทำไป ทำไม่ได้คิดไม่ออกบอกหลวงพ่อ"** ต่อจากนั้นผมทำตามหลวงพ่อจนงานประสพความสำเร็จ สิ่งที่ผมขอหลวงพ่ออีกอย่างในวันนั้นคือ

– หลวงพ่อไม่ต้องกังวลเรื่องค่าน้ำมันค่าใช้จ่ายในการมาทำงานให้

– ขอวัตถุมงคลหลวงพ่อให้กับผม เมื่อเวลามาทำงานพร้อมผู้มาช่วยงาน และสำหรับผู้ที่ผมจะต้องไปขอความร่วมมือ

– ขออาหารที่เหลือจากหลวงพ่อฉันมื้อเช้า มื้อกลางวัน พร้อมน้ำเย็น ๑ กระติก เพราะทำงานกับหลวงพ่อต้องทำงานกลางแดด ซึ่งหลวงพ่อก็เมตตาตลอดจนมรณภาพ

หลังจากนั้นกระผมก็เรียนให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เนื่องจากกระผมจะมาทำงานในวันเสาร์ วันอาทิตย์ จึงไม่มีปัญหากับงานประจำของกระผมที่ทำอยู่ พร้อมกับขอให้ท่านที่เคารพนับถือในจังหวัดลพบุรีฝากฝังกับหัวหน้างานที่จังหวัดนครสวรรค์ ในการดำเนินงานพร้อมกันนั้นกระผมมากราบหลวงพ่อเพื่อปรึกษางาน และทำงานก็จะได้พบหัวหน้างานของจังหวัดนครสวรรค์มาทำบุญทอดผ้าป่าบ้าง มากราบปรึกษางานหลวงพ่อบ้าง จึงมีโอกาสปรึกษางานท่านเหล่านั้นจนมีการตั้งคณะทำงานพัฒนาพื้นที่ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ขึ้นมาพร้อมได้จัดทำพิมพ์เขียวพัฒนางานทั้งหมด งานนี้ทุกส่วนราชการของจังหวัดนครสวรรค์พร้อมพ่อค้าคหบดี และเกษตรกรร่วมทำงานจึงพัฒนาขึ้น

งานแรกคือ การจัดสร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์เป็นประธานดำเนินการจัดสร้างและได้นำขึ้นน้อมเกล้าและสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ บรมราชกุมารีเสด็จทรงประกอบพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๙

จากการดำเนินการแต่เริ่มต้น ผล.นายพิมลศักดิ์ สุวรรณทัต ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการพิเศษประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและคณะได้มาเยี่ยมชมในวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๗ และทางคณะผู้ดำเนินเรื่องที่ดินของหลวงพ่อได้นำที่ดินของหลวงพ่อขึ้นน้อมเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๒ ครั้ง

โดยหลวงพ่อจ้อยมอบหมายให้ นายเสนีย์ สังขพันธ์ เป็นผู้นำขึ้นทูลเกล้าถวาย

**ครั้งที่ ๓** โดยหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ จัดสร้างอาคารทรงงานถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ่างเก็บน้ำ ปรับปรุงคูคลองระบายน้ำ สร้างถนนปรับปรุงถนน ในบริเวณพื้นที่จะน้อมเกล้าถวายสร้างแปลงเกษตรถวาย พร้อมหน่วยราชการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และบรรลุตามเป้าหมาย

หลวงพ่อท่านทุ่มเทการทำงานถวายแบบถวายชีวิต แม้อายุจะมากขึ้นท่านยังทำงานทุกวัน เพื่อนำทางให้ข้าราชการและชุมชนได้ร่วมกันพัฒนา เพื่อน้อมเกล้าถวายจนวาระสุดท้ายของชีวิต เมื่อปลายปี ๒๕๔๙ หลวงพ่อป่วยท่านได้รับพระราชทานพานพุ่มพระราชทานเยี่ยมอาการป่วยจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และท่านก็มรณภาพ

จากการได้มากราบและได้ร่วมงานกับหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ เป็นช่วงเวลายาวนานพอสมควร ทำให้กระผมได้พบกับคำถามมากมาย เช่น รู้จักหลวงพ่อเมื่อไร นานเท่าไร ทำไมท่านจึงมอบหมายงานให้พร้อมทั้งคำถามว่า หลวงพ่อทำปาฏิหารย์ต่างๆ ได้จริงหรือไม่ พร้อมทั้งผมก็ได้รับคำบอกกล่าวจากผู้ได้รับประสบการณ์ที่ได้ประสบกับตนเองจากหลวงพ่อ แล้วทำให้ผมก็คอยสังเกต และขอบอกในที่นี้ว่าผมเองก็ได้รับประสบการณ์จากการได้มากราบรับใช้สนองงานถวายหลวงพ่อมากมายหลายประการ จนผมเห็นว่าท่านทำได้เป็นปกติของพระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ จากการพบประสบการณ์กับตนเอง ผมถามท่านโดยตรงท่านเพียงตอบผมว่า ท่านเรียนปริยัติและปฏิบัติจากวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ และวัดระฆังโฆษิตาราม กรุงเทพมหานคร ซึ่งก็เป็นที่น่าจะหมดข้อสงสัยว่าเมื่อท่านผ่านการศึกษาจากสองสำนักนี้แล้ว เมื่อท่านปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบแล้วคุณสมบัติ ท่านเขาเล่าลือว่าท่านทำอย่างนั้นได้ทำอย่างนี้ได้ จึงไม่น่าจะมีข้อสงสัยใดใด สำหรับผมนั้นหมดข้อสงสัยมานานแล้ว นี่คือคำตอบจากผมและกระผมจะระลึกอยู่เสมอว่าพระคุณที่หลวงพ่อจ้อย ท่านเมตตาให้รับใช้ยาวนานถึงสิบสี่ปีเศษมีคุณค่ากับกระผมและครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง ประสบการณ์ต่างๆ ทำให้ชีวิตของกระผมมีคุณค่าที่จะใช้ในการครองตนครองงาน สำหรับหลวงพ่อจุดมุ่งหวังที่หลวงพ่อตั้งไว้ก็สำเร็จสมบูรณ์ทุกประการ

(นายเสนีย์ สังขพันธ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดีลัง
๙ พ.ค. ๒๕๕๐

# ปฏิหาริย์ของหลวงพ่อ

ก่อนจะเล่าเรื่องที่เป็นสาเหตุทำให้ข้าพเจ้าเข้าวัดศรีอุทุมพร ต้องขอกล่าวคำว่าขอขอบคุณที่เจ๊เล็กโรงพิมพ์ไพศาลการพิมพ์ได้กรุณาให้โอกาสชวนมาเล่าเรื่องราวต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อยลงในหนังสือเล่มนี้ ขอบคุณค่ะ **มาตามความฝัน** เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เกิดมรสุมชีวิตอย่างรุนแรง มีอยู่คืนหนึ่งมีพระแก่ๆ รูปหนึ่งมายืนอยู่ข้างๆ และชี้ไปที่หน้าอกของท่านแล้วพูดว่า ลูกเอ๋ยเจ้ามีปัญหาหนักใจอะไรให้ไปหาหลวงพ่อที่วัดศรีอุทุมพร พระแก่ๆ รูปนี้ช่วยลูกได้ แต่ลูกไปครั้งแรกจะไม่เจอกันนะ ต้องไปครั้งที่ ๒ ถึงจะเจอกัน ด้วยความทุกข์ใจและอยากจะทดสอบความฝัน เพราะพระรูปนี้ข้าพเจ้าไม่เคยเจอตัวจริง แต่จำได้ติดตาว่าจะมีคนมาตั้งผ้าป่าทุกปี และนำรูปมาแจกทุกปี (ข้าพเจ้าไม่ใช่คนนครสวรรค์เป็นคนเชียงใหม่) จึงไม่รู้จักพระสงฆ์ในจังหวัดนี้ เมื่อไปครั้งแรกไม่เจอกันจริงๆ เพราะหลวงพ่อทำงานกลางทุ่งนามีคนชี้ให้ดู ในใจข้าพเจ้าไม่ละความพยายามจึงไปอีกเป็นครั้งที่ ๒ พอไปถึงที่วัดหลวงพ่อท่านนั่งรออยู่บนกุฏิ คำแรกที่หลวงพ่อทักคือ มาแล้วหรือ มีทุกข์อะไรให้บอกมาข้าพเจ้าไม่สามารถจะตอบหลวงพ่อท่านได้ มันเหมือนมีอะไรมาปิดปากไว้น้ำตาเอ่อไหล ความรู้สึกเหมือนกับมาเจอความร่มเย็นมันอบอุ่น รู้สึกว่ามาเจอที่พึ่งและหลวงพ่อท่านได้พูดว่า **ขอบิณฑบาตได้ไหม? ความพยาบาทที่อยู่ในใจของเจ้า** ข้าพเจ้าได้ตอบท่านไปว่า ไม่ได้หรอกค่ะในใจมันโกรธอยู่ค่ะ หลวงพ่อท่านบอกว่าความพยาบาทเหมือนไฟไหม้เจ้าของเอง คนที่เราโกรธเขาๆ ไม่รู้กับเรา เขาหลับสบาย ช่างโง่จริงๆ นะลูก ค่อยๆ ลดซิแล้วมันจะค่อยๆ หายไปเอง มันเป็นเวรกรรมต้องมาชดใช้กัน ต่อไปนี้พ่อจะช่วยเจ้าเอง กรรมดำเจ้าได้ชดใช้หมดแล้ว ต่อไปนี้เจ้าจะเหลือแต่กรรมขาวจงรักษามันไว้ให้ดีนะลูก ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าก็เริ่มเชื่อว่า พุทธานุภาพและสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้มีจริงและเวรกรรมมีจริง

ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าสวดมนต์ไหว้พระก็ระลึกถึงหลวงพ่อจ้อยและยึดพระคาถาชินบัญชร สวดจบก็อธิษฐานว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่ผิดขอให้ได้เป็นเจ้าของร้านขายยา และขอให้มีคนนำข่าวมาให้ภายใน ๒ เดือน เพราะตั้งใจว่าจะกลับบ้านเกิดแน่นอนแล้ว ปรากฏว่าไม่ถึง ๒ อาทิตย์ มีคนมาถามว่า อยากได้ร้านขายยาไหม? ข้าพเจ้าบอกว่าอยากได้ซิ แต่เงินมีไม่มากค่อยๆ ผ่อนให้ได้ไหม เขาบอกว่าเอาบัตรประชาชนมาและสำเนาทะเบียนบ้านจะจัดการให้เอง ป้าเจ้าของร้านขายยาท่านใจดี จัดการให้เรียบร้อยหมดทุกอย่าง เรื่องแบบนี้มันเหนือปฏิหารย์จริงๆ ข้าพเจ้าก็ยิ่งมั่นใจว่าด้วยพระบารมีและวาจาสิทธิ์ วาจาทิพย์อันศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อและสมเด็จโต ข้าพเจ้าจึงมีวันนั้นและวันนี้ และด้วยนิสัยส่วนตัวชอบทดสอบและอยากรู้อยากเห็นไม่จบสิ้น จึงขอหลวงพ่อให้ช่วยพาไปดูโน่นดูนี่ไม่หยุดหย่อน ถ้าเล่าหมดทุกเรื่องคงจะกินเนื้อที่เขามากมาย จึงขอเล่าอีกเรื่องที่ได้กัลยาณมิตรมาทำงานให้หลวงพ่อ คือมาทำงานก่อสร้างภายในอาณาเขตศาลาอเนกประสงค์

วันหนึ่งหลังฉันเพลหลวงพ่อปรารภว่าจะเข้าสมุทรปราการแล้วเพราะเขามาทวงเงินค้าฝ้าที่ศาลาอเนกประสงค์อยู่ไม่ได้แล้ว เมื่อข้าพเจ้ารู้เรื่องก็เป็นทุกข์ เราก็พึ่งเปิดร้านใหม่จะทำอย่างไรดี แต่ก็ตัดสินใจจ่ายเงินแทนให้หลวงพ่อไป พอตกกลางคืนข้าพเจ้าก็ฝันไปว่า

ได้ขึ้นไปฟังธรรมบนโบสถ์ลอยฟ้า มีพระสงฆ์รูปหนึ่งนั่งบนธรรมมาส ผิวพรรณนวลผ่องดั่งทองทา แต่เสียงที่เปล่งออกมาคือหลวงพ่อ ท่านได้เรียกข้าพเจ้าว่า หมอๆ มาซิลูกมาพ่อจะเทศน์ธรรมให้ฟังพร้อมๆ กัน ข้างบนสงบมีคนนุ่งขาวห่มขาวนั่งฟังกันเต็มโบสถ์ เมื่อหลวงพ่อพูดจบก็เทศน์ธรรมให้ฟังหลายเรื่อง เมื่อเทศน์จบท่านก็บอกว่า หมอจะอยู่ข้างบนก่อนก็ได้ภารกิจข้างล่างหลวงพ่อยังไม่จบ เมื่อหลวงพ่อเหาะลงมาถึงพื้นก็เปลี่ยนสภาพเป็นร่างของหลวงพ่อทันที ข้าพเจ้าตกใจตื่นด้วยความปิติอิ่มใจ และก็รีบอธิษฐานจิตขอให้เพื่อนได้ฟังเทศน์เหมือน เมื่อคืนด้วยข้าพเจ้ารีบโทรศัพท์ตามเพื่อนว่ามารับฉันนะเช้านี้เราเข้าสมุทรปราการกัน ถ้าความฝันของฉันเป็นจริงวันนี้เราจะได้ฟังเทศน์จากหลวงพ่ออีกครั้ง

พอไปถึงหลวงพ่อก็พูดขึ้นว่าให้โทรศัพท์ตามคุณดอน จมูกบาน มาเดี๋ยวนี้ หลวงพ่อขอสรงน้ำก่อน พอพี่ดอนมาถึงหลวงพ่อก็ลากเก้าอี้มานั่งตรงข้างเสาและเทศน์ธรรมให้ฟัง ๓-๔ เรื่องตามที่ข้าพเจ้าขอไว้ทุกประการ ทำให้เพื่อนเกิดความศรัทธา เมื่อกลับมาถึงบ้านเพื่อนบอกว่า ฉันไม่ยอมให้เธอขึ้นสวรรค์คนเดียวหรอกและอีกไม่นานท่านก็เรียกเราทั้งสามคนไปทำงานให้ท่านเป็นงานก่อสร้าง ซ่อมแซม แก้ไขที่ศาลาอเนกประสงค์ โดยเริ่มแรกท่านเรียก ๓ คน ต่อมาอีกปีที่ ๔ คือปี ๒๕๔๘ ก็ได้ผู้ใจบุญอีก ๒ ท่าน คือ ร้านชัยบำรุงโอสถและร้านพฤษภเภสัชและอีกหลายท่านเข้ามาช่วยจนลุล่วงไปได้มาก ในอนาคตจะเป็นสวนบุญ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ ถ้าข้าพเจ้ามีบุญและไม่มีเหตุอันต้องตายไปเสียก่อน จะมีกุฏิและโรงทานเพิ่มขึ้นอีกแน่นอน ถึงแม้ว่าหลวงพ่อจะละสังขารไปแล้ว แต่คำสั่งของท่านก็ยังไม่ลบเลือนไปไหน เมื่อก่อนพวกเราเหมือนคนตาบอดคลำทาง เมื่อพ่อยื่นไม้เท้าให้จับเราก็ต้องรีบจับให้แน่น ด้วยความมั่นคงแห่งจิตที่หลวงพ่อได้สั่งสอนให้ข้อคิด เตือนสติทั้งจากวาจา กิริยา และแสดงอภินิหาริย์ต่างๆ ให้ดูมากมาย ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่ให้ความไว้วางใจแก่ข้าพเจ้าได้สร้างความดีร่วมกับทุกท่าน และได้สร้างเหตุ ปัจจัยที่ดีให้กับชีวิตเพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูต่อหลวงพ่อของเราที่เฝ้าอบรมสั่งสอน ให้เจริญเมตตาเพื่อละความโกรธ ให้บำเพ็ญเพียรด้วยการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายแทนการไปนั่งหลับตา ให้เจริญภาวนาทุกขณะจิต เพื่อแยกกายและใจให้เป็น และปลูกต้นอภัยไว้ที่กลางใจ หมั่นรดน้ำพรวนดินเหมือนเราปลูกต้นไม้ และต้องปลูกหลายๆ ต้น มันก็จะเกิดความเย็น เมื่อหมั่นทบทวนบ่อยๆ คำสอนของหลวงพ่อฟังเข้าใจง่ายกว่าไปอ่านในตำราอีก และความมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งของหลวงพ่อก็คือ เมื่อข้าพเจ้าหยิบหนังสือเล่มใดขึ้นมาอ่านพอเจอหน้าอีกวันท่านก็จะสอนเนื้อหาตรงนั้นพอดี ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเกิดกำลังใจอย่างใหญ่หลวงที่หลวงพ่อคอยดูแลความประพฤติของเราตลอดเวลา และอีกเรื่องนานมาแล้วข้าพเจ้าได้พากลุ่มเพื่อนรุ่นพี่ไปดูหมอเข้าทรงที่อ่างทอง ไปถึงอ่างทองก็ ๒ ทุ่มกว่าแล้ว เมื่อเข้าไปถึงสำนักทรงข้าพเจ้าเห็นรูปหล่อหลวงพ่อตั้งอยู่จึงเข้าไปกราบและอธิษฐานขอให้ท่านย่นระยะทางให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเพราะขับรถกลางคืนกลัวกลับดึกแล้วอันตราย พอขึ้นรถข้าพเจ้าก็อธิษฐานตลอดเวลา พวกพี่ๆ นั่งคุยกันตลอดทางออกจากสำนักทรง ๓ ทุ่มกว่าๆ มาถึงปากน้ำโพก็ ๓ ทุ่มกว่าๆ พวกพี่ๆ เขาก็พูดกันว่า เอ๊ะข้าพเจ้าก็ขับรถไม่ไว มันทำไมถึงไวเช่นนี้พวกเขางงกันไปตามๆ กัน มีแต่เพียงข้าพเจ้าไม่รู้สึกงงอะไร แต่นึกในใจหลวงพ่อเราต้องวิเศษอยู่แล้วพระอรหันต์นะนี่ พอตอนไปถวายเพลตามปกติ หลวงพ่อเข้ามานั่ง

ที่โต๊ะยังทันจะหย่อนก้นลง ท่านหัวเราะให้แล้วเรียกข้าพเจ้าเสียงดังว่า หมอน้อยเมื่อคืนไปดูร่างทรงมาหรือ มีร้านขายยาไม่ยอมขายยาแล้วจะไปหาหมอดีๆ ที่ไหนมาจัดยา ด้วยความอายข้าพเจ้าก็ตอบหลวงพ่อไปว่า หลวงพ่อ หลวงพ่อ อย่าพูดซิอายเขา หลวงพ่อก็ตอบว่า ถ้าไม่จริงก็ลุกขึ้นเถียงมาซิ ถ้าเป็นเรื่องจริงก็เงียบๆ ไว้เจ้าทรงเขามีจริงแต่ของจริงๆ ไม่ค่อยมีนะ ข้าพเจ้าก็เลยจำต้องเงียบ ทั้งขำทั้งอาย หลวงพ่อก็หัวเราะเสียงดังเลย ญาติโยมก็เลยขำกันใหญ่ บรรยากาศวันนั้นเมื่อข้าพเจ้าคิดขึ้นมาเมื่อไหร่ก็อดยิ้มไม่ได้มันประทับใจจริงๆ ปัจจุบันที่บ้านของข้าพเจ้าจะหาแต่รูปที่หลวงพ่อหัวเราะ ยิ้ม อมยิ้ม ไว้เท่านั้น มันไม่มีสิ่งใดจะมาลบเลือนหลวงพ่อผู้มีแต่ให้ผู้นี้ไปได้แม้แต่วินาทีเดียว อยู่ใกล้หลวงพ่อแม้แต่ในยามที่หัวเราะก็มีความรู้สึกบันเทิงในธรรมเมตตาธรรมของหลวงพ่อ แผ่พลังมาให้ลูกศิษย์ทุกขณะจิตและรู้สึกปลอดภัยเสมอเมื่อสัมผัส

*เราได้ดีเพราะมีพ่อคอยขัดเกลา*
*ไม่มัวเมาหลงอบายหลายสถาน*
*มีธรรมะประจำใจได้หลักการ*
*ได้เผาผลาญกองกิเลสเหตุจัญไร*

*วัดจะดีมีพระสงฆ์ผู้ทรงศีล*
*ประจำถิ่นอาราม-ทุกยามสมัย*
*ท่านเคร่งครัดปฏิบัติธรรมนำวินัย*
*ชนเลื่อมใสศรัทธาสาธุการ*

*เมื่อพระดี-วัดดีด้วย-ช่วยเนื่องหนุน*
*เป็นนาบุญจุนเจือเผื่อหมู่บ้าน*
*จะบอกบุญบริจาคฝากทำทาน*
*ก็ประสานแรงกายใจได้อิ่มบุญ*

*ดังพระดีมีเมตตาน่าสรรเสริญ*
*ผู้ดำเนินคุณธรรมนำไออุ่น*
*สู่ชาวบ้านย่านตำบลชนรู้คุณ*
*เกื้อการุณตลอดมาหาใดปาน*

*คือหลวงพ่อจ้อย จันทสุวัณโณ*
*แห่งวัดศรีอุทุมพรวอนเล่าขาน*
*ปฏิบัติธรรมจำพรรษามาเนิ่นนาน*
*ได้รับการศรัทธาเพราะบารมี*

*จากพระปฏิบัติดีมีประวัติ*
*ไม่รับพัดยศก็อยู่ได้ด้วยศักดิ์ศรี*
*ศึกษาธรรมตามแนวทางสร้างกรรมดี*
*สมควรที่จะอ้างเอ่ยเผยผลงาน*

## คำพูดของพ่อ

หลวงพ่อบอกว่า ที่ศาลาอเนกประสงค์ให้พิจารณาดีๆ นะลูกที่นี้แหล่ะ **แก่นธรรม** เพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณที่หลวงพ่อเมตตาสั่งสอนและให้โอกาสและเลือกให้มาช่วยทำงานส่วนนี้ ในนามของคณะทำงานที่ศาลาอเนกประสงค์ ขออำนาจของพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอริยสงฆ์เจ้า จงเปิดโอกาสและดลบันดาลให้สิ่งใดที่เป็นกุศลขอบุญกุศลทั้งหมด อุทิศถวายให้แด่หลวงพ่อจ้อยและขออาราธนาดวงวิญญาณของหลวงพ่อจงมาเป็นเกราะแก้วกั้นเกศ ถ้าคณะทำงานจะทำอะไรที่เป็นความดีและเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นในการปฏิบัติธรรม ขอให้สำเร็จอย่าได้มีสิ่งใดมาเป็นมาร ขอให้สำเร็จลุล่วงเหมือนหลวงพ่อยังอยู่กับพวกเราตลอดไป

*สำนึกในบุญคุณตลอดกาล*
*หมอน้อยและคณะทำงานศาลาอเนกประสงค์*
*เขียนเมื่อวันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๐*

# จริงไหม?

*อันวัวควายตายแล้วได้หนังเขา*
*กุญชรเล่าได้งาไว้โชว์ใช้*
*ทะเลแห้งได้เกลือเพื่อกินไป*
*คนเราใช่ได้อะไรเมื่อตายลง*

พระราชสุวรรณโสภณ (การุณิกมหาเถร)

*อันกายสัตว์ซึ่งอุบัติในโลกนี้*
*ดูไม่มีอะไรเป็นแก่นสาร*
*พอสิ้นลมก็พลอยจมถมดินดาน*
*แต่ชื่อเสียงยืนนานอยู่นานวัน*

จาก หนังสือเก่าโบราณ

*อันเกิดมาเป็นรูปกายนี้ไม่เที่ยง*
*อย่าทำเถียงถ้อยคำทำแผกผัน*
*อันความตายนั้นแท้อยู่เป็นธรรม์*
*อย่าสำคัญว่าจะยืดยาวไป*

เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

*วันเดือนปีที่ผ่านไปคล้ายความฝัน*
*ชีวิตพลันหมดไปน่าใจหาย*
*มวลญาติมิตรเงินทองของมากมาย*
*ต้องมลายจากกันเหมือนฝันเอย*

จาก หนังสือเก่าโบราณ

*อันร่างกายมนุษย์นี้เป็นที่รัก*
*เมื่อยามจักไปจริงก็ทิ้งเปล่า*
*เหมือนท่อนไม้แก่นปราศอนาถเนาว์*
*สำหรับเผาผุเปื่อยไม่เป็นการ*

จาก หนังสือเก่าโบราณ

*ถึงรูปหล่อเลอลักษณ์สักปานไหน*
*ที่สุดใช่เน่าเหม็นเป็นเหยื่อหนอน*
*ชีวิตนี้ไม่ธำรงคงถาวร*
*ความม้วยมรณ์เท่านั้นเห็นเป็นความจริง*

จาก หนังสือเก่าโบราณ

# ประวัติและผลงาน หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ขอเริ่มต้นเรื่องราวกล่าวประวัติ จงพิพัฒน์งามเลิศประเสริฐศรี
ด้วยเคารพศรัทธาบารมี เก้าสิบสี่ปีหลวงพ่อขอแทนคุณ
เป็นผู้นำบำรุงมุ่งอุทิศ ทั้งชีวิตช่วยเหลือคอยเกื้อหนุน
บำเพ็ญตนผลชอบประกอบบุญ เป็นไออุ่นคนทั้งปวงดั่งดวงใจ

ท่านเปี่ยมล้นคุณค่าเมตตาศิษย์ มีดวงจิตหมดจดงามสดใส
ยอดเกจิอาจารย์มองการณ์ไกล มุ่งมั่นในการศึกษาวิชาธรรม
เดิมชื่อ "จ้อย" นามสกุลรุ่นปู่ย่า "ปานสีทา"เกิดอังคารขึ้นสามค่ำ
ตรงเดือนห้าปีฉลูสู้จดจำ เพื่อน้อมนำเป็นประวัติจัดพิธี

ช่วงสองพันสี่ร้อยห้าสิบหก ถือฟากตกเมษายนดลดิถี
ณ ตำบลพรวงสองนางอุทัยธานี ทัพทัน นี้ คือถิ่นเกิดกำเนิดกาย
เป็นบุตรคนที่สองของพ่อแม่ พี่น้องแท้ท้องเดียวกันเหมือนมั่นหมาย
รวมหกคนพ่อชื่อ "แหยม" แต้มแต่งชาย สืบเชื้อสายแม่ชื่อ "บุญ" อุดหนุนมา

เป็นหญิงสามชายสามงดงามนัก พ่อแม่รักกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงรักษา
ทะนุถนอมคอยระวังดังแก้วตา ถึงเวลาส่งผู้เยาว์เข้าโรงเรียน
จบประถมสมัยนั้นชั้น ป.สี่ ศึกษาที่วัดดอนหวายได้อ่านเขียน
ฝึกอบรมบ่มนิสัยใช้ความเพียร กาลจำเนียรจนบรรจบครบขั้นตอน

ช่วยพ่อแม่ทำกิน ถิ่นเกิดท่าน เป็นแรงงานแม้เหนื่อยกายไม่ถ่ายถอน
คอยอำนวยช่วยเหลือเอื้ออาทร ยามกินนอนดูแลพ่อแม่ตน
ทำหน้าที่ของบุตรสุดประเสริฐ ควรชูเชิดชื่นชมสมเหตุผล
บวชสนองพระคุณอุ่นกมล ด้วยเป็นคนกตัญญูรู้ทดแทน

วัดดอนม่วงวังม้าห้าปีแรก เรียนแผนกปริยัติจัดแบบแผน
วิปัสสนากรรมฐานประสานแกน จิตแนบแน่นน้อมนำธรรมคุณ
วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ วัดระฆังฯ แหล่งประสิทธิ์คิดเกื้อหนุน
ประสบการณ์เพาะบ่มสั่งสมบุญ ไว้เป็นทุนปฏิบัติวิปัสสนา

แล้วจึงกลับคืนหลังยังอาวาส บำรุงศาสน์คงมั่นจำพรรษา
ออกธุดงค์พากเพียรเรียนวิชา จากครูบาอาจารย์ชาญอาคม
ขึ้นภาคเหนือเริ่มต้นดีที่เชียงใหม่ ผ่านลงใต้สู่จังหวัดนครปฐม
หลวงพ่อฉาบหลวงพ่อจงสงฆ์ชื่นชม บุญนิยมหลวงพ่อเงินหลวงพ่อเดิม

อักขระขอมลาวก้าวหน้ายิ่ง ด้วยเป็นสิ่งเชิดชูความรู้เสริม
เพียรศึกษาสัจธรรมนำต่อเติม ช่วยพูนเพิ่มปัญญาบารมี
ปีสองพันสี่ร้อยแปดสิบห้า ได้กลับมาถิ่นพำนักเป็นศักดิ์ศรี
รับตำแหน่งเจ้าอาวาสโอกาสดี สงฆ์เณรชีอุปถัมภ์แนะนำทาง

สำนักเรียนพระปริยัติจัดเต็มที่ ทั้งนักธรรมบาลีที่สรรค์สร้าง
วิปัสสนากรรมฐานผสานวาง เป็นแบบอย่างความประพฤติยึดถือมา
จัดให้มีการอยู่ปริวาส เพื่อภิกษุทายาทพระศาสนา
ดำเนินตามพุทธบัญญัติด้วยศรัทธา ประจักษ์ตาเด่นชัดถึงปัจจุบัน

เป็นประธานจัดสร้างได้อย่างมาก รับบริจาคปัจจัยได้สร้างสรรค์
อุโบสถเหมืองฝายหลายสิ่งอัน ครุภัณฑ์การศึกษาอาคารเรียน
สร้างสะพานอ่างเก็บน้ำล้ำคุณค่า ช่วยจัดหาอุปกรณ์สอนอ่านเขียน
นำไฟฟ้ามาใช้แทนไต้เทียน ทั้งศาลาการเปรียญที่เปลี่ยนไป

ชวนก่อสร้างประตูน้ำทำหลายจุด หอสมุดครบครันทันสมัย
ทั้งอาคารทรงงานตระหง่านไกล พร้อมร่วมใจปลูกสวนป่าพาร่มเย็น
มีผลงานมากมายอีกหลายอย่าง ท่านสรรค์สร้างทั่วไปได้รู้เห็น
เป็นพระแท้ช่วยผู้คนพ้นลำเค็ญ หลวงพ่อเป็นยอดพระประเสริฐคุณ

เสาเสมาธรรมจักรหลักฐานแจ้ง สิ่งแสดงการส่งเสริมเพิ่มอุดหนุน
พัฒนาชุมชนเกิดผลบุญ ท่านเจือจุนสงเคราะห์เหมาะตามกาล
สร้างศาลาอเนกประสงค์ไว้ ประโยชน์ได้คุณค่ามหาศาล
แทนศาลาหลังเก่าแต่เนานาน รับใช้งานพระศาสนามาพอแรง

หลวงพ่อคือยอดพระนักศึกษา เรียนวิชาดีเหมาะเสาะแสวง
ฟังครูบาอาจารย์ท่านชี้แจง ที่พึ่งแห่งลูกศิษย์จิตปรานี
เป็นพระนักสังคมสงเคราะห์ช่วย ทุ่มเทด้วยใจกายมิหน่ายหนี
เป็นประโยชน์เกื้อกูลพูนทวี เอื้ออารีดั่งญาติมิตรอุทิศองค์

คุณธรรมประจำใจในหลวงพ่อ ยึดมั่นข้อพึงตั้งดังประสงค์
กตัญญูรู้คุณอุ่นดำรง ความซื่อตรงหนุนนำค้ำจุนตน
ปฏิบัติธรรมจริงอย่างยิ่งยวด ไม่โอ้อวดคุณวิเศษด้วยเหตุผล
ถือแบบอย่างงดงามตามยุบล เป็นมงคลโอบอุ้มช่วยคุ้มครอง

ทั้งยังเป็นยอดพระนักปลุกเสก นับเป็นเอกโดดเด่นไม่เป็นสอง
"ปลุก" หมายถึงทำให้ตื่นฟื้นใจปอง "เสก" สิ่งของทำให้ขลังด้วยตั้งใจ
เป็นพระนักพัฒนาหาได้ยาก ทนลำบากตรากตรำนำสมัย
คือคุณค่ามั่นคงจำนงใน โดยอาศัยแง่งามคุณความดี

เป็นพระแท้ประเสริฐเลิศยอดเยี่ยม กายเสงี่ยมวาจา ใจไว้ศักดิ์ศรี
พรหมวิหารครบถ้วนล้วนมากมี เป็นพระที่น้อมนำธรรมจริยา
เป็นพระนักต่อสู้ผู้ยิ่งใหญ่ ทุ่มเทใจดูแลแก้ปัญหา
เพื่องานนั้นเร่งรัดพัฒนา ท่านแกล้วกล้าทุกสิ่งอย่างจริงจัง

ประโยชน์สุขแนะนำพร่ำสอนพระ เสียสละนิยมย่อมสมหวัง
เครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจให้จีรัง แจกจ่ายยังทุกผู้ท่านดูแล
มีเมตตากรุณาบรรดาศิษย์ มุทิตาจิตอุเบกขาฝ่ากระแส
ดุจพระพรหมของศิษย์จิตเที่ยงแท้ ท่านเผื่อแผ่ชื่นชมอย่างสมบูรณ์

อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมหากขาดอาจสิ้นสูญ
คลองเหมืองฝายอ่างเก็บน้ำนำเพิ่มพูน ช่วยเกื้อกูลการเกษตรเขตทำกิน
เกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ ทุกปัจจัยอุดมสมถวิล
แหล่งอาหารมากมีชุบชีวิน น้ำ ป่า ดิน สิ่งแวดล้อมพร้อมอนันต์

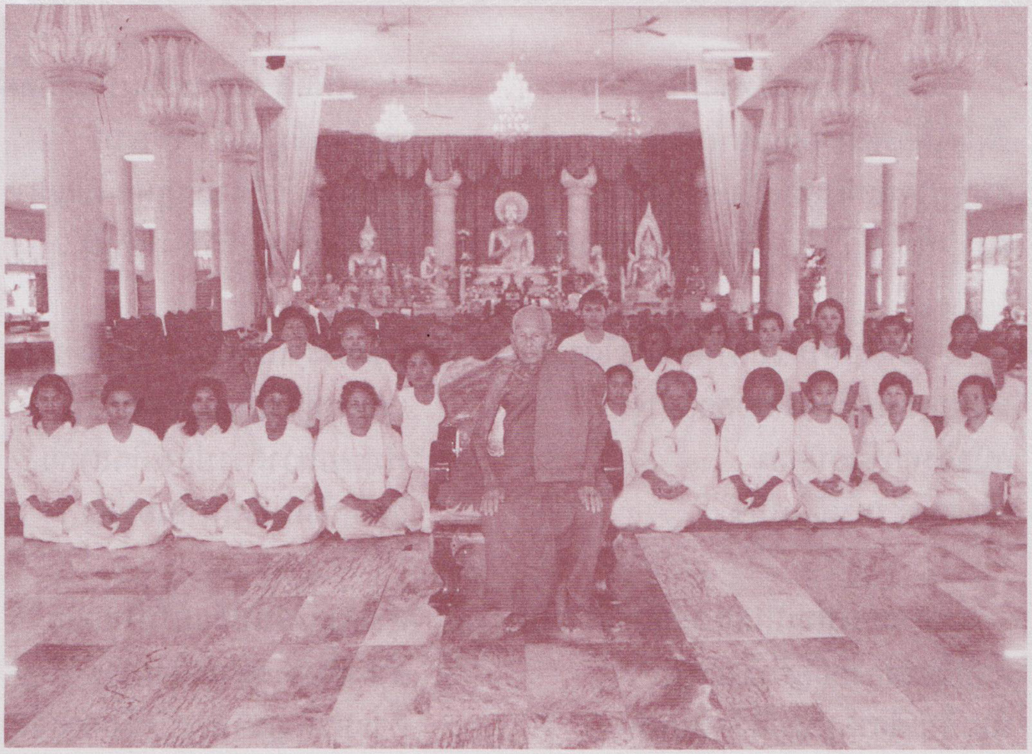
หลวงพ่อเป็นปูชนียบุคคล
เราสมควรกราบไหว้ในทุกวัน
เป็นเข็มทิศนำทางเคียงข้างศิษย์
เพื่อทุกคนก้าวหน้าอย่างถาวร

คุณมากล้นผลงานท่านสร้างสรรค์
เป็นมิ่งขวัญวัดศรีอุทุมพร
ทั้งแนวคิดคุณธรรมคอยพร่ำสอน
ตามขั้นตอนพัฒนาพาจำเริญ

เล่าประวัติหลวงพ่อพอเท่านี้
ขอจดจำแบบอย่างทางดำเนิน
หลวงพ่อจ้อยจันทสุวัณโณ
หลวงพ่อคือที่พึ่งซึ้งดวงมาน

ด้วยท่านมีปฏิปทาน่าสรรเสริญ
เพื่อก้าวเดินต่อไปให้ยาวนาน
บุญภิญโญยิ่งใหญ่เกินไขขาน
ใครกราบกรานพบเห็นเป็นมงคล

★ ★ ★



คณะศิษยานุศิษย์ ร่วมกันบวช พระภิกษุ สามเณร พราหมณ์ พราหมณี ประจำปีของทุกปี

# อนุสรณ์ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ข่าวหลวงพ่อมรณภาพทราบกันแล้ว　　ประทีปแก้วลาลับดับสังขาร
จันทร์, สิบหกเมษาหน้าสงกรานต์　　วัยพ้นผ่านเก้าสิบสี่นี้แปดวัน
ดุจสายฟ้าผ่าลงตรงกลางจิต　　บรรดาศิษย์ตกใจไม่คาดฝัน
ด้วยหลวงพ่อเกื้อหนุนคุณอนันต์　　ฝากงานอันยิ่งใหญ่ให้ลือชา

กำหนดจิตดับลงตรงถึงวัด　　โรครุมซัดเพียบหนักเกินรักษา
ปอดติดเชื้อตามต่อทรมา　　ความชรากล้ำกรายถึงวายชนม์
ช่วงสิบเอ็ดโมงเช้าเก้านาที　　เป็นวันที่วัดวาปลอดฟ้าฝน
แต่กลับเห็นน้ำตานองหน้าคน　　ที่หลั่งล้นไหลพรากจากหัวใจ

ลมสงบฟ้าหม่นคนเศร้าโศก　　ความวิโยคครอบงำทำไฉน
จะเหลียวซ้ายแลขวามองหาใคร　　รักอาลัยในหลวงพ่อล้วนพอกัน
เหมือนมีเทพ(พะ)ยดามารับรู้　　คนทุกผู้ทุกแห่งกันแสงศัลย์
สิ้นหลวงพ่อเหมือนโลกดับกับตะวัน　　ฟ้าขาดจันทร์คนขาดแสงแห่งปราณี

ดุจร่มโพธิ์ร่มไทรแผ่ใบกว้าง　　หลวงพ่อสร้างงานเด่นเป็นศักดิ์ศรี
วัดวังเดื่อพัฒนาหกสิบห้าปี　　หมู่บ้านมีมูลนิธิชัยพัฒนา
ศพหลวงพ่อตั้งเด่นเป็นขวัญมิ่ง　　เตือนทุกสิ่งรู้ตามกฎหมดปัญหา
ต้อง เกิด แก่ เจ็บ ตาย เวียนว่ายมา　　เร็วหรือช้าจบชีวีที่บาปบุญ

เป็นไปตามข้อกำหนดกฎไตรลักษณ์　　แจ้งประจักษ์ความดีที่เกื้อหนุน
น้อมประพฤติยึดธรรมคอยค้ำจุน　　เสบียงทุนรูปนามติดตามไป
อนิจจังทุกขังอนัตตา　　พระท่านว่าควรปลงเลิกสงสัย
เพียรละชั่วทำดีฝึกที่ใจ　　ยึดมั่นในภาวนาเป็นอาจิณ

ดูหลวงพ่อเป็นแบบอย่างช่างดีแท้　　กายผันแปรเปลี่ยนไปให้ถวิล
ส่วนชื่อยังคงอยู่คู่ฟ้าดิน　　ดำรงถิ่นศาสนาอย่างถาวร
นับเป็นเกียรติประวัติวัดชนบท　　ด้วยปรากฏนามระบือลือกระฉ่อน
"พระเทพฯ"เสด็จ วัดศรีอุทุมพร　　พสกนิกรเฝ้าชมพระบารมี

สดับข่าวโดยตรงพระองค์ท่าน จัดพวงหรีดพระราชทานตระการศรี
พระกรุณาธิคุณอุ่นอารี พระทัยชี้ปฏิบัติโดยศรัทธา
ด้วยพระองค์เลื่อมใสในหลวงพ่อ มีผลต่ออาวาสและศาสนา
แนะโครงการบ้าน วัดพัฒนา มุ่งคุณค่าสู่ชุมชนล้นดวงใจ

หลวงพ่อป่วยทุกข์ครองสองเดือนกว่า เจ็ด, กุมภาอาการเกินทานไหว
เข้าสวรรค์ประชารักษ์พักกายไป จิตภายในทั้งดวงเฝ้าห่วงงาน
แล้วย้ายไปพำนักรักษาต่อ เห็นหลวงพ่อทรมาน่าสงสาร
ระดมแพทย์วชิระฯสมุทรปราการ พยาบาลดูแลแม้กังวล

สุดท้ายเข้าเปาโลเมโมเรียล ศิษย์หมุนเวียนเยี่ยมไข้ไม่เป็นผล
อาการทรงกับทรุดสุดทานทน ยิ่งมืดมนนานเนิ่นเกินอัตรา
คณะศิษย์ชิดใกล้ไม่เคยห่าง หมดหนทางร่วมกันหันปรึกษา
ด้วยนายแพทย์ยืนยันจนปัญญา ควรนำพาสู่อารามตามตกลง

เมื่อถึงวัดสิ้นหลวงพ่อก็ใจหาย น่าเสียดายแทนวงการคณะสงฆ์
ทั้ง บ้าน วัด พัฒนาค่ายืนยง ชีพปลดปลงแต่ชื่อยังอยู่ยั่งยืน
พระอาจารย์สมศักดิ์สู้ฝึกใฝ่ จัดพิธียิ่งใหญ่ไม่ขัดขืน
กำหนดสวดพระอภิธรรมทุกค่ำคืน ต้อนรับคลื่นมหาชนท้นศรัทธา

หลวงพ่อคือพระดีที่เคารพ งานสวดศพร้อยวันสิ้นปัญหา
คนอยู่ใกล้ไกลบ้างเดินทางมา สักการะบูชาด้วยอาวรณ์
หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ บุญภิญโญบริสุทธิ์อนุสรณ์
ประทีปแก้ววัดศรีอุทุมพร เอื้ออาทรเสมอมาหกสิบห้าปี

ด้วยคุณูปการงานหลวงพ่อ ช่วยเกิดก่อสิ่งดีเลิศประเสริฐศรี
ดุจดังเพชรเก็จแก้วแววมณี เหมือนความดีหมดจดล้วนงดงาม
มองออกไปโดยรอบขอบเขตวัด ปรากฏชัดผู้คนอยู่ล้นหลาม
กราบหลวงพ่อขอให้ยึดประพฤติตาม ถึงใจความเนื้อธรรมองค์สัมมา

ทำสิ่งใดให้ดีมีประโยชน์ ละสิ่งโทษทุกอย่างสร้างปัญหา
ชั่วหรือดีด้วยเหตุเจตนา บาปหรือบุญนำพามาสู่ตน
กราบหลวงพ่อครั้งใดขอให้คิด จงตั้งจิตแบบอย่างทางกุศล
มีธรรมะประดับแต่งแห่งกมล เมื่อวายชนม์คนรุ่นใหม่ได้จดจำ

กราบหลวงพ่อขอพรสังวรว่า มีปัญญาคุมใจไม่ถลำ
เพื่อส่วนรวมเสียสละประโยชน์นำ เหมือนหลวงพ่อที่มุ่งทำแต่กรรมดี
ด้วยท่านมอบมรดกน่ายกย่อง หนึ่งสมองมือสองข้างสร้างศักดิ์ศรี
ทุ่มเทแรงแห่งศรัทธาทุกนาที เวลามีค่ายิ่งกว่าสิ่งใด

เกียรติคุณความดีที่ปรากฏ เกียรติยศคือสิ่งอันยิ่งใหญ่
เป็นพระแท้มีธรรมประจำใจ ศิษย์กราบไหว้กตัญญูเชิดบูชา
ดูหลวงพ่อเป็นศพสงบนิ่ง หยุดทุกสิ่งคนทั่วไปได้ศึกษา
เหลือเพียงร่างคงไว้ไร้วิญญา ฝากคุณค่าเตือนสติตราบนิรันดร์

ขอกุศลผลบุญหนุนนำส่ง จิตจำนงจริงแท้ไม่แปรผัน
หลวงพ่อจ้อยคือยอดพระค่าอนันต์ สู่สวรรค์วิมานแมนแดนฉิมพลี
กล่าวบทกลอนเหตุการณ์งานหลวงพ่อ เพียงเป็นข้อเตือนใจ ในวิถี
น้อมวันทาบูชาคุณบุญทวี บารมีบันดาลดลมงคล เทอญ

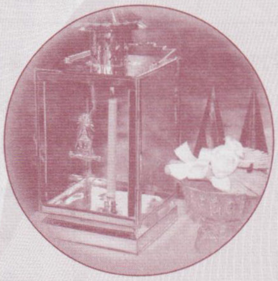
*ประพันธ์โดย ครูสุทัศน์ อยู่รอด*
*โรงเรียนพระบางวิทยา ต.หนองกระโดน*
*อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์*

*บริษัท ไพศาลกราฟฟิค จำกัด (ไพศาลการพิมพ์) นครสวรรค์*
*และคณะร่วมบริจาคกับทางวัด*
*จำนวน 2,000 เล่ม*

# รายนามผู้ร่วมบริจาคพิมพ์หนังสือ

| ลำดับที่ | รายชื่อ - นามสกุล | จำนวนเงิน |
|---|---|---|
| ๑. | คุณจิตตเกษม นิโรจน์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครนครสวรรค์ | ๑๐,๐๐๐ |
| ๒. | คุณวิไลวรรณ เศรษฐอนุกลู | ๒,๐๐๐ |
| ๓. | คุณสุพรรณ์ บุญลา | ๒,๐๐๐ |
| ๔. | คุณจินดาวัลย์ รุ่งพรรัตน์ | ๒,๐๐๐ |
| ๕. | คุณสุนันทา วิบูลนฤปกิจ | ๒,๐๐๐ |
| ๖. | คุณเฉลา สุขถาวร | ๑,๐๐๐ |
| ๗. | คุณย่าเอียด อาจหาญ และบุตรหลาน | ๑,๐๐๐ |
| ๘. | ร้านกนกวรรณบูติค | ๑,๐๐๐ |
| ๙. | คุณสมศักดิ์-คุณปรีดา จันทร์ตรี | ๖๐๐ |
| ๑๐. | น.ส.เอกลักษณ์ อาจหาญ | ๕๐๐ |
| ๑๑. | นายสกานต์ ลิ้มประเสริฐ | ๕๐๐ |
| ๑๒. | นายถวิล สุปมา | ๕๐๐ |
| ๑๓. | นายชำนาญ พันธ์กลับ | ๕๐๐ |
| ๑๔. | คุณทัศณีย์ มัคตังดอน | ๕๐๐ |
| ๑๕. | คุณบุษบง นรมัตถ์ | ๕๐๐ |
| ๑๖. | คุณครูชัญญา สุขพันธ์ | ๕๐๐ |
| ๑๗. | นายพิษณุ เหมือดไชสง | ๕๐๐ |
| ๑๘. | คุณประไพวรรณ ภูติยา | ๔๐๐ |
| ๑๙. | คุณอนันต์ ถาวรสุข | ๒๐๐ |
| ๒๐. | นายวรรณ-นางรังษี จันทโค | ๒๐๐ |
| ๒๑. | พท.ยอดยุทธ-นางพิมพรรณ ฤชา | ๒๐๐ |
| ๒๒. | นายทศพร-นางจงลักษณ์ อาจหาญ | ๒๐๐ |
| ๒๓. | นายอนุชา พรสะระ | ๒๐๐ |
| ๒๔. | นายรุ่งศักดิ์ อยู่เอี่ยม | ๒๐๐ |
| ๒๕. | นายประชัย-นางบุญชู เผ่าทอง | ๒๐๐ |
| ๒๖. | ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม | ๒๐๐ |
| ๒๗. | นายสำรวย แท่งทอง และครอบครัว | ๑๐๐ |
| ๒๘. | ด.ญ.ธนาภา ปั้นหลี และครอบครัว | ๑๐๐ |
| ๒๙. | นางอรสา แสงสว่าง และครอบครัว | ๑๐๐ |
| ๓๐. | คุณสุวิภาภรณ์ มรกต | ๑๐๐ |
| ๓๑. | นายเรวัติ นาดี | ๑๐๐ |
| ๓๒. | น.ส.มาลัย สารภี | ๑๐๐ |
| ๓๓. | คุณสัญญา นัยนา | ๑๐๐ |
| ๓๔. | น.ส.จิตรภา อาจหาญ | ๑๐๐ |
| ๓๕. | นายราชัน-นางพิไลวรรณ จันประไพ | ๑๐๐ |

# การขอพระราชทานเพลิงศพ



## หลักเกณฑ์ในการขอพระราชทานเพลิงศพ

ผู้มีสิทธิ์ได้รับพระราชทานเพลิงหลวง และหีบเพลิง ต้องมีตำแหน่งชั้นและยศ ดังต่อไปนี้

๑. พระสมณศักดิ์ ตั้งแต่ชั้น "พระครูสัญญาบัตร" ขึ้นไป

๒. พระราชวงศ์ ตั้งแต่ชั้น "หม่อมเจ้า" ขึ้นไป

๓. ผู้ที่ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์

๔. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

๕. ข้าราชการฝ่ายทหาร ตำรวจ ยศชั้นร้อยตรี ขึ้นไป

๖. พนักงานเทศบาลตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

๗. ผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตั้งแต่ "เบญจมดิเรกคุณาภรณ์" (บ.ภ.) และ "เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย" (บ.ม.) ขึ้นไป

๘. ผู้มีเกียรติที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ "จุลจอมเกล้า" (จ.จ.) หรือ "ตราสืบตระกูล" (ต.จ.) ขึ้นไป

๙. ผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญ "รัตนาภรณ์" รัชกาลปัจจุบัน

๑๐. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ที่ถึงแก่กรรมในขณะดำรงตำแหน่ง

๑๑. รัฐมนตรีที่ถึงแก่อนิจกรรม

๑๒. ผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นกรณีพิเศษ



## หลักเกณฑ์ในการขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ

ผู้ที่สมควรได้รับการพิจารณาในการขอพระราชทานเพลิงศพกรณีพิเศษ ควรอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. ผู้ที่อยู่ในราชสกุล ชั้นหม่อมราชวงศ์และหม่อมหลวง

๒. พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับสูง

๓. ผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญราชรุจิ เหรียญกล้าหาญและเหรียญชัยสมรภูมิ

๔. ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติเช่น ศิลปินแห่งชาติ นักกีฬาระดับชาติ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ อดีตสมาชิกสภาจังหวัดหรืออดีตสมาชิกสภาเทศบาล

๕. ผู้ที่ทำประโยชน์ เช่น บริจาคเพื่อการกุศลคิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท บริจาคร่างกายหรืออวัยวะ

๖. บิดามารดาของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับ ๖ ขึ้นไป

๗. บิดามารดาของผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ "ตริตาภรณ์ช้างเผือก" (ต.ช.) ขึ้นไป

๘. บิดามารดาของพระสมณศักดิ์ ตั้งแต่ชั้น "พระครูสัญญาบัตร" ขึ้นไป

๙. บิดามารดาของข้าราชการทหาร ตำรวจ ตั้งแต่ระดับพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท และพันตำรวจโท ขึ้นไป

***หมายเหตุ*** *บุคคลผู้ทำลายชีพตนเอง ไม่พระราชทานเพลิงศพ และเครื่องประกอบเกียรติยศ*

## ขั้นตอนในการขอพระราชทานเพลิงศพ

**๑. <u>การขอพระราชทานเพลิงศพ</u>** : เจ้าภาพหรือทายาทผู้ประสงค์ขอพระราชทานเพลิงศพ จะต้องทำหนังสือแจ้งไปยังกระทรวงเจ้าสังกัดของผู้ถึงแก่กรรม โดยระบุ

- ชื่อ ตำแหน่ง ชั้น ยศ ของผู้ถึงแก่กรรม
- ถึงแก่กรรมด้วยโรคอะไร ที่ไหน เมื่อใด
- ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อะไรบ้าง
- มีความประสงค์จะขอรับพระราชทานเครื่องเกียรติยศประกอบศพอย่างใดบ้าง
- ระบุวัน เวลา สถานที่ที่จะฌาปนกิจ



**๒. การขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ** : เจ้าภาพหรือทายาท ผู้ประสงค์ขอพระราชทานเพลิงศพกรณีพิเศษต้องทำหนังสือถึงเลขาธิการพระราชวัง โดยระบุ

- ชื่อ-สกุล และประวัติโดยย่อของผู้ถึงแก่กรรม
- ถึงแก่กรรมด้วยโรคอะไร ที่ไหน เมื่อใด
- ระบุคุณงามความดีที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ หรือคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์การพิจารณาการขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ
- ระบุวัน เวลา สถานที่ที่จะฌาปนกิจ

## หลักฐานที่ต้องนำมาแสดง

ในการขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษนั้น จะต้องนำหลักฐานมาแสดงแก่เจ้าหน้าที่ ดังนี้

- ใบมรณบัตรของผู้ถึงแก่กรรม
- ทะเบียนบ้านของทายาทของผู้ถึงแก่กรรม
- บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการของทายาทของผู้ถึงแก่กรรม
- หนังสือรับรองจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจใบอนุโมทนาบัตร ใบประกาศเหรียญกล้าหาญ หรือเหรียญชัยสมรภูมิ

ทั้งนี้ ต้องนำเอกสารต้นฉบับและสำเนาแนบมาพร้อมกับหนังสือด้วย

**๓. ติดต่อวัดเพื่อเตรียมการพระราชทานเพลิงศพ** : ในการขอพระราชทานเพลิงศพ ทั้งตามเกณฑ์ที่ได้รับพระราชทานและกรณีพิเศษนั้น จะต้องไม่ตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และวันเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติ พระราชพิธีฉัตรมงคล (และตามประเพณีนิยมไม่มีการเผาศพในวันศุกร์)

## ข้อกำหนดของกองพระราชพิธี

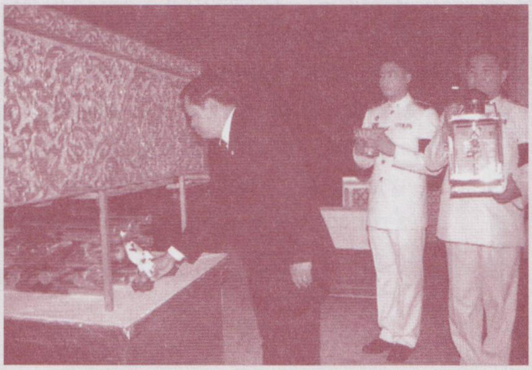
๑. ผู้มีสิทธิได้รับพระราชทานเพลิง ถ้าจะพระราชทานในต่างจังหวัด (นอกเขตรัศมี ๕๐ ก.ม. จากพระบรมมหาราชวัง) ยกเว้นปริมณฑลใกล้กรุงเทพฯ ทางสำนักพระราชวังจะได้จัดหีบเพลิงให้กระทรวงเจ้าสังกัดรับไปพระราชทานเพลิง หรือให้เจ้าภาพศพไปติดต่อขอรับหีบเพลิงพระราชทานที่กองพระราชพีธี สำนักพระราชวัง

๒. กรณีพระราชทานเพลิงศพ ทั้งตามเกณฑ์ที่ได้รับพระราชทานและกรณีพิเศษ ที่ไม่มีเครื่องเกียรติยศประกอบศพในกรุงเทพฯ ทางสำนักพระราชวัง จะได้จัดเจ้าพนักงานเชิญเพลิงหลวง ไปพระราชทานโดยรถยนต์หลวง ทั้งนี้ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีปริมณฑลในรัศมี ๕๐ กิโลเมตรจากพระบรมมหาราชวัง เจ้าภาพจะต้องจัดรถรับ-ส่งให้กับเจ้าหน้าที่เชิญเพลิงด้วย

๓. สำหรับเครื่องประกอบเกียรติยศ ได้แก่ หีบโกศ ฉัตรตั้งนั้นทางสำนักพระราชวังจะได้เชิญไปประกอบและแต่งตั้งไว้ มีกำหนดเพียง ๗ วัน เมื่อพ้นไปแล้ว เจ้าภาพหรือทายาทยังไม่กำหนดพระราชทานเพลิง ถ้าทางราชการมีความจำเป็น ก็จะถอนส่วนประกอบลองนอกของหีบหรือโกศไปใช้ในราชการต่อไป

๔. ในการพระราชทานเพลิงนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่เชิญเพลิงพระราชทานหรือเจ้าภาพเชิญหีบเพลิงไปถึงมณฑลพิธี ในการนี้ห้ามเปิดหรือบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี เนื่องจากเป็นการไม่เหมาะสม

๕. เจ้าภาพงานพระราชทานเพลิงศพ ควรโทรศัพท์ติดต่อกับเจ้าหน้าที่กองพระราชพิธี เพื่อยืนยันก่อนวันพระราชทานเพลิง ๗ วัน ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๒๒๒-๒๗๓๕ หรือ ๒๒๑-๐๘๗๓ (เฉพาะเพลิงที่เชิญโดยเจ้าหน้าที่)



## ประกาศคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์
## เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานพิธีพระราชทานดินบรรจุศพ เป็นกรณีพิเศษ

ตามที่จังหวัดร่วมกับคณะสงฆ์จังหวัดนครสวรรค์ ได้กำหนดจัดงานพิธีพระราชทานดินบรรจุศพ เป็นกรณีพิเศษ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร ณ มณฑปวัดศรีอุทุมพร ในวันอังคารที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2550 เวลา 13.30 น. แล้วนั้น เพื่อให้การจัดงานดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเหมาะสม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ดังนี้

**1. คณะกรรมการอำนวยการ ฝ่ายสงฆ์ ประกอบด้วย**

| | |
|---|---|
| 1. พระราชปริยัติ เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ | ประธานกรรมการ |
| 2. รองเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 2 รูป | รองประธานกรรมการ |
| 3. เจ้าคณะอำเภอ ทุกอำเภอ | กรรมการ |
| 4. พระอมรเมธี ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีนภเขต อำเภอตากฟ้า | กรรมการ |
| 5. พระมหาประเสริฐ โชติธมฺโม เลขานุการเจ้าคณะจังหวัด | กรรมการและเลขานุการ |
| 6. พระครูนิยมกิจจานุกิจ เลขานุการรองเจ้าคณะจังหวัด | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 7. พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |

**2. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายฆราวาส**

| | |
|---|---|
| 1. นายชนินทร์ บัวประเสริฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ | ประธานกรรมการ |
| 2. นายวิบูลย์ชัย เกิดเพิ่มพูล รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ | รองประธานกรรมการ |
| 3. นายสุรชัย อังเกิดโชค นายอำเภอเมืองนครสวรรค์ | กรรมการ |
| 4. นายจำลอง น้ำดอกไม้ กรรมการและไวยาวัจกรวัดศรีอุทุมพร | กรรมการ |
| 5. นายสุพรต บุญอ่อน รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ | กรรมการ |
| 6. นายละม่อม ชัยโย ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด | กรรมการและเลขานุการ |
| 7. นายประพันธ์ ชื่นชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเขนง | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 8. นายอุดม มั่นกสิกรณ์ ครู คศ.2 โรงเรียนวัดศรีอุทุมพร | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |

**3. คณะกรรมการจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก ประกอบด้วย**

| | |
|---|---|
| 1. พระครูนิวิฐสังฆกิจ เจ้าคณะอำเภอเก้าเลี้ยว | ประธานกรรมการ |
| 2. พระครูนิวิฐศีลขันธ์ เจ้าคณะอำเภอแม่วงก์ | รองประธานกรรมการ |
| 3. พระมหาประเสริฐ โชติธมฺโม เลขานุการเจ้าคณะจังหวัด | กรรมการ |
| 4. พระใบฎีกาสมศักดิ์ ปญฺญาธโร เจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร | กรรมการ |
| 5. นายภิญโญ ทองมี ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีอุทุมพร | กรรมการ |
| 6. นางสาวนิกรรดา ขันธะรัตน์ นักวิชาการศาสนา 7 ว สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์ | กรรมการ |
| 7. นางทัศนีย์ รัตนสัมฤทธิ์ นักวิชาการศาสนา 6 สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์ | กรรมการ |
| 8. นายสุพรต บุญอ่อน รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ | กรรมการ |
| 9. นายประพันธ์ ชื่นชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเขนง | กรรมการและเลขานุการ |
| 10. นายอุดม มั่นกสิกรณ์ ครู คศ.2 โรงเรียนวัดศรีอุทุมพร | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 11. นายวันเฉลิม ฮกชุน นักวิชาการศาสนา 6 ว สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครสวรรค์ | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |

ประกาศ ณ วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ.2550

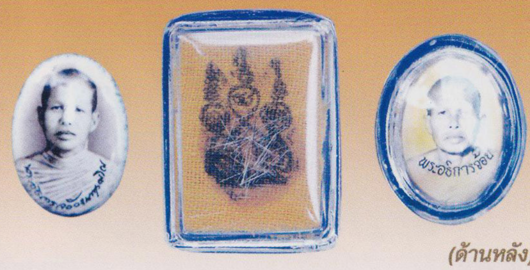
(พระราชปริยัติ)
เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

## ภาพถ่ายรุ่นแรกพระอธิการจ้อย สร้าง พ.ศ.๒๔๙๔




(ด้านหน้า)




(ด้านหลัง)

## เหรียญพระอธิการจ้อย รุ่นแรก หลังยันต์มี ๔ จุด และ ๓ จุด



(ด้านหน้า)



(ด้านหลัง)

## รูปหล่อหลวงพ่อจ้อยหัวไม้ขีด ตัวหนังสือจม ปั๊มรุ่นแรก สร้าง พ.ศ.๒๔๙๔



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## รูปหล่อหลวงพ่อจ้อย รุ่น ๒ ตัวหนังสือลอย ปั๊มรุ่น ๒ สร้าง พ.ศ.๒๕๐๐



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## เหรียญรูปไข่หลวงพ่อจ้อย




(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## แหนบหลวงพ่อจ้อย สร้าง พ.ศ.๒๕๐๘



# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

### เหรียญฉลองอุโบสถ สร้าง พ.ศ.๒๕๐๙



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

### เหรียญหลวงพ่อจ้อย กลมเล็ก สร้าง พ.ศ.๒๕๑๐



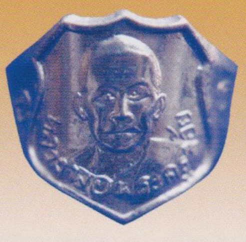
(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

### เหรียญหลวงพ่อจ้อย กลมเล็ก สร้าง พ.ศ.๒๕๑๐



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

### แหวนหลวงพ่อจ้อย เนื้ออาปาก้า สร้าง พ.ศ.๒๕๑๐



### เหรียญพระอธิการจ้อย หลังเตารีด และเสมา สร้าง พ.ศ.๒๕๑๐



(ด้านหน้า)



(ด้านหลัง)

### รูปหล่อปั๊มหลวงพ่อจ้อย เนื้อทองเหลือง และทองผสม สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖



(ด้านหน้า)



(ด้านหลัง)

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

## พระร่วงเนื้อทองแดง และทองเหลืองเนื้อชิน



(ด้านหน้า)



(ด้านหลัง)

## สมเด็จหลังเงาพิมพ์เล็ก สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖ (รุ่นแรก)



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## สมเด็จพิมพ์ใหญ่ สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖ (รุ่นแรก)



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## สมเด็จรังดุม สร้าง พ.ศ.๒๕๑๙



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## เหรียญครบรอบและพระร่วง (เล็ก) สร้าง พ.ศ.๒๕๑๙

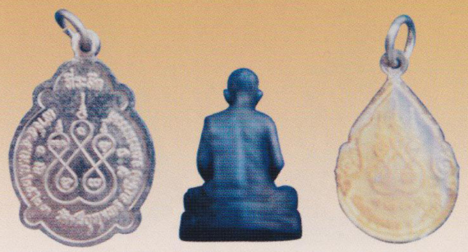


(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## เหรียญรูปหล่อหลวงพ่อจ้อย สร้าง พ.ศ.๒๕๒๓ (เสาร์ห้า)



(ด้านหน้า)



(ด้านหลัง)

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

## สมเด็จเสาร์ ๕ สร้าง พ.ศ.๒๕๒๖




*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

## เหรียญซุ้มกอ สร้าง พ.ศ.๒๕๒๖ (เสาร์ห้า)



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

## รูปหล่อเสาร์ ๕ เนื้อทองเหลืองรมดำ สร้าง พ.ศ.๒๕๒๖ (เสาร์ห้า)



*(ด้านหน้า)*



*(ด้านหลัง)*

## รูปหล่อโสธร ๕ นิ้ว พ.ศ.๒๕๑๖



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

## รูปหล่อ ๕ นิ้ว สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

## รูปหล่อ ๔ นิ้ว สร้าง พ.ศ.๒๕๒๐



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

## รูปหล่อ ๕ นิ้ว หล่อที่วัด สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

**รูปหล่อทองเหลือง ๙ นิ้ว เพ้นท์สีรุ่นรับเสด็จ สร้าง พ.ศ.๒๕๓๙**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**รูปหล่อ ๓ นิ้ว รุ่นแรก สร้าง พ.ศ.๒๕๓๗**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**เหรียญปลอดภัยเนื้อกะไหล่ทอง รูปไข่ สร้าง พ.ศ.๒๕๓๒ (รุ่นแรก)**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**สมเด็จกริ่ง สร้าง พ.ศ.๒๕๓๓ (เสาร์ห้า)**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**ตระกรุดโทนทำเองที่วัดและหนังเสือมหาอำนาจ ปี พ.ศ.๒๕๓๙**



**พระกริ่งจันทสุวัณโณรุ่นแรก ๓ เนื้อ เงิน นวะ ทองเหลือง สร้าง พ.ศ.๒๕๓๕**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**พระกริ่งจันทสุวัณโณรุ่นแรก ๓ เนื้อ เงิน นวะ ทองเหลือง สร้าง พ.ศ.๒๕๓๕**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

**เหรียญเงินลงยา สร้าง พ.ศ.๒๕๓๕ (เสาร์ห้า)**



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

## พระผงปลดหนี้พระภิกษุสงฆ์ปั๊มเองที่วัด สร้าง พ.ศ.๒๕๓๖



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## สมเด็จ สร้าง พ.ศ.๒๕๓๗ (เสาร์ห้า) พระสงฆ์ปั๊มเอง



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## ลูกประคำตีควายแท้บนยอดเขาหลวง สร้าง พ.ศ.๒๕๓๕



## รูปหล่อปั๊มมี ๓ เนื้อ ทองแดง ทองเหลือง เงิน สร้าง พ.ศ.๒๕๓๘



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

## เหรียญ ๘๒ เนื้อทองคำ สร้าง พ.ศ.๒๕๓๙



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

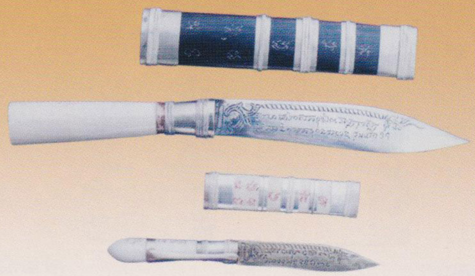
## สิงห์และคชสีห์งาแกะรุ่นแรก



## สิงห์เล็กงาแกะรุ่นแรก



## มีดด้ามงาและฝักไม้โบสถ์ รุ่นรับเสด็จ



## ผ้ายันต์ปลดหนี้รุ่นแรก สร้าง พ.ศ.๒๕๓๔



## ผ้ายันต์บังสุกุล พระสงฆ์ทำเองที่วัด รุ่นรับเสด็จ



# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

ปิดตาฝังตะกรุด พระสงฆ์ปั๊มเองที่วัด รุ่นรับเสด็จ



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

เหรียญเนื้อเงินลงยา รุ่นรับเสด็จเนื้อเงิน
สร้าง พ.ศ.๒๕๓๙



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

เหรียญรุ่นรับเสด็จ เนื้อเงินลงยา



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

พระนาคปรก พระประจำวันเกิดพระเทพ รุ่นรับเสด็จ



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

พระนาคปรก พระประจำวันเกิดพระเทพ รุ่นรับเสด็จ



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

เหรียญรุ่น ปลดหนี้ ปลอดภัย ร่ำรวย
สร้าง พ.ศ.๒๕๔๓



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

เหรียญรุ่นระฆัง
สร้าง พ.ศ.๒๕๔๔



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

เหรียญรุ่นระฆัง
สร้าง พ.ศ.๒๕๔๔



(ด้านหน้า) (ด้านหลัง)

# วัตถุมงคลต่างๆ ของหลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ

**พระผงสมเด็จหน้าทอง สร้าง พ.ศ.๒๕๔๙**



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

**พระนอนบูชา หลวงปู่จ้อย จนฺสุวณโณ อายุ ๙๔ ปี ๔๙**
**โชค ลาภ หลับได้เงินหมื่น ตื่นได้เงินล้าน สร้าง พ.ศ.๒๕๔๙**



**ท้าวจตุคามรามเทพ เสาร์ห้า สร้าง พ.ศ.๒๕๕๐**



*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

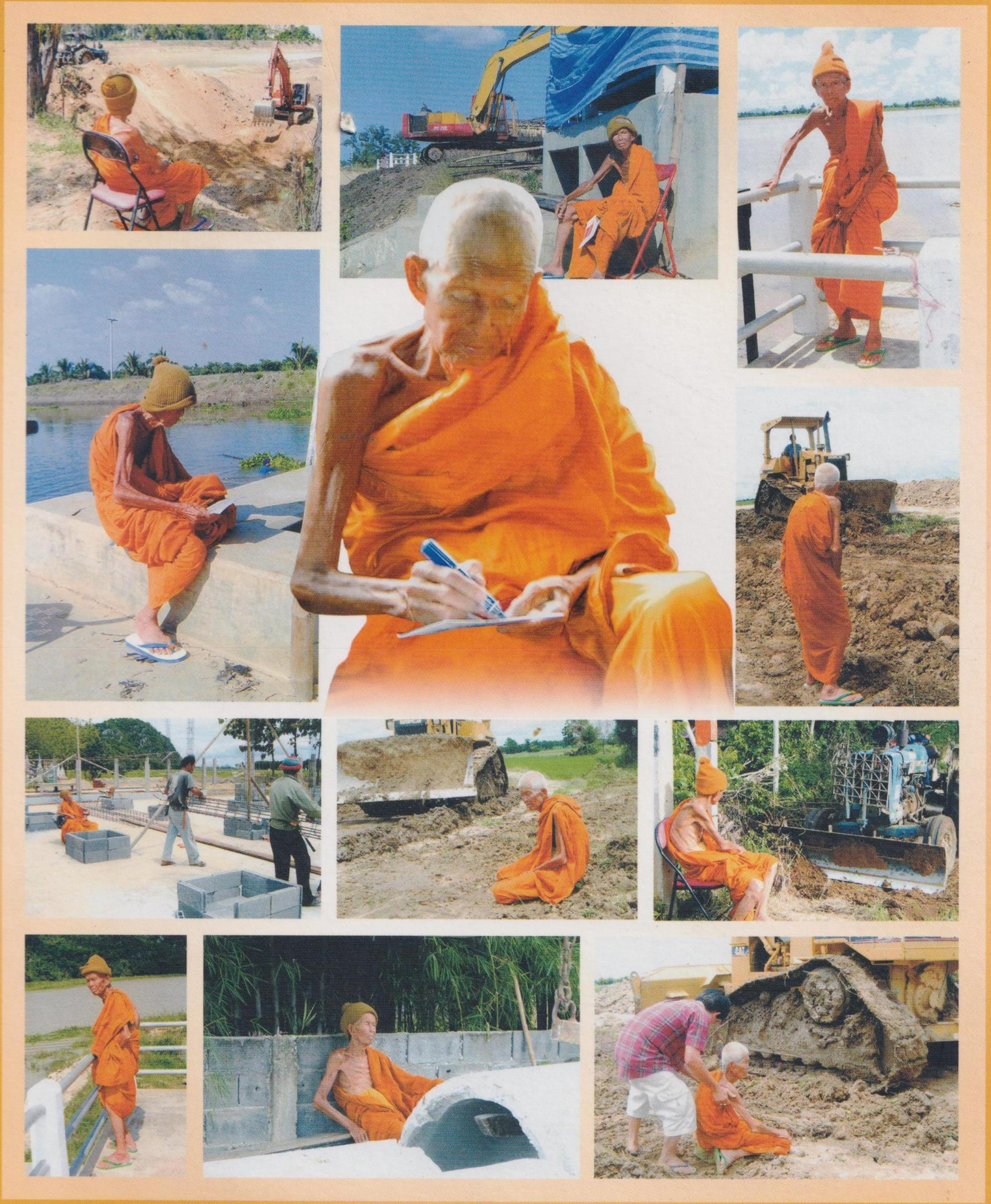


*(ด้านหน้า)* *(ด้านหลัง)*

**วัตถุมงคลต่างๆ ของ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ**
**คณะผู้จัดทำไม่สามารถนำลงในหนังสือเล่มนี้ได้ทั้งหมด**



พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 20,000 เล่ม 6 ก.ค. 2550
ออกแบบ/รูปเล่ม : นายบรรเจิด จันทร์อิ่ม
พิมพ์ที่ : บริษัท ไพศาลกราฟฟิค จำกัด (ไพศาลการพิมพ์)
ง.69/58-59 ถ.ดาวดึงส์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์
โทร.0-5622-2043 โทรสาร 0-5622-8594
E-mail : paisangraphic@hotmail.com



อนุสรณ์ พิธีพระราชทานดินบรรจุศพ เป็นกรณีพิเศษ หลวงพ่อจ้อย จนฺทสุวณฺโณ